

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 2b/15, toukokuu-kesäkuu 2015, 14. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Ei anneta kaikkea valtaa suuryhtiöille!

Kilpailukyvyttömyyden syyt. 4
Paljonko palkkojen tulee joustaa s. 5
Kylmää kyytiä eläkeläisille s. 7
Teknologian moraaliset haasteet s. 8
Monsanto - ruoan viikatemies s. 11
Berliinin operaatio s. 12-13 ja 15
Katsaus median maailmaan s. 16
Ukrainan dekkomunisoiminen s. 17

Vaaleissa voittaneet puolueet vannovat leikkausten, yksityistämisen ja joustojen nimiin. Sipilän yhteiskuntasopimus tarkoittanee yritystä kieltää työtaistelut ja jäädyttää palkat sekä eläkkeet. Kaikki keskeiset työelämän tukipilarit, työehtosopimusten yleissitovuus, itse työehtosopimukset, työtaisteluoikeus ja työaikalaki ovat uhattuina. Vaalien tulos oli työelämän kannalta huonoin mahdollinen. Joudumme taistelemaan oikeuksistamme enemmän kuin koskaan. On rakennettava rintama uusliberalismia vastaan

Sivut 4, 5, 6 ja 7

On taisteltava fasismia ja sotaa vastaan

Nuoriso Minskissä juhli voitonpäivää v. 2011

Toukokuun 9. päivä tulee 70 vuotta natsi-Saksan antautumisesta. Imperialistinen sota vei silloin 50 miljoonaa uhria. Tänäpäin globaali pääoma Nato:n, EU:n ja USA:n tuella pyrkii uudelleen maailman jakoon sodan keinoin. Ukrainan tilanteella painostetaan Venäjää poliittiseen muutokseen. Suurin virhe tapahtuu kieltämällä toisen maailmansodan historia. Maassamme tulee palauttaa normaalit naapurisuhteet Venäjään ja torjua Nato-jäsenyys.

Sivut 12-15, 17 ja 20

Vaalit osoittivat - tarvitaan todellinen muutos

Eduskuntapuolueiden tunnukset olivat ympäröityjä

Vaaleissa eduskuntapuolueet eivät vastustaneet Nato-jäsenyyttä ja yhtyivät Venäjä-hysteriaan. Kepu kampanjoi "sammutetuin lyhyin". Venäjä-pakotteiden työllisyys- ja pitkäaikaisvaikutuksista ei keskusteltu, eikä kukaan leikkauspolitiikkaan esitetty muutoksia. Vaalijulisteiden tunnukset olivat ympäröityjä. Perussuomalaiset osoittautuivat nykypolitiikan tukijoiksi. Vaalit syvensivät huonoa politiikkaa. Edessä ovat kovat ajat. Työtä muutoksen puolesta tulee voimistaa.

Sivu 2

Sivut 2-3

- Luvassa kylmää kyytiä
- Eduskuntavaalien tulos
- Vähäosaisten syyllistäminen
- Kontturin kolumni

Sivut 4-5

- Kilpailukyvyttömyyden syyt
- Paljonko palkkojen on joustettava?
- Huutolaisyhteiskunta palaa?

Sivut 6-7

- Työpaikkojen lisäystavoitteesta
- Viimeiseen pisaraan
- Kylmää kyytiä eläkeläisille
- Valheellinen väestöennuste

Sivut 8-9

- Teknologian moraaliset haasteet
- Miten pitkään Kreikka kestää

Sivut 10-11

- Työkansan vapputervehdykset
- Monsanto - ruoan viikatemies
- Kokonaisvaltainen verouudistus
- Kauppatede ei ole kansantaloustiedettä

Sivut 12-13

- Berliinin operaatio ja natsi-Saksan antautuminen

Sivut 14-15

- Neuvostoliittoa ei yllätetty
- Voitonpäivän merkitys
- Pohjois-Korean ruokatilanteesta

Sivut 16-17

- Katsaus median maailmaan
- Maltan neutraliteetista
- Ukrainan dekkomunisoimisen uusi yritys

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Kevät koittaa Krimillä
- Voitonpäivän tilaisuudesta
- Talvivaara herättää kysymyksiä

Kaikkien maiden proletaarit-
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievema, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

HELSINKI 27.4.2015

Työtätekeville luvassa kylmää kyytiä

Eduskuntavaalien jälkeen näyttää siltä, että maahan on tulossa keskustavetoinen porvarihallitus. Tosin myös Sdp:n puheenjohtaja Antti Rinne on ilmoittanut puolueensa halusta päästä hallitukseen. Mikäli Sdp lähtisi mukaan peruspanamultahallitukseen, merkittävä se viimeistenkin työväenpuolueen rippeiden karisemista sekä todennäköisesti lopullista naulaa puolueen arkuun.

Sdp:lle on näet kaavailtu takuumiehen roolia ammattiyhdistysliikkeen suuntaan, kun hallitus ryhtyy toden teolla käymään työväen etujen kimppeen. Sellaista petosta ei työväestö antaisi anteeksi. Sdp:n kiihtymisestä ei kannata riemuita, sillä nykyisessä poliittisessa ilmapiirissä se ei heijastuisi demareista vasemmalla olevien puolueiden menestymisenä.

Alexander Stubb esitti vaalikeskusteluissa kahden miljardin euron kevennyksestä palkkaverotukseen. Palkkaveroalen ja äärimallittisten palkankorotusten, eli käytännössä palkanalennusten, yhdistelmässä on kyse siitä, että yritysten palkkakustannuksia siirretään verovaroista maksettaviksi. Kokoomus on myös ilmoittanut tukevansa valtiovarainministeriön esitystä, jonka mukaan ensi vaalikaudella julkisia menoja on leikatava neljä miljardia euroa valtiolta ja kaksi miljardia euroa kunnilta, yhteensä kuusi miljardia.

Palkkaveron kahden miljardin kevennykset kokoomus on ilmoittanut paikattavaksi kulutus- ja arvonlisäveron korotuksilla, mm. kuomamalla ruoan arvonlisäveron taannoisen alennus. Kokoomuksen esitykset merkitsevät köyhien entistä ankarampaa kurittamista, oikeudenmukaisemman progressiivisen verotuksen heikentämistä entisestään sekä siirtymää kohti rikkaita suosivaa tasaverojärjestelmää.

Sotilasmenojen vuosittaisia automaattisia lisäyksiä puolestaan kannattivat vaalikeskustelujen perusteella kaikki eduskuntapuolueet Vasemmistoa lukuun ottamatta. Selvittämättä jäi, mistä rahat aiotaan haalia sotilasmenojen korotusautomaattiin.

Huomionarvoista vaalikeskusteluissa oli eduskuntapuolueiden täydellinen ymmärtämättömyys Venäjän suhteen. Kaikki tuntuivat kannattavan täysin rinnoin omaan jalkaan ampumista eli Venäjä-pakotteita. Luulisi, ettei tässä taloudellisessa tilanteessa olisi varaa entisestään rapauttaa Suomen taloutta – ja vieläpä täysin tietoisesti. Mutta nykyisille vallanpitäjille lammasmaisen länteen päin kumartaminen on tärkeämpää kuin kansan eduista huolehtiminen.

Suomen poliittinen järjestelmä on sikäli erikoinen, että eduskuntavaalien jälkeen ei ole minkäänlaista varmuutta tulevasta hallitusohjasta. Tämä merkitsee, että äänestäjien kuluttajansuoja on hyvin heikko. Puolue, jota äänestäjä on hyvässä uskossa äänestänyt, saattaa päätyä hallitukseen pahimman vastustajan kanssa. Eduskuntavaalit ovat varsinaisen parlamentarismien sijasta eräänlainen neuvoo-antava kansanäänestys, joka ei juuri sido poliittisten johtajien käsiä.

Vaalituloksella ei nykyoloissa ole myöskään suurta vaikutusta harjoitettavan politiikan sisältöön. Poliitikkojen puheissa korostetaan "yhteistä tilannekuvausta", minkä ovat pitkälti sanelleet elinkeinoelämän ja työnantajien järjestöt sekä valtiovarainministeriön virkamiehet. Tähän on saatava muutos, valta on palautettava kansalle kuten jo perustuslakikin määrää.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievema

Eduskuntavaalien tulos osoittaa tarvitaan todellinen muutos

Poliittinen suunta Suomessakin on jo pitkään osoittanut työväenpuolueiden alamäkeä. "Vasemmiston" (SDP, Vas.) äänimäärä v. 2007 oli 31,6 %. Kuntavaaleissa 2008 se oli 30,6 %, 2011 eduskuntavaaleissa 27,6 %, 2012 kunnallisvaaleissa 28,1 % ja äskeitissä eduskuntavaaleissa 23,6 %. Syynä on pidettävä "vasemmiston" aseman muutosta uusliberalistisen talouspolitiikan syrjäyttäessä 1980-luvun lopulla säätelyyn perustuvan porvarillisen (keynesiläisen) yhteiskuntapolitiikan. Neuvostoliiton ja kansandemokratian maiden taantumisen johdosta työväenpuolueet menettivät selkänöjansa, eivätkä uskaltautuneet taisteluun väliaikaisen johtoaseman politiikassa vallanutta uusliberalismia vastaan. Perinteinen vasemmisto (SDP ja Vas.) pyrki vain turvaamaan sodanjälkeisinä vuosikymmeninä hankkimansa yhteiskunnallisen aseman.

Arvioitiin, että uusoikeistolaisen vallankumouksen jälkeen työkansalle oikeutta tekevän politiikan puolustaminen olisi johtanut liian kovalle törmäyskursille uusliberalistisen EU-politiikan kanssa. Yhteiskunnallisen asemansa heikentymisen pelossa ne hyväksyivät poliittikkansa raameiksi uusoikeistolaisen EU-suuntauksen ja pyrkivät ylläpitämään kannatustaan antamalla kuvan, että puolustavat näissäkin oloissa työkansan asiaa. Mutta EU-järjestelmässä tällaista liikkumavaraa ei ole. Voidaan käydä "kädenvääntöä" pienistä marginaalikysymyksistä, mutta politiikan sisältöön ei voi vaikuttaa. Nykytilanteessa äänestäjien onkin vaikea nähdä eroja "vasemmiston" ja porvaripuolueiden välillä. EU-raameissa "vasemmistopuolueet" esittävät teatteria, jossa näytellään vasemmiston roolia. Väkisinkin tämä huijaus ja itsepetos selviää palkan-saajaväestölle, jotka siirtyvät äänestämään populistista oikeistoa tai jätettyvät kokonaan vaalien ulkopuolelle.

Oikeistolainen vaalikeskustelu - tärkeät asiat jätettiin sanomatta

Vaalikeskusteluissa yksikään eduskuntapuolue ei vastustanut Natiohysteriaa. Päinvastoin jopa "vasemmisto" liittyi Venäjä-hysterian luontiin. Vasemmistolta ja Kepu:lta olisi odottanut mainintaa Paasikiven-Kekkosen linjan jatkamisesta. Kepu kampanjoi kokonaan "sammutein lyhydin" sanomatta yleensä mitään konkreettista. Myöskään Venäjän kaupan ja -pakotteiden merkityksestä työllisyyden kannalta ja niiden pitkäaikaisvaikutuksista ei edes "vasemmisto" uskaltautunut keskustelemaan. Vaikka leikkaukset ovat merkittävä osa kansanvastaista politiikkaa, ei edes Vasemmistoliitto tätä oikeasti kritisoinut. Jättämällä tärkeimmät asiat sanomatta vasemmistopetasi tappiotaan.

Sataa edelleenkin vain oikeiston laariin

Talous- ja yhteiskuntapolitiikan kiristäminen ja toimeentulon leikkaukset ovat muuttaneet suuryritysten kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi, jonka todellista syytä "matti meikäläisen" on vaikea ymmärtää. Jo pitkään on vallinnut käytäntö, jossa äänestäjät vuoron perään rankaisevat hallitusta ja nostavat opposition valtaan. Käytäntö, jossa puolueet vuorollaan ovat kovan EU-politiikan vetäjänä toisten ollessa "levossa", näyttää sopivan uusliberalismin käytäntöön. Oppositiossa valtionhoitajapuolueet vain keräävät voimia uuteen kansanvastaiseen iskuun. Vaihtoehdon puuttuessa oikeisto jyräsi. Kokoomus keräsi 18,2 % (-2,2) äänistä ja Perussuomalaiset 17,7 % (-1,4). Molemmat hävisivät ennakoitua vä-

hemmän. Kepu:n äänimäärä oli 21,1 % (+5,3) ja voitto oli odotettua pienempi. Vasemmiston (SDP, Vas.) yhteinen kannatus oli 23,6 % (-3,6) ja tappio odotettua suurempi. Tuloksissa näkyy yleinen trendi. Hallitusvastuussa ollut vasemmistoa äänestäjät rankaisevat, mutta porvariston huonosta politiikasta äänestäjät eivät hyvittä vasemmistoa. Luonnollisesti tämä trendi ei ole ikuinen ja siinä näkyy jo selviä poikkeuksia mm. Kreikassa Syriza-puolueen edistymisenä.

Perussuomalaisten yhteiskunnallinen funktio

Äänestysaktiivisuuden alenemisen ohella pienen paniikin vanhoille puolueille synnytti vasemmistopuolueiden jättämään tyhjiöön syntyneiden oikeistopopulistien voimistuminen. Meillä Perussuomalaiset eivät kuitenkaan näe ongelmien syynä kovaa kapitalismia ja siitä johtuvaa välttämättömyyttä yhteiskuntapolitiikan muutokseen. He ovat oikeistolainen liike eivätkä ota kritiikkinsä kohteeksi suurpääomaa. Heille riittää kun "kelvottomat päättäjät" vaihdetaan ja antavat ymmärtää kykenevänsä korjaamaan asiat, kunhan saavat kansalta valtakirjan.

Työväenliikkeen pitkäjänteisellä työllä saavutimme hyvinvointiyhteiskunnan, joka mm. tulonjaon ja sosiaalipolitiikan osalta oli nykyistä oikeudenmukaisempi. Perussuomalaisten kannatus perustuikin siihen, että tämä "onnen aika" halutaan takaisin tarvitsematta liikahtaa minnekään nojatuolistaan tai kantakapakastaan, ottamatta yhteiskunnallista vastuuta siitä, minkä todellinen politiikan suunnan muutos väistämättä synnyttää.

Tärkein asia on politiikan suunnan muutos

Nyt herää kysymys. Miksi STP ja muut muutokseen tähtäävät voimat eivät kykene nostamaan kannatustaan, mutta Perussuomalaisille se onnistuu. Vähäisistä resursseistaan huolimatta vaihtoehtoa uusliberalismille esittävät pienpuolueet saavat kyllä oikeat tunnukset julkisuuteen. Merkittävin asia liittyykin siihen, että tavoitteidemme toteuttaminen edellyttää politiikan suunnan muuttamista. Se merkitsee pääomapiirien toiminnan ja voittojen säätelyä sekä vallan siirtämistä takaisin kansalliselle parlamentille. Voisimme nimittää tätä politiikan vaihetta vaikkapa "demokraattisen kontrollin alaiseksi koordinoitua markkinataloudeksi".

Tätä eivät Perussuomalaiset kannata. Palkan-saajaväestö kyllä hyväksyy vaatimukset täystyöllisyydestä, perusterveydenhuollon kehittämisestä julkisena toimintona, palkkatulojen kansantulo-osuuden nos-

tamisesta, peruspalvelujen kehittämistä jne. Mutta nykyoloissa he eivät uskalla kannattaa siihen liittyvää välttämätöntä poliittista muutosta, johon liittyy vastuuta ja jopa pelkoa. Kritiikki päättäjille on helppo esittää populistisen oikeiston kautta, joka ei johda tekoihin.

Oikeistopopulismin yhteiskunnallinen funktio

Politiikan raamit ovat esteenä myös Perussuomalaisille. Se näkyy jo heidän tavoitteissaan, jotka vaalikeskusteluissa eivät laadullisesti poikenneet mitenkään muiden oikeistopuolueiden esityksistä. Vasemmistoliiton ja demareiden tapaan säilyttääkseen asemansa hekin tekevät takinkäänöksiä, joita voidaan aina perustella vaikka "isänmaan edulla". Perussuomalaiset eivät ole vielä olleet hallitusvastuussa. Seuraavassa hallituksessa näemmekin "köyhän kansan valitsemia ministereitä", jotka hyväksyvät maamme Nato-jäsenyyden, toimivat Venäjän vastaisena äänitorvena, kannattavat ydinvoiman lisärakentamista ja näkevät ongelmien aiheuttajiksi kehitysavun ja maahanmuuttajatt. Ehkä he tällä poliitikalla ostavat itselleen "yhteiskuntakelpoisuuden" ja lisää aikaa löytää roolinsa uusliberalistisen valtapuolueiden joukossa. Samalla he voivat yrittää "vasemmiston" tavoin näytellä "kansan ystävänä" roolia, joka heidän retoriikalla ja populistisella kansan pettämisellä voi onnistua pitkäänkin.

Vain muutoksen kautta

Vaaleissa nähtiin yksi pieni oire muutoksen suuntaan. IPU:n kannatus nousi selkeästi ja oli nyt 0,5 %. Mutta IPU:n kannatuksen nousu heijastaa edelleenkin enemmän syvää kriittikkä harjoitettua politiikkaa kohtaan, kuin tietoista vaatimusta politiikan suunnan muuttamiseen. Ehdokasasettelun yhteydessä osoituttui monien hakeutuvan IPU:n listalle, koska se koettiin yhteiskunnallisesti hyväksyttävämmäksi, kuin selkeän uusliberalismin vastaisen muutoksen esittäminen. Suunta kuitenkin on oikea. Muut uusliberalismin vastaiset pienpuolueet menettivät kannatustaan. Kaikkien EU-suuntausta vastustavien pienpuolueiden yhteenlaskettu kannatus (STP, KTP, SKP ja IPU) ylsi lähelle 0,8 %. Ääniä nämä puolueet saivat seuraavasti: SKP 7529, KTP 1100, STP 984 ja IPU 13638. Näillä äänillä ei muutosta rakenneta ja jotain ratkaisevaa tulee tapahtua.

Emme kuitenkaan voi ottaa mallia populismista. On tuotava esiin totuus, että asioiden pysyvämpi korjaaminen tarkoittaa suunnan muutosta politiikassa. Valta tulee siirtää pääomalta takaisin kansalle. Tämän tehtävän suorittamiseksi tulee rakentaa kansaa edustava yhteisrintama, jossa myös tänään Perussuomalaisiin sijoittuvilla kansalaisilla on paikkansa. Kukaan meistä ei siihen yksin kykene. Ratkaisu on, että rakennamme yhdessä demokraattisen rintaman, joka pitää tavoitteenaan poliittisen vaihtoehdon luomista nykyiselle uusliberalismille ja kykenee puolustamaan näitä tavoitteita uskottavalla tavalla. Muutos edellyttää pitkäjänteistä työtä, mutta se on välttämätöntä.

KÄ/toimitus

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

- Olen maksanut tilaukseni 20 €
 Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Vähäosaisten syyllistäminen on maan tapa

Yksilökeskeinen viharetoriikka elää Suomessa

Suomessa onkin vihamielinen suhtautuminen kansalaisaktivismia kohtaan ja aktivisteja saatetaan jopa pitää hörhöinä. "Lopeta valittaminen ja mene töihin hippä" kuuluu yleisesti käytetty lause. Asetelma on loppujen lopuksi hyvin yksinkertainen. Ihminen on joko oikealla tai vasemalla. Ihminen seisoo joko kapitalistiluokan tai työväenluokan riveissä.

Työllisyysasiat ja sosiaalityö

Suomalainen sosiaalihuolto on rakentunut köyhien kontrollin ympärille. Tämä selviää historiaa lukemalla. Yksilöä syyllistävä retoriikka elää sosiaalityössä. Sosiaalivirkamiehet ovat rinnastettavissa keskiluokkaan. Suomalainen sosiaalihuolto pursuaa siis eriarvoistavia käytäntöjä, vaikka sitä harvemmin kehdataan suoraan myöntää. Yksi esimerkki luokkasorrostosta on kuntouttava työtoiminta. Syrjäytyneitä ihmisiä laitetaan tekemään töitä sosiaaliturvan eteen vastikkeetta. Ennen vanhaan samankaltaisia käytäntöitä oli irtolaisilla. Kun pääomat valuvat ulkomaille uusliberalistisen kapitalismin vuoksi, niin yhä useampi ihminen saa tällaisen kohtalon.

Wikipediasta selviää seuraavaa: Irtolainen oli Suomessa vuoden 1883 irtolaisasetuksen mukaan "se, joka ilman elatusta omista varoistaan tahi toisen huolenpidon kautta työttömänä kuljeksi harjoittaen siveetöntä ja säädytöntä elämää". Irtolaisuuden vältti, kun meni syksyisin pestuumarkkinoille ja pestautui maataloon töihin vuodeksi. Pestaja sitoutui tarjoamaan ruuan

Yksilön ja vähäosaisten pienen ihmisen syyllistäminen on oikeistolaisen politiikan työväline. Vasemmisto taas näkee enemmän vikaa yhteiskunnassa. Hieman yksinkertaistaen voisi sanoa, että vasemmisto perustaa väitteensä tieteelle ja oikeisto vihapuheelle ja ennakkoluuloille. Mutu-tietoon perustuvaa ihmisvihaa harrastivat myös natsit. Kapitalistit tukevat pääoman maksimoimisvimmassaan enemmän jopa natsseja kuin kommunisteja.

Pahoinvoinnista ja kapitalismin kriisistä kertovat protestiliikkeet. Yksilöä on Anonymous. Kuva EU:n vastaisesta mielenosoituksesta 11.4.2015.

ja asunnon.

Samanlaista retoriikkaa käytetään myös nykyisessä sosiaalityössä. Se, että työtön jäisi kotiin makaamaan, on sosiaalityölle suuri kauhistus. Työtön tarvitsee kuulemma apua elämänhallintaansa ja arkeensa päivärytmiä. Eihän nyt rahvas osaa itsenäisesti keksiä tekemistä.

Huostaanottobisnes

Tutkija Johanna Hiitola väitöskirjasta (Hallittu vanhemmuus; sukupuoli, luokka ja etnisyyden huostaanottoasiakirjoissa) ilmenee lastensuojelun epätasa-arvoa korostava luonne. Tutkimus perustuu feministiseen tutkimustraditioon. Koska se sisältää myös luokkakysymyksen niin kysymys on tulkintani mukaan ja tarkemmin ajateltuna vasemmistofeminismistä.

Tiivistetysti ilmaisten tuo väitöskirja antaa näyttöä sille, että ydinperhenormatiivisuus ja vanhoilliset arvot elävät lastensuojelussa. Parhaiten vanhemmuuttaan korostaa taloudellisesti hyvin pärjäävä ja kaikin puolin normaali perhe. Lasten koulumenestys onkin yksi normaalin perheen mittari. Kilpailu onkin porvarillista. Äidit todistelevat hyvää vanhemmuuttaan äidinrakkautella ja isät käymällä töissä. Ehkäpä perheyöntekijä ei niin kauhistelisi sitä, jos isä kokkaa makaronilootan väärin. Köyhyys nähdään sosiaalityössä monesti huonona elämänhallintana ja hallinto-oikeuksissa ei huomioida maahanmuuttajien erilaista vanhemmuutta riittävästi.

Kapitaalineräjähtäjät tahkoavat lasten ja nuorten huostaanotolla sievoisesti rahaa. Huostaanotto-

bisnes on siis tuottoisa bisnes. Muiden omilta lastensuojelulaitosajoilta kuinka alakulttuurista kuvastavia asioita oli kielletty. Näitä olivat esimerkiksi väkivaltaa ja syrjäytymistä kuvaavat elokuvat ja em. asioita korostava rap-musiikki. Nämä korostavatkin tietynlaista vasemmistohenkistä boheemiuutta ja juntiutta. Rahaa ja menestymistä kuvaava iloinen ja positiivinen rap-musiikki kuulunee säädyllyisiin asioihin. Kuka nyt massimies Cheekin menestymistä korostavia iloisia sanoituksia voisi vastustaa? Ne ovatkin varmaan enemmän huostabisneksen tekijän mieleen.

Kansalaisoikeuksista

Suomessa on monilta osin porvarillinen suhtautuminen sivistykseen ja kansalaisoikeuksiin. Esimerkiksi vali-

tusteittailu nähdään viranomaisten silmissä monesti hölmöläisen hommana. Tässä esimerkki valitusteittailusta: Vuonna 2014 uutisoitiin, että Hämeenlinnassa toimeentulotukea hakeneen asiakkuus kirjataan tietojärjestelmään miehen nimellä silloin, kun hakija elää avo- tai avioliitossa. Tasa-arvovaltuutettu Pirkko Mäkinen mukaan toimeentulotuki kuuluuikin tukea hakeneen nimelle. Tällaisista käytännöistä on tehty tasa-arvovaltuutetulle useita valituksia vuosien ajan. Ongelma lienee pikkujäsen korjaantumassa pitkäaikaisen valitusteittailun ansiosta. Toinen tyyppinen kirosana sosiaalivirkamiehen korviin toimeentulotuen osalta on rahvaan oikeus välttämättömään huolenpitoon (perustuslaki) ja tukiasian käsittelyyn ajoissa sekä hyvä hallintotapa.

Radikalisoituminen on tulossa uudestaan muotiin

Ihmiset (esimerkiksi syrjäytyneet nuoret) ovat saaneet oikeiston 20 vuotta jatkuneesta kurjastamispolitiikasta tarpeekseen. Tämä näkyy esimerkiksi radikaalin vasemmiston nousuna. Uustaistolaisesta liikehdinnästä kertovat mm. itsenäisyyspäivän mellakointi ja lisääntyvä agitaatio. Kunnioitan taistolaisia suuresti. He ovat olleet taistelemassa Suomen parempaa sosiaaliturvaa ja ilman taistelua siitä ei myöskään luovuta. Tämä taistelu kuvastaa myös Marxin oppeja. Kaikki vallankumouksellinen toiminta on lähtökohteisesti hyvää. Sitä on myös yhteiskunnan syyllistäminen, esimerkiksi kirotn kantelu – ja valitusteittailun kautta. Työttömille ja syrjäytyneille on palautettava kunnia ja ihmisarvo.

Henri Autero

Tarkoituksenmukaisuuskysymys

Parikymmentä vuotta sitten meillä muutui kaikki. Perustuslakia rikottiin härskesti. Vastauksena Helge Kaalikosken kysymykseen oikeuskanslerin virasto totesi 5.8.1997, että "sopimus Suomen liittymisestä Euroopan unioniin poikkesi Suomen perustuslaista" ja, että tämä on poliittinen tarkoituksenmukaisuuskysymys.

Runsaat viisitoista vuotta sitten perustuslaki oli pantu kokonaan uusiksi. Heti ensimmäisessä lauseessa sanotaan, että Suomi on täysivaltainen tasavalta, mutta kahdeksas luku määrää, että Suomessa valtioneuvosto huolehtii EU:n päätösten toimeenpanosta. Miten ihmeessä samaan aikaan voi valtioneuvosto olla täysivaltainen ja alamainen? Onko sekin tarkoituksenmukaisuuskysymys.

Maaliskuun puolivälissä eduskunta päätti toimintansa ja lähti vaalihakemisiin. Eduskunnan päätettyä viimeiset valtiopäivät hallitus menetti samalla poliittiset valtaoikeutensa. Siksi pääministeri Alexander Stubbin olisi pitänyt jättää presidentti Sauli Niinistöille hallituksen eronpyyntö. Siinä kohtaa presidentti olisi pyytänyt hallitusta jatkamaan juoksevien asioiden hoitamista, kunnes vaalien jälkeen on saatu uusi hal-

litus.

Näin ei tehty ja Stubbin hallitus jatkaa entiseen malliin, kuin mitään ei olisi tapahtunut. Jos on häpyä ja voimaa, perustuslaki ei ole mikään este. Se on vain tarkoituksenmukaisuuskysymys.

ooo

Menneinä vuosina, kun hiki-päässä taisteltiin ihmisten toimeentulon puolesta, siitä vähin erin muodostui se, jota nykyisin sanotaan hyvinvointiyhteiskunnaksi. Se merkitsi meille turvaverkkoa, jonka kutomisesta kaikki haluavat kunnian. Nekin, joiden oli siihen osallistuttava vastentahtoisesti.

Hyvinvointiyhteiskunnan rakentamisen alkamisesta on seitsemänkymmentä vuotta. Se kesti neljäkymmentä vuotta. Sen jälkeen poliittiset voimasuhteet muuttuivat ja oikeistolaiset virtaukset vahvistuivat ja alkoi turvaverkkojen, hyvinvointiyhteiskunnan purkamisen.

Eduskuntavaaleista huolimatta kaikki puhuvat vilpillisesti sopeuttamisesta ja laativat kilvan leikkauslistoja. Vallalla on periferian hystertia. Suoranaisen raamatullisesti sillä vakuutetaan, että ei ole muuta mahdollisuutta. Se on kapitalisteille tarkoituksenmukaisuuskysymys.

Suomi on täynnä älykkäitä, tietoisia ja osaavia ihmisiä. Jos-tain syystä he eivät halua tai uskalla puuttua ja paljastaa menoleikkauk-

ten mielettömyyttä, josta koko kansa ja ennen muita heikoimmat kärsivät. Ehkä älykkäiden ihmisten asioihin puuttumattomuutta selittää yksinkertaisesti herran pelko ja kuolemanpelkoon verrattava työttömyyden pelko. Äärimmäinen oikeistolaisuus on onnistunut tuhoamaan kansan suurta enemmistöä puolustavan järjestäytyneen yhteiskunnallisen rohkeuden, luokkatietoisuuden.

Aikanaan, kun turvaverkkoja rakennettiin, älyköt ymmärsivät, että siihen on jokaisen osallistuttava. Siksi aina vuoteen 1993 yritysten voitoista peritty vero oli 50 %. Vuonna 2013 Tilastokeskuksen laskemasta yritysten voitosta nämä maksoivat veroa 20 %, vain 3,7 miljardia euroa. Entinen 50 % olisi ollut 9,2 miljardia, josta valtio olisi saanut lisätuloa 5,5 miljardia euroa.

Yritysveron prosenttia on laskettu rajusti. Sitä on perusteltu kilpailukyvyllä, mutta sen kanssa verolla ei ole mitään tekemistä. Yritysverolla ei ole myöskään mitään tekemistä yritysten voittojen määrän kanssa. Yritysvero vaikuttaa vasta, kun yrityksen voitot ovat jo syntyneet. Jos tätä ei ymmärrä eikä väännetä rautalangasta, älykköille on helppo valehdella, heitä on helppo jymäyttää. Kilpailukyvyyn ja voiton yhdistäminen puheissa on tarkoituksenmukaisuuskysymys.

Myös henkilöiden tuloissa on runsain mitoin joutilasta rahaa. Henkilöverotuksen kummallisuuk-

sia on eri tulolajien erilainen verotus. Kaikki tulot olisi laskettava yhteen ja vero perittävä kokonaistuloista niin, että ne kasvaisivat tulojen mukaan, progressiivisesti.

Vuonna 2013 tuloluokassa 1-34999 euroa keskimääräinen kuukauden nettotulo oli 1 239 euroa, tuloluokassa 35000-54999 se oli 2 782 euroa. Näiden vero voitaisiin pitää nykytasolla. Suurempien tulojen progressio pitäisi nousta jyrkemmin niin, että tuloluokassa 55000-74999 keskimääräinen nettotulo olisi 3 462 euroa kuukaudessa (-424 e), seuraavassa 3 707 (-1408), sitten 4 181 (-2720) ja vielä 5 295 (-6074) sekä ylimmissä 14 676 euroa (-35 453 e). Tällä progressiolla valtio saisi lisätuloa 7,2 miljardia euroa.

Rahaa on ja koko ajan uutta voittoa tahkotaan pienelle joukolla, joka sijoittaa ne muille maille! Uudistuksen jälkeen alimmassa tuloluokassa on 3 3478 601 tulonsaajaa, joiden tulot olisivat edelleen vaatimattomat – nettona 1 239 euroa kuukaudessa. Ylimmissä tuloluokassa oli vaivaiset 4 100 henkeä. Heillä olisi edelleen todella suuret tulot – nettona 14 676 euroa kuukaudessa!

Palkka-, eläke-, pääoma- ja muidenkin tulojen yhdistäminen yhdeksi tuloksi ja veroprosession jyrkentäminen rokotaisi vain suurituloisia – 8,6 % tulonsaajista, mutta hyödyttäisi 91,4 % tulonsaajista ja lisäisi miljoonaa alaikäistä. Uudistus

olisi tarkoituksenmukainen.

ooo

Meillä on tapahtunut peräti elämä suurempia yhteiskunnallisia muutoksia. Vasemmalla puolueet ovat rämettyneet. Niiden johtajat ovat vajonneet kaulaansa myöten opportunistisiin. Talouden syvästä kriisistä ja pahenevasta työttömyydestä huolimatta kaikki tukevat julkisesti ja salaa rikkaiden rikastumista.

Suomessa ei ole tarvetta julkisen talouden leikkauksiin. Se ei ole oikein eikä tarkoituksenmukaista. Mielettömiä voittoja tahkoavat suuryritykset ja kaikki todella suurituloiset on vedettävä mukaan talokseen. Uuden eduskunnan tärkein tehtävä on täydellinen verouudistus, joka koituisi koko Suomen, isänmaan hyväksi.

Palkkatyöläisten luokkatietoisuus on ajettu unholaan. Kuitenkin vain palkkatyöläisten yhteisvoimin kaikki voidaan muuttaa, kuten viimeksi jäänmurtajalakko osoitti. Tukemalla toinen toistaan taloudellisesti ylivoimaisen työnantajan oli annettava periksi. Laajalla ja tarkoituksenmukaisella yhteistoiminnalla merimiehet saivat voiton kotiin.

Siinä on meille - sinulle ja minulle - kokemusta nykyaikaan!

Kai Kontturi

Kilpailukyvyttömyyden syyt?

Suomalaiset pörssiyritykset jakavat viimevuoden tuloksistaan osinkoja 10 miljardia euroa. Se on valtava summa rahaa, joka kupataan yrityksistä osakkeen omistajien taskuihin. Talouselämä-lehden (7/15) mukaan 90-luvun puolivälissä yritykset maksoivat 25 prosenttia osinkoja nettotuloksestaan. Nyt ne maksavat nettotuloksesta osinkoja peräti 80 prosenttia!

Investoinnit jäissä

Koska osingon jako on niin avokätistä, ei yrityksillä ole enää rahaa investointeihin. Ne olisivat kuitenkin välttämättömiä, jotta yritykset pysyisivät mukana teknisessä kehityksessä ja pystyisivät kasvattamaan työn tuottavuutta. Investointien sijaan yritykset yrittävät tehdä bisnestä kuluja karsimalla. Se on lyhytnäköistä toimintaa. Jokainen perunanmaan omistaja tietää, että syksyllä on turha mennä pellolle kuokkimaan, jos ei keväällä ole sinne maahan siemenperunaa jemmanut. Eivät yrityksetkään loputtomiin voi pelkää kuluja karsimalla pärjätä.

Yksityisten yritysten investoinnit olivat ennen vuonna 2008 alkanutta kriisiä 20 prosenttia bruttokansantuotteesta. Viime vuonna enää 16 prosenttia. Näin siitä huolimatta, että kilpailukyky ja investointeja yritettiin porvarihallituksen toimesta piristää poistamalla yritysten KELA-maksu ja viime vuonna alentamalla yhteisöveroa. Nuo muutokset lisäsivät yhteensä 1,6 miljardilla yritysten varallisuutta ja yhteiskunnan tulot putosivat samalla summalla. Kyseessä oli siis suora tulonsiirto työväenluokalta kapitalistien taskuun.

Miten nämä helpotukset vaikuttivat investointeihin ja kilpailukykyyn? Eivät ne niitä ainakaan lisänneet. Viime vuonna investoinnit vähenivät 6,5 prosenttia sitä edellisestä vuodesta. Mitä se sitten tarkoittaa? Sitä, että kilpailukyky heikkeni vähintään samassa suhteessa. Ei tänä keväänä saatu 0,4 prosentin ”palkankorotus”, eikä työehtosopimusten yleissitovuus, eivätkä lakot suinkaan olleet syy ongelmien. Kapitalistien ahneus sen sijaan oli. Tällä menolla tullaan pian näkemään sekkin syksy, kun kapitalistit turhaan

Porvarit ja työnantajain etujärjestöt huutavat kilpaa, että suomalaisten yritysten hintakilpailukyky on huono ja maa joutuu perikatoon ihan kohta, jos mitään ei tehdä. Heidän mielestään kilpailukyky on huono, koska palkat ovat kilpailijamaihin nähden liian suuret ja työaika on liian lyhyt. Lomat ovat liian pitkiä, eläköitymisikä liian alhainen, työntekijän koeaika liian pitkä ja irtisanominen liian vaikeaa. Tätä mantraa on kuultu vuosikaudet – ja aivan varmasti kuullaan lähitulevaisuudessa kiihtyvällä tahdilla. Siitä pitävät Elinkeinoelämän keskusliitto (EK) ja tuleva porvarihallitus huolen, vaikka mikään edellä mainituista väittemistä ei pidä paikkaansa.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Narinkkatorilla nähtiin 18.4.15 mielteliästä porukkaa. EU ja USA käyvät neuvotteluja maailman suurimman vapaakauppa-alueen muodostamiseksi. Sopimus on esimerkki siitä, miten suuren pääoman voittojen kasvu yritetään turvata kansalaisten eduista piittaamatta. Voitot kulkevat hyvinvoinnin edellä.

kuokkivat sitä tyhjää ”perunapeltolaan”.

Vahingoniloiseksi ei silti kannata alkaa. Se pellon tyhjyyden laite-tienkin duunarien syyksi. Ja duunarit potkitaan kortistoon. Ja sieltä heidät pakotetaan yritysten kilpailukykyä tukemaan ilman palkkaa uhalla, että he muuten menettävät työttömyyspäivärahansa. Ei hyvältä näytä. Jotain pitää duunareiden, heidän etujärjestönsä ja duunari puolueiden tehdä - ja nopeasti. Aivan ensiksi voisi vaikka alkaa tehdä sitä, minkä vuoksi ammattiliitot ja työväenpuolueet on perustettu: ajamaan työväen asiaa.

Työehtosopimusten yleissitovuus uhattuna

Suomen Merimiesunioni ja Konepäälystölitto aloittivat lakon jäänmurtajilla tammikuussa. Lakon lopettamiseksi ja sovun saamiseksi neuvoteltiin seitsemän viikkoa valtakunnansovittelija Minna Helteen

johdolla. Pääkysymys vaikeissa neuvotteluissa oli se, että työnantaja puoli, valtio-omisteinen Arctia Shipping, halusi vapaata kilpailua. Työntekijäpuoli puolestaan halusi Arctian noudatettavaksi yleis- sitovan työehtosopimuksen. Koska neuvottelut eivät edenneet työntekijäpuolta tyydyttävällä tavalla, Merimiesunioni (SMU) uhkasi aloittaa tukilakon, joka olisi 2.4.2015 pysäyttänyt Suomen lipun alla seilaavat risteilyalukset satamiin.

Työnantajain etujärjestöt ja porvarit riekkuvat, kuinka pariasataa työntekijää koskeva riita uhkasi tässä vaikeassa taloudellisessa tilanteessa Suomen koko vientiteollisuutta. Iltapäivälehdet repivät lööppejä matkailijaraukoista, joiden viinanhakureissut Viroon uhkasivat jäädä toteutumatta ahneiden työläisten takia.

Tukilakkoa ei lopulta tullut. Asiassa saavutettiin sopu. ”Esteet yleissitovuuden vahvistamiselle poistetaan. Sen vahvistamisesta päättää myöhemmin yleissitovuuslautakunta. Työntekijäpuoli esittää sille asian.” Elinkeinoelämän keskusliiton johtaja Jyri Häkämies sanoi Kauppalehden mukaan (1.4.2015) mm., että ”Suomen työrauhajärjestelmä on rikki. Suhteettoman suuril-

la tukitoimilla vaarannetaan suomalaisten työpaikat ja aiheutetaan pysyvästi haittaa Suomen maineelle. Kilpailukykyämme ei kestä tätä.”

Kaikkien noudatettava

Yleissitovassa työehtosopimuksessa on kyse siitä, että kaikkien Suomessa alalla toimivien yritysten on noudatettava sitä, riippumatta siitä, missä maassa yrityksen omistajat ovat. Tässä tapauksessa yritys on Suomen valtion omistuksessa. Miksi sitten työnantajapuoli vastusti yleissitovuutta? Olisiko vastaus se, että työnantajain ja EK:n pyrkimyksenä oli avata päättyä työehtosopimusten romuttamiselle ja työläisten kyykyttämiseksi? Valitettavasti vastaus tähän on myönteinen.

Oli todella hyvä asia, että yleissitovuus alalle saadaan. Kyseessä ei ollut pelkästään parinsadan työntekijän pieni porukka, kuten porvarit väittivät, vaan yritys aloittaa sopimusten murtaminen jostakin. Koska on vaikea kuvitella, että sopimukset voidaan murtaa esimerkiksi metallialalta, sitä yritettiin tehdä mahdollimman pienen porukan kohdalla. Jokainen voi miettiä mitä tapahtuisi jos työläisillä ei olisi työehtosopimusten tuomaa turvaa. Esimerkiksi jäi voi hakea maista, joissa sopimuk-

sia ei ole – ja joissa ay-liike on kokonaan kielletty. Eipä niissä maissa taida porvareiden niin kovasti huutama ”kilpailukykykään” kovin korkealla tasolla olla. Onneksi työntekijäpuoli SMU ja Konepäälystölitto eivät antaneet periksi.

Yhteiskuntasopimus

Vaalivoittaja Keskustan puheenjohtaja Juha Sipilä on esittänyt yhteiskuntasopimuksen tekemistä. Julkisuudessa on ihmetelty, mitä Sipilä sopimuksella tarkoittaa ja hakee. Sitä hän ei ole kertonut. Ei hän ole kertonut oikeastaan mistään muutakaan mitään, vaan yritti vaalien alkua olla kaikista hyvin vähäpuheinen.

Mutta ryhdytään ennustajaksi. Sipilän sopimuslistalla on tietenkin työrauhan varmistaminen, tuki- ja poliittisten lakkojen kieltäminen sekä palkkojen jäädyttäminen neljäksi vuodeksi tai jopa niiden alentaminen. Lisäksi yhteiskuntasopimuksella sovitaisiin, että työaikoja voitaisiin pidentää työnantajan yksipuolisella päätöksellä. Työllistämistä pitäisi helpottaa työntekijän koeaikaa pidentämällä. Ja tietenkin se työnantajan toivelistan ykkönen: työehtosopimusten romuttaminen

Suomeen saatiin lähes sata vuotta sitten kovan lakkoliikkeen ansiosta laki kahdeksan tunnin työpäivästä. Sitä ei saatu ilmaiseksi ja siitä maksettiin keväällä 1918 kova hinta, kun lakkoja organisoineita työläisiä ammuttiin kostoksi. Porvarit eivät vielääkään ole antaneet näköjään anteeksi, vaan haluavat pidentää työpäivää.

Hallituskaavailuja

Ylen tekemän kyselyn perusteella suurin osa Keskustapuolueen vaikuttajista haluaa maahan ns. punamultahallituksen, jossa olisivat mukana Keskusta, Perussuomalaiset ja SDP. Heidän perustelunsa on se, että he pelkäävät maan ajautuvan lakkokierteeseen, jos demarit ovat oppositiossa. Tässä todellakin on koko kupletin juoni. Jos SDP menee hallitukseen, on SAK:n ja koko ay-liikkeen kädet sidottu samalla hetkellä ja kyyti tulee olemaan kylmää. Kylmää kyyti tulee olemaan joka tapauksessa. Ei lakkojen järjestämisenkään helppoa ole. Päinvastoin. Saattaa kuitenkin olla, että niihin joudutaan turvautumaan. Viimeistään kesäkuuhun mennessä tiedetään, miten käy. Elämme työläisten kannalta vaarallisia ja mielenkiintoisia aikoja.

Markku Nieminen

Jämsän Sote

Yksi osa jatkonytelmästä Jämsän Sote-kilpailutus on esitetty. Kaikki on tähän asti sunjunt laaditun käsikirjoituksen mukaan. Nimittäin uskoiko joku, ettei Pihlajalinna Oy voita ”kilpailutusta”? Kyllä kaikki oli pedattu Pihlajalinnan Oy:n voitoksi. Attendo saatiin hetkeksi mukaan teatteriesitykseen, mutta heille paljastui näytelmän juoni erittäin nopeasti. Kilpailussa on voitto varma, kun ei ole kuin yksi osanottaja.

Tosin suuresti epäilen, ettei Pihlajalinna Oy:n Mikko Wirenillä ole aivan niin suurta vaikutusvaltaa maan asioihin, kuin annetaan ymmärtää. En usko kenenkään suomalaisen voivan antaa takuuta, että se ja se sairaala pysyy olemassa seuraavat kymmenen vuotta. Jämsässä Pihlajalinna Oy on jollain keinoin saavuttanut niin suuren vaikutusvallan, että koko valtuusto on käynyt tarpeettomaksi.

Tosin tulossa olevat valitukset ja i formoinnit eduskunnan oikeusasiamiehelle ja valtioneuvoston oikeuskanslerille saattavat muuttaa koko näytelmän juonen.

Ystävänä Kari Keskinen kirjoitti jo 26.01.2015 Keskisuomalaisessa Jämsän kilpailutuksesta. Lyhyt kirjoitus, mutta se sisälsi koko näytelmän juonen. Sama kirjoitus oli Vekkarissa 18.02 ilmeisesti tilanpuutteen takia, eikä tällöin kyseessä ollut tarkoitushakuisuus, eli vasta Sote-ratkaisun jälkeen päätetty julkaisu.

Onneksi kukaan ei ole kehdannut väittää ratkaisua kustannusneutraaliksi. Koska kukaan ei tiedä paljonko päätös maksaa jämsäläisille veronmaksajille, veikkaisin, että yllättävän paljon.

Reino Welling, kaupunginvaltuutettu Jämsänkoskelta

Poliittista hernevevelliä torilla

SAK eli käytännössä demaritoverit olivat tuoneet lisälmen torille suuren kenttäreittimen, josta jaettiin kaikelle kansalle vaalikeittoa. Keitto oli hyvää ja riittosaa. Ehdokkaat kertoivat kilvan kuinka hyviä ihmisiä he ovat. Demarien vaaliauton yläkerran kahviossa ansioitunut kansanedustaja Tuula Väättäinen kertoi, miten tärkeää on säilyttää maksuton koulutus kaikille.

Kun kysyin, mitä kansanedustajat tiesivät Siilinjärven Kemiran tehtaan ja kaivoksen lahjoittamisesta norjalaiselle Yarralle, vastausta ei tullut. Val-

tio tarvitsee tuloa tuottavia tehtaita rahoittaakseen koulutuksen ja muut menot, mutta lähes kaikki eduskuntapuolueet aikovat jälleen kerran rahoittaa menot hävittämällä valtion omaisuutta.

Kepun Hannakaisa Heikkinen ojensi vaalivankkurinsa perässä kaksin käsin puhdasta suomalaista ruokaa, mutta tunnusti tietojensa vajavaisuuden meneillään olevasta USA:n ja EU:n välisestä vapaakauppaneuvottelusta. Väättäinen kiivaili Natolle myönnettystä isäntämaasopimukselta, että Suomi päättää itse Naton joukkojen tulosta Suomeen.

On se jo nähty kuka päät-

tää. Meillä oli seitsemänkymmentä vuotta sitten kauttakulkusopimus silloisen voittamattoman liittolaisen kanssa. Kauttakulkijat jäivät silloin Suomeen erillisotimaan. Samaa tasoa on entisen ministerin Seppo Kääriäisen valtiomiestaito, valtionomaisuus on myytävä. Eikä ole kuulunut vastalauseita Naton miehitysjoukkojen kanssa pelemisestä.

”Onnettomilta ei voi vaatia täydellisyyttä.”

Viljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti

Kuinka alas palkkojen tulisi joustaa?

Kun suomalaiset ovat nyt valuuttaunionin jäseniä, kilpailukykyä ei voida enää palauttaa devalvaation avulla, kuten Ruotsi on tehnyt. Kahdessa vuosikymmenessä euroalueen maat menettivät yli neljänneksen kilpailukykyvystään, pääasiassa euron kalleuden vuoksi. Vuonna 1990 euroalueen osuus viennistä maailmankaupassa oli 35,8 prosenttia. Vuonna 2000 osuus viennistä oli pudonnut 29,7 prosenttiin. Vuonna 2010 euroalueen osuus maailmankaupasta oli edelleen supistunut 26,3 prosenttiin.

Kilpailukyyn palauttamiseksi päätäjät ja Kokoomus puhuvat ns. sisäisestä devalvaatiosta eli palkkojen leikkaamisesta "kilpailukykyiselle tasolle". Kokoomuslaiset ja EK ovat viitanneet ns. Saksan malliin, jossa työehtoja ja palkkoja pudotettiin ja siten saatiin aikaiseksi "työllisyysihme". Koko 90-luvun Saksasta puhuttiin Euroopan "sairaana miehenä". Syntyi ns. Mini-job-markkinat, joilla saatiin EK:n ja kokoomuksen Ben Zyskowiczin peräänkuuluttamia "matalapalkkatöitä" (450€/kk) miljoonille köyhille työttömille – siis palkkoja, joilla Saksassakaan ei enää elä. Seurauksena syntyi niin vakavia sosiaalisia ongelmia, että sielläkin alettiin keskustella vähimmäispalkasta. Sitä puuhataan nyt vuoden 2015 alusta ja se olisi 8,5 euroa. Nyt alimmat tuntipalkat ovat 4-5 euron tiedämällä.

Globalisaatio vaikuttaa

Saksan hallituksen mukaan noin neljän miljoonan pienipalkkaisen tulot nousivat heti vähimmäispalkan tultua voimaan. Vaikka Saksan matalapalkkasektori on viime vuosina kasvanut selvästi, monet talusasiantuntijat pelkäävät vähimmäispalkan laskevan työllisyyttä ja suosivan ulkomaisia alihankintayrityksiä. Globalisaatio pakottaa pohjalle. Saksan työministeriö esittää, että vähimmäispalkka ei koskisi kuitenkaan työpaikan saaneita pitkäaikaistyöttömiä, oppisopimusopiskelijoita ja alle puolen vuoden työharjoittelijoita. EU:n 28 jäsenmaasta 21 maassa on lain määräämä minimipalkka. Suurin on Luxemburgissa (11,10 €/h)

ja seuraavaksi suurimmat Ranskassa (9,53 €/h) ja Hollannissa (9,11 €/h). Pienimmät minimipalkat ovat Liettuassa (1,76€/h), Romaniassa (1,14 €/h) ja Bulgariassa (1,04 €/h). Pohjoismaissa, Italiassa ja Kyproksella ei ole lakisääteisiä minimipalkkoja. Minimipalkat poikkeavat toisistaan rajusti EU-maissa. Kilpailukyyn säilyttäminen vaatii kaikkialla palkkataso dumpausta, kunnes ollaan kiihtävällä tai intialaisella tasolla.

Palkka ei riitä

Siksi työtä tekevien köyhien määrä on lisääntynyt kaikkialla. Automaation, digitalisoinnin ja matalapalkkamaihin siirtymisen vuoksi työpaikoista taistelu ja samanaikainen maahanmuuttajien invaasio ovat vieneet palkkataso niin alhaalle, että palkansaajat eivät enää elä palkallaan. Pari vuotta sitten tuli ostovoiman kehityksen kannalta hälyttävä Etlan tutkijan Timo Nikinmaan selvitys "Antaa valojen palaa". Siinä kerrotaan: "Uusista työpaikoista 80 prosenttia on syntynyt aloille, joilla keskimääräinen tuntipalkka on pienempi kuin teollisuudessa." Teknologian ja tietokonepohjaisten itsepalvelujärjestelmien seurauksena Suomeen ei ole syntynyt yhtään lisää työtä (=työtuntia) 30 vuoden aikana, vaikka BKT on kasvanut lähes kaksinkertaiseksi. Maahanmuuttajiakin työnantajat hyödyntävät Suomessa alemmilla palkoilla, koska heidän työttömyysasteensa on 2-3-kertainen kantaväestöön nähden.

Nykyinen vuoden pituinen ja yhteen toimialaan sidottu työpe-

Kuva: Heikki Mämmikkö

Kalevi Sorsa järjesti v. 1997 Espoon Korpilammelle "aivopesuriin", jonne kutsuttiin yhteiskunnan eliitti hiomaan poliittista konsensusta yhteiskuntaelämän suunnasta. Samoin Katainen Sorsan tempusta mallia ottaen kutsui 26.8.-13 Vantaan Heurekaan "eliittiä" kuromaansa umpeen "10 miljardin kestävyysvajetta". Kuvassa ay-johtoa marssimassa "Kataisen Korpilampeen". Korvat taisivat heilua, mutta määkimistä ei kuulunut. Virisikö siellä Sipilän idea "yhteiskuntasopimuksesta", kun Mäenpää sitten radiossa intoili yhteisten talkoiden välttämättömyydestä.

räinen oleskelulupa on tehokas kiristysuuhde. Jos työntekijä menettää työlupansa, edessä voi olla karkotus kotimaahan. Ulkomaalaisten ja suomalaisten palkkojen ero on kasvanut, totesi hiljattain yliaktuaari Sampo Pehkonen Tilastokeskuksesta. Ulkomaalaisten ansiot olivat vuonna 2011 noin 88 prosenttia suomalaisten ansioista, kun vielä vuonna 2000 osuus oli 96 prosenttia. He työskentelevät pääasiassa kaikkein heikoimmin palkatuilla aloilla. Yli-tarjontatilanne pakottaa kantaväestön dumpaamaan palkkatasoaan ja työehtojaan yhä alemmalle tasolle, että jotain työtä löytyisi. Se on sitä kaivattua "kilpailukykyä".

Kohtuullinen palkka

Mikä on sitten kohtuullinen palkka? Kohtuullista palkkaa ei enää tarvitse edes miettiä, sillä se on jo määritelty Euroopan sosiaalisen peruskirjan (ESP) artikkelissa 4.1. Kirjauksen mukaan kohtuullinen palkka on vähintään 60 prosenttia maan nettokes-

kipalkasta. Tämän mukaan Tilastokeskuksen mediaanipalkkatilaston ((4/2014) perusteella kohtuullinen bruttopalkka olisi Suomessa 1712 euroa. Monet ammattiliittojen minimipalkat Suomessa eivät yllä edes tähän palkkatasoon. Työnantajat pitävät tätä palkkatasoa aivan liian korkeana ja estävät näin työpaikkojen syntyä. Siksi Suomi ja Kataisen hallitus eivät ole ratifioineet kyseistä artiklaa. Näin alipalkkaus voi jatkaa Suomessa.

Työehtosopimukset kattavat 90 prosenttia suomalaisista työntekijöistä. Niiden ulkopuolelle jäävät mainostenjakajat, videovuokraamotyöntekijät, puhelinmyyjät jne., jotka tarvitsisivat kipeästi artiklaa 4,1 turvakeen. Pienipalkkaisuus on maailmanlaajuinen ongelma ja se näkyy maailmanlaajuisena ostovoiman hiipumisena – ja sitkeänä talouslaman jatkumisena. Myös Yhdysvalloissa työttömyys on ongelma, mutta suurempi ongelma

on, että palkat ovat siellä surkeita. Töitä löytyy kyllä pikaravintoloista, jotka maksavat lakisäätisen vähimmäispalkan 7,25 dollaria (5,23 euroa) tunnilta. Tämä palkkaeroosio ei koske pelkästään matalapalkkaisten suorittavan työn tekijöitä, vaan nykyään myös korkeapalkkaisia huippuammattilaisia.

Nokian malli

Kun Nokia möi puhelintuotantonsa Microsoftille, se heitti pihalle tuhansia korkeasti koulutettuja huippuammattilaisia, he pääsivät onneksi ns. Bridge työllistymisohjelmaan. Ohjelmaan osallistui Suomessa 5 000 nokialaista. Puolitoista vuotta Nokialta kenkää saaneiden jälkeen, 40 prosenttia oli saanut vakituisen työpaikan, mutta 57 prosenttia heistä oli joutunut tyytymään pienempään palkkaan kuin Nokialla. Yrittäjänsä oli ryhtynyt 9 prosenttia, opiskelemaan oli lähtenyt 11 prosenttia, määräaikaisiin töihin oli joutunut tyytymään 13 prosenttia ja 22 prosenttia oli vielä työttömänä.

On kuitenkin yksi pieni ryhmä, jolla ei ole havaittavissa minikäänlaista palkkaeroosiota – pääoman juoksupojat eli huippujohtajat. Ranskalaisen taloustieteilijä Thomas Piketty ruoskii heitä kirjassaan "Capital in the 21st Century" (Pääoma 21. Vuosisadalla). Hänen päähavaintonsa oli, että pääoman tuotto kasvaa nopeammin kuin BKT, josta seuraa eriarvoisuuden lisääntyminen. Yksi hänen terävimmistä huomioistaan koskee "superjohtajien" nousua, niiden jotka eivät tuota varallisuutta, mutta saavat palkkansa siitä. Tämä on hänen mukaansa käytännössä yksi varastamisen muoto.

Wall Streetin sudet

Tuhoisinta on kuitenkin se, miten he ovat heittäytyneet kilpailuun miljard-

Jatkuu sivulle 6

Huutolaisyhteiskunnan paluu!

ARVOKAS VANHUUS myytiin 300 miljoonalla eurolla. Samalla kodissaan tuhannet vanhuksat aloittivat kirjaimellisesti ELINKAUTISEN suorittamisen. Vain kellon hiljainen raksutus seuranaan he liittyivät niiden vanhusten joukkoon, jotka istuvat tai makaavat vasten tahtoaan vanhainkodeissa tai terveyskeskusten vuodeosastoilla. Useita vuosia koulutetut lähihoitajat ja sairaanhoitajat ovat useilla paikkakunnilla joutuneet omaksuma uuden ammatin eli vartijan roolin laitoksissa. He joutuvat huutamaan vanhuksille saman kuin vanginvartijat vankiloissa tiettyinä kellon aikoina: lääkkeet. Tosin vankiloissamme ne tullevat hyvinkin säännöllisesti, mutta varsinkin ne, joiden koti muuttui vankilaksi, saattavat saada lääkkeet täysin lääketieteen vastaisesti. Myös laitoksissa tähän on jouduttu menemään ja tämä käy monen lääkärin ammattilypeuden päälle.

Raha ratkaisee

Toisaalta rahasta tehdään kaikenlaista. Mutta helppoa tämä ei ole varmasti niellä hoitajienkaan puhumattakaan omaisista, joilla on läpi elämän siteet hoidokkinaan olevaan omaiseensa. Eikä sovi unohtaa sitä vapautensa menettänyttä vanhusta, jonka kodissa tämä kaikki tapahtuu. Oli sitten omakoti tai laitoksessa pieni nurkkaus huoneessa, jonka hän mielessään on merkannut kodikseen. Valitettavasti näyttää, että vanhusten olot alkavat muistuttaa enemmänkin eristystä "rundissa" (vankilavankilassa), jossa sielläkin on oikeus 1h/

vrk ulkoiluun. Ihminen alkaa olla kuin Vanhuslaitoksessa vailla oikeuksia ja yksin 23h/vrk. Herää vain kysymys, mikä se vanhuksen rikos on?

Oikeus ulkoiluun

Yhtäläisyyden rakentamista hoito- paikan, kodin ja vankilan kanssa pitäisi välttää, mutta yhtymäkohtia löytyy paljon ja jostain syystä vankiloiden hyväksi. Niissä jopa pedofiilit ja raiskaajat ulkoilevat 1h/vrk. Moniko vanhus saa tällaiseen mahdollisuuden? Vaikka jopa Etelä-Suomen Aluehallintovirasto (14.11.2014) on ilmaissut käsityksensä, että eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen päätöksistä ilmenevä vanhuksen oi-

Kuva: Jorma Talikka

"VANHUSPALVELU-LAKI" on täysin torso. Sanktiot puuttuvat. Ajatelkaapa joku muu laki ilman sanktioita eli tehtiin kosmeettinen paperi, joka ei sido ketään.

"Hoiva" yritykset

Tässä tehdään nyt vanhuksille sama kuin 1990-luvun alun myötä mielisairaaloille. Ne ajettiin alas ja sairaat ihmiset jätettiin kotiin oman onnensa sepiksi. Näin saatiin hyvä säästö, kun huomattava määrä potilaista jäi heitteille ja päätyi lopulta pahimmillaan itsemurhaan.

Näin tilastot olivat paremman näköiset. Tämän jälkeen tehtiin varsinainen kova rahastus yksityisillä mielenterveyspotilaiden asumispalveluilla, jotka ovat tänä päivänäkin kova-bisnes "hoiva"yrityksille. Toisen sai-

raudella rahastaminen on vain täysin moraalitonta. Tähän on kova kapitalismi "hoivapalvelutkin" ajanut. Tietenkin kotona asuminen on ideana hyvä, mutta se vaatii kotiin palveluita, jotta siellä selvitään.

Palveluiden ostaminen

Tätä ei nyt ole otettu lainkaan huomioon, mutta yksityinen bisnes tähän (kin) on mielessä. Nyt luotetaan siihen, että omaiset hoitavat tai ostavat palveluita kotiin erilaisilta yrityksiltä. Ruoka ostetaan sieltä, mistä se halvimmalla saadaan. Siivouksen voi ostaa siivousfirmalta ja hoidot tykötärpeineen erilaisilta "hoiva"yrityksiltä. Toisin sanoen jokaisesta on nyt tehty oman onnensa seppä.

Tämä ei ole suinkaan kehitystä, vaan paluu historian romukopalle, jonka "korkeimpana" asteena on paluu huutolaisyhteiskuntaan. Historia tulee muistamaan nämä päätäjät aheina ja välinpitämättöminä pyrkyreinä, jotka myivät hyvän ja arvokkaan vanhuuden 300 miljoonalla eurolla kapitalisteille.

Jorma Talikka
Janakkala

200 000 työpaikan lisäystavoitteesta ja mahdollisuudesta 10 vuoden aikana

Tämän hetkiset lukumäärät ovat seuraavat. Työpaikkoja puuttui vuonna 2014 vuoden 2008 huipusta 88 000. Siten jos tämän verran saadaan työpaikkoja lisää vuoteen 2019 tai 2020 mennessä, ollaan finanssi-kriisiä edeltäneellä vuoden 2008 tasolla. 15-64-vuotiaiden kohdalle laskettuna työllisyysasteena se tarkoittaa runsasta 72 %.

Mikäli taas 15-64-vuotiaiden työllisyysaste olisi 75 %, se merkitsi vuonna 2025 lisäystä vuoden 2014 tasoon 175 000 työpaikkaa. Se tarkoittaisi suunnilleen 1990-luvun lamaa edeltänyttä vuoden 1989 työllisyysastetta. Jos lisäksi jatkuu trendi, että 65 vuotta täyttäneiden työllisyys lisääntyy, 200 000 työpaikan lisäys tulee mahdolliseksi. Työpaikkoja olisi noin 2 650 000, kun lukumäärä oli vuonna 2014 vajaa 2450 000. Vuoden 2025 tasossa olisi lisäystä 115 000 vuoden 2008 tasoon verrattuna 17 vuoden aikana. Lisäys ei ole mikään suuri luku.

Näiden numeroiden rinnalla keskeinen asia on kysymys työttömyydestä. Niin sanottuna inflaatiota kiihdyttämättömänä työttömyytenä on Suomessa yleisesti pidetty 6,5 %:n työttömyysastetta ja muun muassa viimeisessä hallitusohjelmassa työttömyysastetavoite oli 5 %. Norjalais-sveitsiläinen työttömyysastetaso on kuitenkin pitkät ajat ollut 3 %. Sen alittava taso oli Suomessa vuonna 1974, kun 1960-luvun epäonnistumiset olivat johtaneet massamuuttoon Ruotsiin ja työpaikkojen voimakkaasti lisääntyessä työn kysyntä oli vahvaa 1970-luvun alussa. 1990-luvun laman edellä vuonna 1989 päästiin lähelle tätä työttömyysastetta. Mikäli vuonna 2025 oltaisiin näissä työttömyyslukuissa eikä olisi pitkäaikaisyöttömyyttä ja nuorten työttömyys olisi katkaistu 3 kuukauteen ja työllisyysaste olisi 75 %, voitaisiin puhua täystyöllisyydestä.

Tämän kaltaiset numerot ovat nykytilanteessa järkeviä tavoitteellisen kehityksen lukuja olipa tulevan hallituksen koostumus mikä tahansa. On hyvä, että puhutaan samoilla numeroilla. Ne eivät kuitenkaan voi olla lupauksia, vaan pohja keskustelulle siitä, mitä toimenpiteitä aiotaan tehdä, että kehitys saataisiin kulkemaan tällaiseen suuntaan. Realistiseen politiikkaan kuuluvat myös riskiskenaariot: mitä on tehtävä, jos kehityksessä

Jussi Konttinen kolumnissaan Helsingin Sanomissa 6.4.2015 "Ääniä eniten työtä tarjoavalla" polemisoi lupauksia työpaikkojen lukumäärästä. Kirjoitan tästä puheenvuoron, että keskustelu saisi kantavuutta myös muualla Suomessa.

Kuva: Heikki Mannikko

Edellinen hallitus ajoi rakennepoliittista ohjelmaa, jonka tavoite oli kääntää talous kasvuun. Uusoikeistolaisen talouspolitiikan päämääränä oli julkisten palvelujen alasajo. Neuvottelut valtion talousarviosta käytiin rakennepoliittisen ohjelman hengessä. Budjettiriihen aikana ministeriö myönsi talouden kasvun pysähtyneen. Vapaus Valita Toisin järjesti 18.8. -14 Eurooppasalilla keskustelutilaisuuden "onko meillä varaa täystyöllisyyteen"? Yleisöä oli paikalla runsaasti ja alustajat (Pekka Tiainen, Markku Lehmus ja Markus Sovala) puhuivat asiantuntevasti. Vastausta esitettyyn kysymykseen nykyisissä yhteiskuntaraameissa ei löytynyt. Kukaan tilaisuudessa ei myöskään uskaltanut esittämään mahdollisuutta yhteiskuntaraamien muuttamiseksi. Taitaa Sipilällä olla iso urakka edessään lupaamansa 200 000 työpaikan löytämisessä.

ajaudutaan huonommalle raiteelle. Luvut pohjautuvat Tilastokeskuksen väestöennusteeseen. Jos se muuttuu, se voi vähän muuttaa lukuja.

Kasvunumeroina noihin työpaikkalukumääriin pääsemisen edellyttää, että tuotannon kasvu on nopeampaa kuin tuotavuus mitattuna luvulla tuotanto jaettuna työllisyydellä. Jos ero on 0,6 % vuodessa, 75 %:n työllisyysaste tavoitetaan vuonna 2026. Jos ero on 0,8 %, se saavutetaan vuonna 2023.

Vuonna 2014 Suomessa tehtiin työvoimatutkimuksen mukaan puoli miljardia työntuntia vähemmän kuin vuonna 1989. Keskimääräinen vuosityöaika oli lyhenyt suurimpana yksittäisenä tekijänä osa-aikatyön lisääntyminen. Osa-aikatyöstä ehkä kolmannes on alityöllisyyttä eli haluttaisiin tehdä enemmän, jos työtä olisi. Kun vuonna 2008 saavutettiin vuoden 1989 työllisyyden taso, tehdyt työtunnit olivat paljon alle.

Tavoitteisiin pääsemisessä on kaksi päävaihtoehtoa. Jos vienti- ja investointivetoinen kasvu elpyy tarpeeksi, erotus kasvaa kasvun

kautta. Jos taas kuten paljon mahdollista kasvu jää hitaammaksi, erotus kasvaa, kun työtä jaetaan. Työllisyys on kansantaloudessa tehdyt työtunnit jaettuna työajalla vuodessa työllistä kohden. Eli jos työaika on lyhempi, työllisyys on korkeampi ja tuottavuus mitattuna tuotannolla työllistä kohden alempi.

Hollannin ja Tanskan mallissa suurempi osa ihmisiä tekee lyhempiä työaikoja ja työllisyysaste on 80 %:n tasoa. Saksassa työajat vaihtelevat taloustilanteen mukaan ja työttömyys saadaan pidettyä tällä tavoin alempana. Saksassa keskimääräinen vuosityöaika on 1400 tuntia kun Suomessa runsaat 1600 tuntia, mutta Saksassa työaika voi

pidetä talouden elpyessä.

UPM:n pääjohtaja Jussi Pesonen aamu-TV:ssä hiljakkoin sanoi, että pitäisi pidentää työaikoja. Nyt on tärkeä nähdä, että puhutaan eri asioista. Käsittelen itse työaikkaa koko kansantaloudessa keskimäärin, kun taas Pesonen käsittelee sitä yksittäisessä yhtiössä ja vientiteollisuudessa. Kumminkin sielläkin olisi hyvä selvittää mahdollisuus rakentaa malli, jossa hyvänä aikana tehdään pidempää työaikkaa ja huonompana aikana lyhempiä Saksan kurzarbeit-tyyppisesti eli ansiot eivät alene vastaavasti, koska lyhenyksestä maksetaan valtion korvaus. Meillä voidaan maksaa työttömyysturvan ansiopäiväraha. Tätä mallia

olisi hyvä käsitellä yt-neuvotteluis- sa vaihtoehtona irtisanomisille. En halua tarkemmin sanoa, miten pitäisi menetellä koska on tärkeää, että asiat neuvotellaan.

Jukka Ahtelan hiljakkaisessa "Työaika raxuttaa mennyttä aikaa" esitetään työaikareformia ottamatta kantaa työajan keskimääräiseen pituuteen. Rinnalle tarvitaan näkemys siitä, että työaika voi vaihdella. Kokoaikatyön normityöajan ei tarvitse muuttua, jos mahdollistaan, että suurempi osa ihmisiä voi tehdä lyhempiä työaikoja elämän tilanteen mukaan työn kysynnän vaihdella sekä vaihtoehtona irtisanomisille. Eli työaika hengittää suhdanteiden ja tarpeen mukaan.

Inflaatiota kiihdyttämättömän työttömyyden alentaminen mahdollistuu, jos pitkäaikaistyöttömyys saadaan nollattua. Määräaikaisen palkkatuen olennainen lisääminen ja käyttö mielekkääseen työhön pitkäaikaistyöttömyyden voittamiseksi ja nuorisotyöttömyyden keston katkaisemiseksi on tässä avainkysymys. Se on yhteiskunnan kannalta kustannustehokas tapa ja voitetaan syrjäytymisen ongelmaa. Rinnalle tarvitaan kaikkea muuta, muttei niin, että lisästarve kierrettäisiin.

Tavoitteissa on järkevää olla realistista kunnianhimoa, että saadaan keskustelun painopiste siihen, mitä on tehtävä. Oma kysymyksensä on, mille aloille, sektoreille ja mihin ammatteihin uudet ja lisätyöpaikat syntyisivät, mutta se on toisen tarkastelun aihe.

Pekka Tiainen Valtiotieteen tohtori (kansantaloustiede), neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä

"Kirjoitus on ensimmäisen kerran julkaistu Keski-Suomalainen-lehdessä 13.4.2015" (alareunassa).

Viimeiseen "Pisaraan" metropolin puolesta

"Pisara-radan" kaatumisen antoi hieman lisää aikaa pohdiskelulle, mitä tarkoittaa "metropolialueen" kehittäminen? **Paradoksi: palveluiltaan puoleensa vetävä, mutta hinnoiltaan luotaan työntävä. Yhteisiä rahojamme käytetään tämän "paradoksin" ylläpitämiseksi uskomattomia määriä ja jotkut siitä hyötyvät, mutta useimmat kärsivät metropolialueen kehittämisestä. Sen väylähankkeet ovat vieneet ja vievät voimavarat muun Suomen väyläinvestoinneilta ja kunnossapidolta. Sen satamaliitos on vienyt toimintaedellytyksiä Etelä-Suomen muilta satamilta. Sen raideliikennehankkeet tappoivat ja tappavat rantaradan toteutumisen edellytykset. Kaikki tämä tähtää metropolialueen kustannustason ylläpitämiseen ja kohottamiseen sekä maan ja asumisen kalleuteen.**

Markkinahinta

Eri tahoilta rahoitettu julkinen rakentaminen on keskittynyt tälle alueelle sekä kallis asuntorakentaminen, joka saa suoraa ja välillistä tukea (asumistuki, verovähennys) yhteisistä varoistamme. Samaan

aikaan muualla Suomessa julkisia rakennuksia myydään pilkkahintaan tai asuintaloja jopa puretaan. Näin maata saatetaan "markkina-hintaiseksi" tukemalla metropolialuetta ja muita merkittäviä keskuksia yhteisillä varoillamme eli yhteistä kansallista omaisuutta hävittämällä toisaalla ja rakentamalla ylihintaan toisaalla. "Markkinahinta" lepää tässäkin tapauksessa yhteiskunnan "läpinäkymättömien" tukien varassa.

Perinteinen aluepolitiikka kantokykylokituksineen on kääntynyt vastakohdakseen kansalaisia eriarvoistavalla tavalla. "Koko maata ei haluta pitää asuttuna" ajattelu on tuonut näkyvän ja "näkyvä" tuen metropolialueelle ja suuriin keskuksiin. Muutos on tapahtunut noin 30 vuodessa huomaamatta monin pienin päätöksin esimerkiksi pidentämällä työssäkäyntialueen rajaa. Eriarvoistavan kehityksen myötä tuloerot ovat kasvaneet käsittämättömiin mittoihin.

Tuloerot kasvavat

Tämän tyyppinen kehitys on huomattava osa ns. "kestävyysvajettamme", kun maksaa yhteiskunnan tuke- maan ylihintaa "Pisaroista", maasta ja

asumisesta sekä vertaansa vailla olevasta mieli- ja kielikuvasta metropolialueen "hienoudesta", jonka edestä voidaan muun maan kehittämistä tinkiä. Esiin on marsitettu muiden maiden metropolien hienoa kehitystä kysymättä, että kuinka siellä "periferia" voi ja kansalaisyhteiskunta elää. Näin synnytetään uudentyyppistä luokkayhteiskuntaa suurine tuloeroineen, joka pyritään häivyttämään "demokratian" väljän viitan alle.

Kaikki valtion tuen ja varoin tehtävät investoinnit tulee lopettaa näille alueille. Asumistukiin ja korkovähennyksiin tulee saattaa voimaan hinta- ja tarvekatto. Panostusta väyliin ja muuhun infrastruktuuriin tulee muualla maassa lisätä. On ylipäätään lähdeittävä purkamaan "rakenteita", jotka ylläpitävät korkeaa kustannustasoa tietyillä alueilla. Tässä ajattelussa kenenkään ei tarvitse esittää "leikkauslistaa", että "kestävyysvaje" alkaa talttua. Tällä samalla rahalla synnytetään työtä ja kasvatetaan kokonaiskysyntää monin kertainen määrä, kun se ymmärtävästi käytetään.

Hannu Ikonen Vastavalkea ry pj. Liljendal

Kuinka alas palkkojen tulisi joustaa?

Jatkoa sivulta 5

döorien kanssa, joiden talouskasvu nopeammin kasvava vauraus tulee aina olemaan tavoittamattomissa. Näillä pääoman palkkarengellä hän tarkoittaa pääjohtajia ja Wall Streetin susia, joita tulisi halveksia. Kirjansa tässä osassa Piketty käytännössä repii kappaleiksi yhden 21. vuosisadan suurista vaiheista – sen, että johtajat ansaitsevat rahansa, koska heillä on samalla tavalla kuin jalkapalloilijoilla, erityiskykyjä.

Tämä eliitin ahneus ei ole vierasta Suomessakaan. Kun 101 miljoonaa tappiota tehnyt Rautaruuki myytiin ruotsalaiselle SSAB:lle,

Rautaruokin toimitusjohtaja Sakari Tamminen lähti samassa yhteydessä eläkkeelle. "Ansiokkaasta työstään" hän kuittasi palkkaa ja etuja yhteensä 1 114 634 euroa (Palkka ja edut 656 404€, suorituspalkkio 78 750€, lisäeläkemaksu 342 250€). Kun Tamminen ammattitaito ja osaaminen eivät riittäneet innovoimaan Rautaruukille uusia parempia tuotteita ja lisää työtä suomalaisille, hän laittoi perinteisen yhtiön "lihoiksi" ja kuittasi kunnan erorahat epäonnistumisestaan. Johtajat innovoivat nykyään vain omat etunsa.

Ari Ojapelto tietokirjailija ari.ojapelto@taloverkot.fi Tampere

Kylmää kyytiä eläkeläisille

Eläkejäädytyksen tarkastelua

Säästöillä kuulemma pyritään vähentämään valtion eläkemenoja ja samalla pyritään pienentämään ns. kestävyysvajetta ja valtion velanottoa. Pyrkimys on hyvä mutta jäädytys keinona on täysin väärä. Jäädytys ei johda tavoiteltuun tulokseen eikä kestä kriittistä tarkastelua.

Jäädytyksen taustaa

Jäädytys on edellisen hallituksen kahden ministerin, Urpilaisen (SDP) ja Kataisen (Kok), innovaatio ja sille perustan antoi valtiosihteeri Hemtemäen johtaman verotyöryhmän v. 2012 ehdotus verotuksen muutoksista. Eläkeläisten kannalta ehdotukseen sisältyi arveluttava kohta: Palkansaajien verotusta pitäisi voimastaa alentaa noin miljardilla mutta eläkeläisten verotusta ei! Ehdotetaan siis samanluonteisten tulojen erilaista verotuskohtelua saajasta riippuen.

Ehdotus on vastoin oikeudenmukaisen verotuksen periaatteita. Ehdotusta, että eläkettä eli eläkepalkkaa verotettaisiin kovemmin kuin tavallista palkkaa, ei verotyöryhmä mitenkään perustellut. Kun palkkaveron alennusta ei voitu valtion rahapulan takia toteuttaa, niin nykyisen hallituksen johtavat ministerit, Stubb (Kok) ja Rinne (SDP), siunassivat edeltäjiensä jäädytysinnovaation. Sillä saatiin eläkeläisten asemaa huononnettua, kun verotuksella sitä ei voitukaan tehdä. Suurelle yleisölle ja eläkeläisille tieto toteutuksesta jäädytyksestä tuli HS:n yleisöosastossa olleen kirjoituksen myötä. Jäädytyksellä ei haluttu elämöidä.

Mihin jäädytetyt varat säilötään?

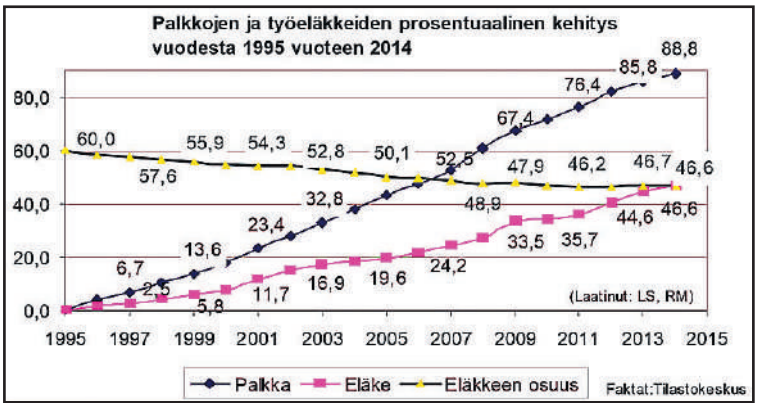
Seurataanpa mihin eläkkeistä poisotettavat, arviolta 2 miljardin säästöt päätyisivät. Sukanvarteenko? Kun vain kansaneläkkeet ja valtion virkaeläkkeet ovat budjettivaihtokuitteja ja kun niiden osuus on nykyisin n. 10 % kaikista maksetuista eläkkeistä, niin oletetusta 2 miljardin säästöstä 1,8 mrd menee siis muualle kuin valtion tuloihin. Summa nimittäin päättyy yksityisiin työeläkevakuutusyhtiöihin Varmaan, Ilmariseen yms., jotka työeläkkeitä maksavat ja hallinnoivat. Tämä työeläkkeiden säästöosuus ei vaikuta valtion budjettiin mitenkään.

Sen sijaan säästö kyllä vaikuttaa työeläkeläisten toimeentuloon, vähentää kulutuskysyntää ja vähentää myös valtion tuloveroja. Kun on laskettu jäädytyksen negatiiviset vaikutukset, jotka heijastuvat esim. palvelualan ja kaupan irtisanomisina, niin on todettu haittavaikutusten olevan huomattavasti suuremmat kuin suora säästövaikutus valtion budjettiin. Pahimmillaan jäädytys aiheuttaa valtiolle ja kunnille lisääntyviä sosiaali- ja työttömyysmenoja ja lisää julkisen puolen velanottoa.

Solidaarisuus on huono peruste

On vedottu, että solidaarisuussysteemi yksityisiä työeläkkeitä pitää myös alentaa, jos valtion maksamia eläkkeitä vähennetään. Se on huono peruste, kun työeläkkeet ovat työnantajien ja palkansaajien rahoittamia,

Hallitus jäädytti kaikki eläkkeet vuodeksi 2015. Tai oikeammin pitäisi todeta, että hallitus otti taas eläkkeistä palan pois eikä palautta sitä koskaan takaisin eläkeläisille. Työnantajajärjestön EK:n tutkimuslaitos Etlä pisti vieläkin paremmaksi ja ehdotti (HS 9.1.2015), että eläkkeet jäädytettäisiin saman tien viideksi vuodeksi, aina 31.12.2019 saakka. Silloin säästettäisiin jopa 2 miljardia! Ehdotusta kannatti heti kokoomuksen ministeri Vapaavuori (Aamulehti 10.1.2015). Samoin RKP:n taloudellinen neuvonantaja Björn "Nalle" Wahlroos.

eikä niihin ole käytetty yhtäkään veromarkkaa eikä -euroa. Virkaeläkkeet ja kansaneläkkeet maksetaan veroista eikä niitä makseta rahastoista. Muitakin eroavuuksia on eikä kohtalonyhteyttä ole. Solidaarisuussysteemiä voidaan kyllä niinkin perustella, että suomalaisia eläkkeitä on leikattava kun kreikkalaisia eläkkeitäkin leikataan. Perustelu on yhtä huono.

Työeläkkeet ovat jääneet jälkeen palkkojen kehityksestä.

Tuntuu siltä kuin valtiovarainministeriön virkamiehet ja ministerit eivät noteeraisi jo tapahtuneelta huonolta eläkekehitykseltä. Esim. työeläkkeitä on jo pitkään leikattu taitetulla indeksillä ja kovennetulla verotuksella niin, että kun alun perin tarkoituksena oli, että eläkkeet ovat 60 % palkoista, niin nyt ne ovat enää 46 %. Kun on kysymys keskimääräisistä eläkkeistä, niin paljon on niitäkin pitempään eläkkeellä olleita, joiden työeläke on alle 40 %. Kyllä taitettu indeksi puree ja eläkejäädytys vain vauhdittaa huonoa kehitystä.

Mitä perustuslaki sanoo?

Jäädytys aiheuttaa jäädyttäville ongelmia, kun jo ansaitulla työeläkkeillä on perustuslain tarkoittama omaisuusarvo. Tästä on olemassa oikeuskanslerin päätös ja oikeusoppineiden keskuudessa laaja yhteisymmärrys. Alun perin työeläkkeet olivat sidoksissa palkkaindeksiin. Jotenkin sen vielä ymmärtää, että työeläkkeet sidottiin -70 luvulla ns. puoliväliindeksiin (50 % palkkoihin ja 50 % hintoihin). Inflaatio oli tuolloin voimissaan ja muutoksen tarkoituksena saottiin olevan eläkkeiden ostoarvon säilyttäminen.

Nyt tilanne on aivan toinen, kun työeläkkeiden ostovoimaa halutaan pienentää. Kun eläkeläisillä ei oikein ole ollut keinoja vaikuttaa budjettineuvotteluihin ja kehysriihiin, niin jäljellä jää vetoaminen perustuslakiin. Perustuslain kun pitäisi suojella yksilöä mielivaltaisilta eläkemutoksilta.

Tilannetta voidaan hyvin verrata siihen, jos vain eläkeläisten pankkitaletuksille säädettäisiin vuo-

sittainen 0,4 %:n korkokatto. Tai jos eläkeläisen oman asunnon arvonnousuksi säädettäisiin 0,4 % vuosittainen katto. Olisihan se epäoikeudenmukaista. Asettaisiko kukaan perustuslain omaisuusarvoa kyseenalaiseksi? Perustuslakiin ei ole kirjattu sellaista asiaa, että tarkoitus pyhittää keinot tai, että valtio on kuitenkin aina oikeassa.

Työeläkkeet perustuvat sopimuksiin

Työeläkkeillä on myös voimakkaasti sopimusoikeudellinen luonne. Oikeusvaltioissa sopimuksissa pysytään. Kolmannen ja siis ulkopuolisen ei pidä peukaloida sopimusta, jossa se itse ei ole osallinen. Eläkeläisen kannalta eläkejäädytys on sopimuksen muuttelu, joka tehdään jälkikäteen. Muuttelu on vastoin kaikkia sopimusoikeudellisia periaatteita.

Vertailu löytyy vaikka urheilukilpailuista.

Vertailu löytyy vaikka urheilukilpailuista. Jos kolmanneksi ma-

liin tullut julistetaan voittajaksi jälkikäteen niin useimmat pitävät lopputulosta sekä epäoikeudenmukaisena että sääntöjenvastaisena.

Mihin niitä työeläkerahastoja tarvitaan? Miksi jäävuorta kasvatetaan?

On ollut tähän saakka itsestään selvää että työeläkerahastot ovat työeläkkeiden maksamiseen tarkoitettuja varoja. Ne ovat eläkkeensaajalle ns. myöhennettyä palkkaa. Eläkepäättöksessä puhutaan eläkepalasta. Työeläkerahastojen luonteeseen ovat vahvistaneet EK:n ja Telan johtajat. Työeläkemaksuja on kyllä kerätty vanhaan malliin, mutta samalla eläkkeiden maksamista eli eläkevirtaa on kaahattu taitetulla indeksillä ja nyt jo jäädytyksellä. Rahastot ovat tietenkin kasvaneet valtaviksi, ollen nykyisin jo noin 172 mrd. Tämän nykyisen lamankin aikana rahastot ovat kasvaneet keskimäärin 8 mrd joka vuosi. Näyttääkin siltä, että työeläkebusiness on Suomessa ainut merkittävä ala joka kasvaa ja voi hyvin. Nyt tuuli on kuitenkin kääntymässä ja ensimmäiset vaatimukset ovat tulleet Etlältä, että eläkerahastoja pitäisi käyttää valtion menojen katteeksi. Ei eläkkeiden kohentamiseen entiselleen eikä edes niiden normaaliin maksamiseen. Voiko enää härskipäätä vaatimusta esittää?

Odotettavissa ei olekaan enää "suurta eläkepommia", jolla eläkeläisiä peloteltiin vuosikaudet. Kun varmemmaksi vakuudeksi ETK:n johtaja Kautto kirjoitti (HS 19.1.2015) historiallisesta käänteestä. Painetta eläkemaksujen korottamiseen ei enää ole näköpiirissä, koska säädetty elinaikakerroin ja eläkeiän nosto ovat ratkaisseet ongelman. Tosin Kauttokaan ei maininnut onko hänen arvionsa perusteena myös se, että taitettu indeksi säilyy ikuisesti, ja että eläkejäädytys jatkuu ikuisesti-

ti eläkeläisten raippaveron tapaan.

Miten eläkejäädytys asettuu talouden yleisiin kehyksiin?

Kannattaa muistaa, että Euroopan keskuspankin EKP:n tavoite on voimastaa inflaatiokehitystä EU-alueella v. 2015. Muutaman prosentin inflaatio ei olisi pahasta. Tätä taustaa vasten tuntuu siltä, että koko jäädytyksen idea on maho. Näinkö piskuisen Suomen päättäjät valmistavat Suomen eläkeläiset ottamaan vastaan suuren ja mahtavan EKP:n ajaman inflaation? Suomen 1,3 miljoonan työeläkeläisen kotimaista kysyntää pitäisi elvyttää eikä jäädyttää.

Suomiko nousuun eläkkeitä jäädyttämällä?

Suomi nousuun eläkkeitä jäädyttämällä. Kuka järjellinen siihen uskoo, ei kukaan. Jotenkin poliittisen eliitin, talouseliitin ja heidän eturyhmien toiminta on neuvotonta, saman mantran toistamista, joka vain masentaa ostavan ja palveluita käyttävän tavallisen kansan. Maailmallakin kiitosta saanut Suomen työeläkejärjestelmä halutaan väkisin romuttaa. Niinkö? Vanhuksilta halutaan ottaa arvokas elämä pois sekä laista että budjeteista. Häpeällistä!

Niin huonosti on vanhuksia ja eläkeläisiä kohdeltu, että ihmisten arjesta erkaantuneille hallituspuolueille, ministereille, enemmistölle kansanedustajista ja valtiosihteerille on todettava: Hävetkää, jos osaatte!

Markku Hakala
Suomen Senioriliike ry:n jäsen
työeläkeläinen ja lakimies (ret)

Kirjoitus julkaistiin Suomen Seniorilehdessä 1/2015. Lehden ja artikkelin kirjoittajan luvalla julkaisemme artikkelin Kansan äänessä.

Väestöennuste on mieleton valhe

Yleisesti ajatellen tuntuu täysin käsittämättömältä, että valtion ylläpitämä Tilastokeskus tietoisesti voi kenenkään protestoimatta johtaa kansaa harhaan. Jokainen uskoo sen lukuihin ja selityksiin kuin kiveenhakattuun totuuteen. Kuitenkin se tuottaa niin paljon valheita, että häpeän määrä ylittää kaikki kohtuuden rajat.

Taulukko

Kausi	Syntyi	Per vuosi	Poistuu	Ikä 2040	Elossa	2010
1931-80	2 512 216	83 741	2 014 277	80-	497 939	19,8 %
1981-75	1 069 572	71 305	0	65-79	1 069 572	100,0 %
1931-75	3 581 788	79 596	2 014 277	65-110	1 567 511	43,8 %

Lähde: Tilastokeskus

henkiin. Kts. Taulukko.

1946-60 syntyyvyys oli 1 403 821 lasta, 1961-75 syntyi 1 069 572 miljoonaa, 1976-90 syntyi enää 959 991 ja 1990-05 syntyi 900 603 lasta. Se ei kuitenkaan vaikuta mitenkään eläkeläisten määrään. Ennusteet koskevat vuoden 2010 jälkeistä aikaa ja sen huuhaa kasvaa koko ajan. Ennuste on tehty EU:n antamien laskentakaavojen mukaan ja johtavat pöyristyttäviin mielettö-

myysiin.

Tällainen Tilastokeskuksen markkinoima valhe on mahdollisuus vertaansa vailla. Siitä huolimatta sen hyväksyvät kaikki. Myös ne, jotka tietävät ennusteen järjettömyyden. Moista lammasmaisuutta on mahdollista ymmärtää varsinkin, kun se vaikuttaa kielteisesti syvälle koko yhteiskuntaan.

Kai Kontturi

Nykyteknologian tuomat moraaliset haasteet

Yksityisyys tarjoituna hopealautasella

Ensimmäisenä tulee mieleen internet ja sosiaalisen median sekä eri sovellusten ja laitteiden vaatimat käyttöoikeudet. Sopimukset ovat lähes poikkeuksetta usean sivun mittaisia, vaikealukuisia ja niiden läpikäymiseen menee kohtuuttoman paljon aikaa. Tästä seuraa, ettei tavallinen kansalainen ole enää lainkaan perillä omasta yksityisyyden suojastaan. Samalla hänet kuitenkin pakotetaan sitoutumaan erilaisiin palveluihin, joista suurin osa on tänä päivänä sähköisiä, monet lisäksi maksullisia. Emme vain tunnu pärjäävän ilman kännykkää tai nettiä, ja tämän takia emme periaatteessa voi muuta kuin hyväksyä nuo ehdot.

Verkko-ostoksia tehdessä on käytännössä pakko sitoutua myös pankkijärjestelmään, ottaa verkkopankkitunnukset sekä vähintään Visa Electron ja maksaa niistä kuukausimaksuja. Jos haluaa olla perillä maailman asioista ja pitää nopeasti yhteyttä ihmisiin, on käytännön syistä omistettava tietokone, tabletti tai puhelin ja hankittava siihen nettiliittymä.

Toki voi käydä kirjastoissa ja yleisillä koneilla tai käyttää nettiä ja sähköpostia töissä (onnittelut, jos sinulla tänään edes on työpaikka), mutta itse en kovin heppoisin perustein luottaisi nettikahviloiden päätteisiin tai yleisessä käytössä oleviin wlaneihin. Ainakin sähköpostin ja verkkopankin käyttämisestä kannattaa välttää julkisissa verkoissa, koska yhteyksiä ja tietovirtaa voi kuka tahansa seurata.

Geopaikannus

On myös huolestuttavaa, miten nettiyhteys ja geopaikannus sijoitetaan niin moneen arkipäiväiseen elektroniseen laitteeseen. Näitä laitteita käyttäessä joutuu hyväksymään pakon edessä tietojensa luovutuksen eri tahoille tai ei pysty yksinkertaisesti käyttämään laitetta. Useissa televisioissa on nykyään webkamera ja pääsy internetiin, kun taas kameroista ja puhelimitse löytyy gps, joka tallentaa sijaintitiedot otettujen kuvien EXIF-tietoihin. Ellei ole erikseen osannut piilottaa tietoja, ovat ne kaikkien nähtävillä sen jälkeen, kun on ladannut kuvat nettiin.

Asiaan perehtyneelle tietojen esiin kaivaminen on lasten leikkiä. Tuskin kukaan haluaa, että esimerkiksi kesämökillä otetuissa kuvissa näkyvä omaisuus on kenen tahansa paikannettavissa. Valitettavasti moni ei kuitenkaan osaa katsoa laitteistaan tai asentamistaan sovelluksista, mitä ominaisuuksia niissä on, vaan he klikkaavat sokeana jokaiseen kohtaan "Ok" ja "Hyväksyn".

Päällimmäisenä mielessä on ainoastaan hedonistinen halu päästä nopeasti räpläämään uutta laitetta tai käyttämään tiettyä sovellusta.

Vaihtoehdottomuus

Onko meillä edes vaihtoehtoja? Tämä näkyy niinkin yleisessä laitteessa, kuin kannettava tietokone. Jos ostaa koneen, mihin on esias-

Keskustelimme taannoin siskoni koulutehtävästä, joka kuului näin: "Kun tiede ja tekniikka kehittyvät, moraaliongelmat tulevat yhä monimutkaisemmiksi. Onko ihmisen mahdollista tehdä järkipäisiä moraalisia valintoja, kun huomioon otettavien asioiden määrä kasvaa hyvin suureksi?" Mitä kaikkea ihminen joutuu nykypäivänä pohtimaan käyttäessään arkipäivän teknologiaa? Voimmeko ylipäänsä luottaa siihen, että meille tarjotaan kaikki mahdollinen tieto päätöksenteon tueksi? Vaikuttaa vahvasti siltä, että suora vastaus kysymykseen on kieltävä, varsinkin jos täytyy ottaa huomioon suurimmaksi osaksi maailman väärityneestä talouspolitiikasta johtuvat monisyiset eettiset ongelmat. Kaiken lisäksi normaali asioiminen erilaisissa palveluissa on tehty niin vaikeaksi, ettei juuri kukaan ole kiinnostunut selvittämään asioiden todellista perää, omia oikeuksiaan, saati lähteä taistoon kasvottomia suuryrityksiä vastaan.

nettuna Windows, joutuu hankkimaan Microsoft-tilin, jotta pystyy käyttämään käyttöjärjestelmän kaikkia ominaisuuksia. Jos asentaa Chromen nettiselaimeksi tai hankkii Gmail-tunnuksen tai edes ostaa tietyn merkkisen puhelimen, joutuu käyttämään antamaan kaikki käytännössä antamaan kaikki käytäjän tiedot Googlen, Applen tai vastaavan käsiin. Samoin asennettaessa Facebook-sovellus kännykkään, joutuu antamaan samalla Facebookille vapaan pääsyn puhelimesta oleviin tekstiviesteihin, yhteystietoihin, galleriaan, kameraan, mikrofonin ja oikeastaan kaikkien muuhunkin tietoon, joka tallentuu puhelimeen ja nykypäivänä usein myös suoraan erilaisiin pilvipalveluihin.

Tavallaan on pakotettu hyväksymään nämäkin palvelut, jos haluaa käyttää esimerkiksi älypuhelimien kaikkia toimintoja tehokkaasti. Kannattaa aina tarkistaa, mitä sovelluksia laitteeseen on esiasennettu, voiko turhia applikaatioita poistaa, onko niiden tilalle mahdollisesti löydettävissä luotettavia avoimen lähdekoodin sovelluksia, mitä laitteeseen itse latailee. On varmistettava joka kerta, ettei tule vahingossa asentaneeksi esimerkiksi tyhjäänpäiväisiä lisäosia selaimen, joiden ainoa tarkoitus on kerätä meistä tietoa kaupalliselle taholle. On katsottava ja luettava ajatuksen kanssa, missä kohtaa on raksi ja mitä siitä seuraa, ennen kuin klikkaa automaattisesti "Next.. Next.. Next.. I agree".

Kierrätettyä pahoinvointia

Esiin kumpuaa myös eettinen kysymys, joka liittyy noiden laitteiden holtittomaan ja tuhlailuun käyttöön. Elektronikkaromun kierrätyksestä, tai oikeastaan sen vakavasta puutteellisuudesta, on muodostunut suuri uhka ja rasite maapallolle sekä köyhien maiden ihmisille. Hyväuskoiset ja osittain myös tarkoituksella silmänsä sulkevat länsimaiset yritykset ulkoistavat elektroniikkajätteen kierrätyksen joko suoraan tai välikäsin kautta kehitysmai-

Viestiliikenne kehittyi nopeasti sen jälkeen, kun Bell keksi puhelimen. Ilkkuriset räiväsuut levittelivät juttuja kylän "sentraalisantroista", jotka tunsivat kyläläisten asiat liiankin tarkkaan. Tänään tilanne on todellinen. "Lukemattomat langat" mahdollistavat viestinnän tehdomaisen, yritysten, valtioiden ja yksityisten ihmisten toimintaa vahingoittavan kuuntelun ja seurannan. Kuva: puhelinkoppi Fiskarsissa, Wikimedia.

sa maatalouden harjoittaminen on mahdotonta pilaantuneen maaperän ja vesistön vuoksi. Eikä ulkomaisten kaivosten toiminta ole Suomessakaan sen vieraampaa. Näin ollen kun nämä jatkuvasti päivitetävät, hajoavat ja kulutettavat laitteet tulevat tarkoituksella parisavuudessa tiensä päähän, päättyvät ne takaisin köyhiin maihin uskomattomiksi jätevuoriksi. Näistä ympäristölle ja ihmisille vaarallisista röykkiöistä paikalliset asukkaat, lasten osallistuessa töihin, keräävät elannokseen alumiinia, sähköjohtoja, muoviva ynnä muuta tuottamaamme jätettä.

Voiton tavoittelu

Eräissä dokumentissa näytettiin miestä, jonka työnä oli käsitellä käytöstä poistettua elektroniikkaa, polttaa sitä sytkärillä ja haistaa savua tunnistaakseen, mikä materiaali oli kyseessä. Ei tarvitse olla ruudinkeksijä ymmärtääkseen, mitä tuollainen toiminta aiheuttaa terveydelle. Tässä bisneksessä on kehitysmaista peräisin oleva väärennetty ja uudeksi naamioitu, kertaalleen käytetty elektroniikka. Edes tunnetut laitevalmistajat eivät pysty enää nykypäivänä selvittämään täysin varmasti, mistä niiden käytämät komponentit ovat peräisin. Tämä johtuu siitä, että moni firma käyttää alihankkijoita, jotka käyttävät omia alihankkijoitaan, eikä kukaan välttämättä tiedä, miten pitkälle ketju lopulta ulottuu.

Näin köhän edes suurfirmojen talous- ja yritysjo-

Kuva: Cilla Maria tajat ovat laskelmia tehdessään ottaneet huomioon mahdollista skenaariota, jossa jumbojetin tekniikka pettää kesken lennon tai satunnainen ohjuslaukaisujärjestelmä sekoaa väärennetyn mikropiirin takia. Kuka silloin kantaa vastuun? Tuskin kukaan. Puhumattakaan todennäköisemmistä onnettomuuksista, kuten jo nyt esiin tulleista kännyköiden akkujen räjäh-

tämistapauksista ja muista yllättävistä vahingoista. Syynä tähän kaikkeen on silikka rahanahneus.

"Sinä olet etuoikeutettu"

Tästä päästään takaisin henkilökoh- taisten tietojen keräämiseen, jonka tarkoituksena lienee lähinnä yksilöllisen mainonnan kohdistaminen niille kansalaisille, jotka eivät ole ymmärtäneet tai jaksaneet kieltäytyä mainonnasta niin sähköisestä kuin paperisestakaan. Sekä palveluntuottajat itse että heidän valitsemansa kolmannen osapuolen toimijat keräävät erilaisilla järjestelmillä ja netissä pelkästään jo evästeiden avulla dataa omiin tietokantoihinsa hyödyntäen sitä ties mihin muuhunkin kuin pelkkään markkinointiin. Ihmisten kannattaisi tarkastaa nettiselaintensa asetukset ja ottaa käyttöön myös mainonnanestosovellus. Se on vähintään, mitä voi tehdä.

Yhtenä pointtina tulee mieleen myös kauppojen bonusjärjestelmät. Ruoka on eri hinnoista eri ihmisille, joten tietyn kaupparyhmän systeemiin sitoutuneet saavat oikeuden ostaa edullisempaa ruokaa ja muita hyödykkeitä kuin ne, jotka eivät tätä korttia halua ottaa. Hintaaeroit koskevat myös mitä moninaisimpia palveluja, ja tietyllä bonuskortilla voi esimerkiksi ostaa bensaa halvempaan hintaan tai yöpyä edullisemmin hotelleissa. Tähtänkin kietoutuu yksityisyyden menetyks, koska hyväksymällä nuo bonuskorttien ehdot, annat tälle kaupalliselle ryhmittymälle oikeuden kerätä tietoja ostokistasi ja käyttämisestäsi palveluista, enkä epäilisi yhtään, vaikka niitä luovutettaisiin eteenpäinkin.

Tiedonkeruu

Joka tapauksessa Kesko, S-Ryhmä ja vastaavat hyödyntävät tietoja ainakin omassa mainonnassaan. Koko nykyinen mainonta ylipäänsä on turhaa ja ympäristöä kuormittavaa; jokainen voi miettiä, kuinka paljon mainoslehtiin ja ilmaisjake-luihin kuluu paperia. Kaikki vain siksi, että meidät saatettiin ostamaan lisää ja kuluttamaan yhä enemmän ja enemmän. Turhan mainospö-

seurauksena arvokasta metsää tuhoutuu jatkuvalla syötöllä, eikä uutta puustoa ehdi tai pysty kasvamaan tilalle.

Ihmisen keinotekoisesti istut- tamat metsät eivät myöskään koskaan voi korjata sitä epätasapainoa, mikä metsänhakuista on luonnolle aiheutunut. Tästä herää kysymys, osaako tavallinen netin käyttäjä muuttaa verkkopankista, sähkö-

Läpi ruusunpunaisten lasien

Tietääkö tavallinen tallaaja muutenkaan aiemmin mainituista asioista, tai jaksako kukaan edes ottaa asioista selvää kaiken byrokratian ja pykäläviidakon keskellä? Luultavasti ei. Tee siinä sitten loogisesti ja samalla moraalisesti päteviä valintoja. Omavaraisiksi erakoksi ryhtyminen jonnekin erämaahan on käytännössä ainoa vaihtoehto, jos haluaa pitää täyden kontrollin yksityisyydestään ja henkilökohtaisista tiedoistaan itsellään.

Tämä ei kuitenkaan edistä asioiden paranemista millään tavalla. Vastuun syyttäminen aina vaan "niille muille" ja pelonsekainen suhtautuminen tulevaisuuteen estävät muutoksen, joten näistä ihmisel-

Yhteiskunnallinen vaikuttaminen

Jo pelkkä asioista tiedottaminen, keskustelun luominen ja kansalaisadressien allekirjoittaminen on hyvä alku herätellä kanssaeläjiä taistelemaan perusoikeuksiemme puolesta. Jos emme nyt vaadi muutosta, ei tulevilla sukupolvilla ole tänäkään vertaa resursseja elää tällä planeetalla. Ihminen kuvittelee olevansa luomakunnan kruunu, mutta todellisuudessa suurinta osaa ajavat edelleen primitiiviset vaistot, silikka ahneus ja oman edun tavoittelu.

Kaiken sokaisemana ei enää muisteta perustavanlaatuisia tehtäviä, kuten luonnonsuojelua tai toisten ihmisten kunnioittamista, vaan oletetaan, että asiat hoituvat itsestään tai joku muu tulee ja korjaa jäljet. Ei se vaan mene niin, vaikka kuinka valehtelisi itselleen. Haluaisin loppuun vielä liittää vanhan Cree-kansan viisauden, joka tänä päivänä on ehkä ajankohtaisempi kuin koskaan aiemmin: "Vasta kun kaikki puut on hakattu, kun kaikki eläimet on metsästetty, kun jokainen vesistö on saastutettu, kun ilmakein on epäterveellistä hengittää, vasta silloin ymmärrät, että et voi syödä rahaa."

Cilla Maria
17.04.2015

Kuinka pitkään Kreikka kiikkuu "löyhässä hirressä"?

Kreikan surullinen "vesikidutus" jatkuu ja jatkuu. EU ei pysty tekemään ratkaisua Kreikan tulevaisuudesta. Taas tehtiin kiireessä nahkapäätös. Neljän kuukauden jatkoajaksi on maaliskuun alusta kesäkuun loppuun, mutta ei ulotu sen pidemmälle tulevaisuuteen. Kreikan valtiolla on kuitenkin myös kesäkuun jälkeä erääntyviä maksuvelvoitteita – mutta ei tietoa niiden rahoittamisesta. Europäättäjien onkin ratkaistava viimeistään juhannuksen tienoilla, mikä on Kreikka-draaman seuraavan näytöksen teema: **Kreikkakolmonen, velkakupru vai -armahdus. Vaihtoehdot voivat tulla vielä vaikeampia: historiallisen mittava velkakupru tai historiallisen mittava velka-armahdus. Varmaa on vain, että kreikkalaisten hätä jatkuu.**

Kreikan ongelmista TV1 esitti valisevan dokumenttiprojektin "Kreikan synkkä arki" (9.2.2015). Ohjelma alkaa dramaattisesti kreikkalaisen vanhuksen, apteekkarin Dimitris Christoulasin itsemurhalla Ateenan Syntagma-aukiolla. Itsemurhapäikällä oli puuhun naulattuja lappusia joissa luki mm. "Tämä ei ole itsemurha, vaan poliittinen murha" ja "korkean ikäni vuoksi en keksi muuta ratkaisua ennen kuin joudun etsimään ruokani roskalaatikoista". Itsemurha on ollut "ainoa vaihtoehto" sadoille kreikkalaisille.

Köyhyys yleisty

Ohjelmassa kerrottiin, että 2,5 miljoonaa kreikkalaisista (22,7 prosenttia väestöstä) elää köyhyysrajan alapuolella ja köyhyysrajalla elää lisäksi 3,5 miljoonaa kreikkalaista. Joka päivä 500 kotitaloutta jää ilman sähköä. Kansalaisten ostovoima on alenut puoleen. Lokakuussa 2013 työttömiä oli 27,8 prosenttia työvoimasta. Ruoka-apua joudutaan jakamaan aivan kuten toisen maailmansodan jälkeen. Aliravitsemus uhkaa 145 000 lasta. Malaria on levinnyt, koska terveydenhoitojärjestelmä ei enää toimi.

Vielä ennen finanssikriisiä vallassa ollut Pasok-puolueen pääministeri Georgios Papandreu väitti, että "rahaa on"! Pankeille löytyi "satoja miljardeja, jopa satoja tuhansia miljardeja"! – Tiedämme myös, että "kansalle löytyy rahaa, jos on vain poliittista tahtoa – Pasokilla on tahtoa"! Ymmärtämättömyyttään ja rahamiesten omistaman median manipuloimana kreikkalaiset olivat valinneet pääministerikseen eliitin kanssa verkottuneen "sosiaalidemokraattisen" puolueen johtajan.

Tämä poliittinen valinta onkin sitten ainoa asia, josta tavalisia kreikkalaisia voi kriisin yhteydessä syyttää. He tuskin kuitenkaan olivat kovin hyvin selvillä silloisten korruptoituneitten poliittisten johtajien ja rahamiesten välisestä hyväveli-verkostosta, joka salli veronkierron, korruption, nepotismin jne. EU-päättäjillä oli Kreikalle vain yksi ainoa tie ulos kriisistä – massiivinen säästöohjelma ja julkisen velan pienentäminen. Tähän tuli sopivasti avuksi "tieteellinen perustelu".

Uusliberalistien hölmöilyä

Harvardin uusliberalistiset taloustieteilijät Carmen Reinhart ja Kenneth Rogoff loivat Kreikan kriisin alkuvaiheessa taloususkomuksen, että 90 prosentin velkasuhde verrattuna maan BKT:hen suistaa automaattisesti maan talouden alamäkeen. Sitä siteerasivat ahkerasti kaikki EU:n poliittiset päättäjät ja myös suomalainen talouskomissaari Olli Rehn.

Myöhemmin kuitenkin tuli ilmi, että tutkimuksesta oli tahallisesti jätetty useita maita pois, jotta tulos saataisiin halutuksi. Väitöskirjatutki- ja Thomas Herndon tutustui perusteellisesti Reinhartin ja Rogoffin kohututkimukseen eikä pystynyt toistamaan heidän tulostaan. Laskuista oli jäänyt pois viisi maata! Ei löy-

tyntäkään mitään 90 prosentin kynnystä.

Varallisuus ja poliittinen valta oli keskittynyt suppealle eliitille. Vuonna 2007 rikkain prosentti kreikkalaisista omisti 48,6 prosenttia maan varallisuudesta. Vuonna 2014 rikkain prosentti kreikkalaisista omisti jo 56,1 prosenttia, vaikka kätteen raha oli jo siirretty valtakunnan rajojen ulkopuolelle.

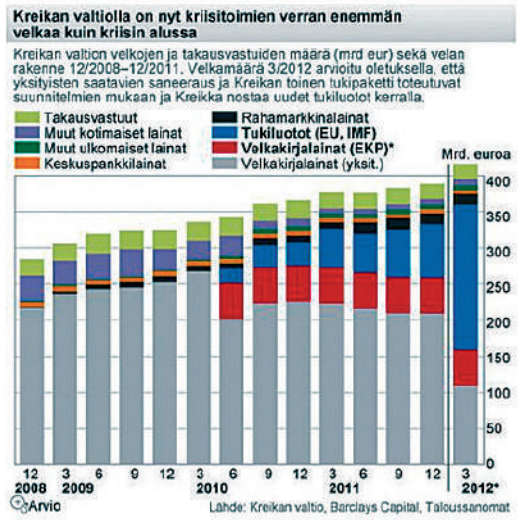
Rikkaat keinotelevat

Silti Kreikan rikkaat ovat siirtäneet pääomiaan karkeiden arvioiden mukaan parin sadan miljardin verran piiloon muihin EU-maihin ja veroparatiiseihin. Kun nuorisotyöttömyys on yli 50 prosenttia, 200 tuhatta hyvin koulutettua nuorta on joutunut hakemaan työtä jo muutenkin yliuormitetuilta EU:n työmarkkinoilta. Tulevaa Kreikan kasvua on hidastamassa massiivinen aivovuoto. Euromaat ja IMF ovat antaneet Kreikalle hätälainoja kahdessa lainaohjelmassa yhteensä 222 miljardia euroa. Rahoja ei ole otettu EU-maiden valtioiden kukarosta, vaan hankittu lainaamalla pääomamarkkinoilta – veronmaksajien riskiksi. (Graafi 1: Velat/Kreikka / 2008-2013)

Kahdesta pelastusoperaatiosta huolimatta velka on vain kasvanut! Vuonna 2009 Kreikan julkinen velka oli 129,7 prosenttia suhteessa BKT:hen. Vuoden 2014 lopussa velkaa oli jo noin 370 miljardia euroa ja runsaat 20 miljardia euroa takausvastuita. Velkamäärä on siis kriisin ja kriisitoimien aikana kasvanut (kaksinkertaistunut) eikä suinkaan supistunut – miten se on mahdollista?

Pankit hyötyvät

Hätärahatoimilla ei ole pelastettu kreikkalaisia vaan saksalaisia ja muita eurooppalaisia pankeja. Eurooppalaisen veronmaksajien Kreikalle maksamista 100 eurosta vain 1,80 euroa päätyi kreikkalaisen elämän helpottamiseen. Loput 98,20 euroa palasivat korkoineen pankeille (pääosin saksalaisille) ja muille lainottajille. Velkarahtoihin perustuvat kriisitoimet ovat pankeille eräänlainen tuplajättipotti. Ensinnäkin pankit saavat tilaisuuden tuottoisaan liiketoimintaan lainaamalla Suomelle ja muille eurovaltioille tai näiden takaamille kriisiraistoille hätätoimiin tarvittavat varat.

Graafi 1: Velat/Kreikka / 2008-2013

Seuraavaksi ne hyötyvät, kun nämä samat hätärahat kiertävät Kreikan ja muiden kriisivaltioiden kautta vanhojen ongelmaluottojen kuoletuksiin. Tähän asti pankit ovat saaneet kriisin mittaan erääntyneet vanhat luottonsa Kreikalta ja muilta kriisimailta takaisin täsmälleen lainahtojen mukaan täyteen hintaan. Ja korot päälle.

Nyt pankeilla on ollut 5-6 vuotta aikaa hävittää Kreikan ongelmaluottoja myymällä niitä myös EKP:lle eurooppalaisten veronmaksajien riskiksi. Nyt EKP on juuri aloittanut massiiviset yli 1 000 miljardin velkakirjaostot elvyttääkseen koomassa olevia EU-markkinoita. EKP:n tase on jo ennen sitä kolminkertaistunut. (Graafi 2: Pankki / Maailman keskuspankkien taseiden kasvu)

Uusi pelastuspaketti?

Vääntö Kreikan uudesta "pelastuspaketista" vaalit voitaneen vasemistolaisen Syriza-puolueen kanssa on vielä kesken, mutta samalla "pelastajien" velat ovat kasvaneet kriisitoimien verran. Pankkien ja Kreikan muiden yksityisten rahoittajien taakanjakosopimus on monimutkainen. Ensinnäkin Kreikan yksityiset rahoittajat tinkivät 200 miljardin euron Kreikka-saataviansa nimellisarvosta puolet eli sata miljardia euroa, ja sit-

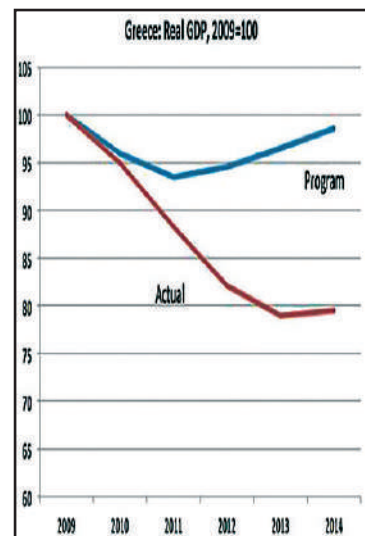
Graafi 2: Pankki / Maailman keskuspankkien taseiden kasvu.

ten ne saavat tästä hyvästä 93,7 miljardia euroa Kreikan uuteen "pelastuspakettiin" sisällytettäviä erilaisia hyvityseriä.

Jäljelle jäävä "pelastuspaketti" ja sitä aikanaan todennäköisesti täydentävä uusi tukirahoitus käytetään loppujen velkojen maksamiseen pankeille ja muille rahoittajille. Näin siitä huolimatta, että yksityisten velkojen alun perin 200 miljardin euron Kreikka-saatavilla on käypää arvoa enää noin 50 miljardia euroa – ei 200, vaan 50 miljardia. Pankkien lisäksi tukirahoilla pelastetaan yksityisiä sijoittajia, eikä kreikkalaisia. Pelastettuaan saksalaiset pankit Angela Merkel ja muut EU:n poliitikot vaativat kreikkalaisilta todellista matokuuria ja loputtomia säästöohjelmia. He viis veisaaivat tavallisten kreikkalaisten hädästä kun pankit on nyt pääosin pelastettu kuiville. (Graafi 3: Kreikka / BKT / Krugman / 2009-2014)

Troikka harhatiellä

Troikan (EU-komissio, IMF ja EKP) asettama säästö- ja kasvuohjelma on

Graafi 3: Kreikka / BKT / Krugman / 2009-2014

taloustieteilijä Paul Krugmanin mukaan täysin utopistinen. Troikan vaatiman ohjelman vaikutuksista tehtiin ennuste, joka oli osa sopimuksen hyväksymisprosessia. Ennuste ei toteutunut, vaan aliarvioi säästötoimien negatiiviset vaikutukset todella pahasti. BKT:n piti palata vuosien 2009-2014 väliillä lähtötasoonsa.

Toteuma olikin alle 80 prosenttia lähtötasosta, vaikka julkisen talouden säästöt olivat troikan pakottamana n. 22 prosenttia. IMF on myöntänyt Kreikan säästöjen kasvuaikutukset virheelliseksi. Vaikka se saattoi Kreikan yhä suurempaan ahdinkoon, ohjelmaa ei poliittisten päättäjien toimesta muutettu. (Graafi 4: Kreikka / Julkinen kulutus / Krugman/2009-2014)

Kreikkalaiset eivät vuorenmästä selviävistä hirtävistä velka- ja korkoista, vaikka laina-aikaa lisätaisiin maailman tappiin nollakorolla. Kreikkalaisten roikkuminen "löyhässä hirressä" jatkuu silloin myös loputtomiin. Kansainvälisiä suursijoittajia neuvova analyyysiyhtiö Capital Economics on laskenut, että Kreikan pitäisi kyetä peräti viiden prosentin vuotuisen talouden kasvuvauhtiin ainakin 20 vuoden ajan painaakseen velkaisuusasteensa pelkän talouskasvun voimin edes 90 prosentin vuotuisen bkt:n arvosta. Vain Alexander Stubb ja Antti Rinne uskovat siihen.

Kasvojensa säilyttämiseksi EU:lla on kova paine saada Syriza-puolue noudattamaan jo aiemmin Pasok-puolueen kanssa tehtyjä sopimuksia. Taustalla väijyy myös pahin

ajateltavissa oleva tilanne. Siinä Espanja, Irlanti, Italia ja Portugalit joutuisivat pahenevaan velkakurimukseen. Euroopan keskuspankin kriisimaiden velkapapereiden mittaavat ostot päättyvät nekin pahimmassa tapauksessa euromaiden piikkiin.

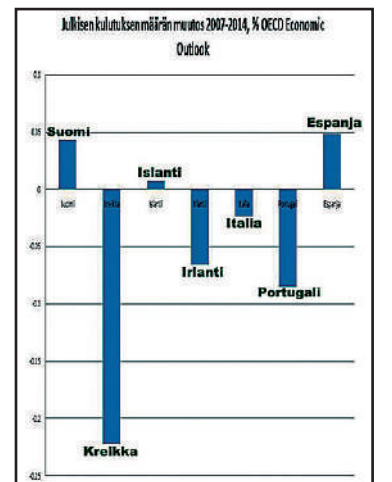
Kreikan vaihtoehto

Loputtomassa "löyhässä hirressä" roikkuminen sijasta kreikkalaisten kannaltaärkevin vaihtoehto olisi lyödä "hanskat tiskiinkin" kuten Venäjä (1989), Argentiina (2001) ja Islanti (2008) tekivät. Siis jättää velat maksamatta ja palata takaisin omaan valuuttaan drakmaan. Se tekisi aluksi erittäin kipeää kreikkalaisille, mutta runsaan viiden vuoden kuluttua Kreikka elpyisi kuten Venäjä, Argentiina ja Islanti elpyivät – ja kreikkalaisilla olisi toivoa huomista. Nyt sitä ei ole näköpiirissä vuosikymmeniin.

Kipeää se tekisi myös EU:n itsetunnolle ja lasku tulisi EKP:n kautta Suomen Pankille ja edelleen suomalaisillekin veronmaksajille. EU, tämä vapaan, kontrolloimattoman pääoman lippulaiva joutuisi katsomaan peiliin. Samalla euroedustajat joutuisivat miettimään, ovatko he kansan edustajia vai pääoman edustajia? Kreikkalaisten suhteen EU-päättäjät eivät tunne armoa, mutta pankkien pystyessä pitämiseen riittää loputtomasti veronmaksajien rahoja.

Lopuksi

EU:n komission tuoreiden laskelmien mukaan finanssikriisin aiheuttama yhteenlaskettu kustannus EU-

Graafi 4: Kreikka / Julkinen kulutus / Krugman/2009-2014

kansalaisille on ollut 6 000-12 000 miljardia euroa. Suurta summaa on myös selitetty laskelmalla, jonka mukaan finanssikriisi on syönyt 50-100 prosenttia EU:n yhden vuoden bruttokansantuotteesta. Toisin sanoen yhden vuoden ajan kaikki työ, mitä Euroopassa tehtiin, katosi pankkien mustaan aukkoon.

Pankkien pelastamisvalmiuksiin tuli iso muutos, kun EU:ssa hyväksyttiin 15.7.2014 niin sanottu bail in -työkalu osana uutta asetusta. Säännös oikeuttaa kriisiviranomaisen muuttamaan pankin velkoja pankin omiksi pääomiksi sen jälkeen, kun todetaan, että muut pelastustoimet eivät enää auta. Pelastustoimet pankkien ja kansalaisten välillä on poliitikoilta moraalinen valinta.

Ari Ojapelto tietokirjailija

Tervehdimme Suomen työkansaa Vapunpäivänä 2015 Irti EU:sta, Nato:sta ja uusliberalismista...

Kommunistien Liitto ry.
Suomen Työväenpuolue rp.
EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry.
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry.
Kommunistien Hermanni-Vallilan osasto ry.
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry.
Hermannin Naiset ry.
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry.
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Terveysrintama ry.
Rakennusliiton osasto nro 265

Helsinki

SFT:n hallitus
Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Juho Haavisto
Esko Koivisto
Paavo Heikkinen
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen
Timo Nieminen

Helsinki

Jaakko Ahvola
Timo Partanen
Pertti Leino
Taina Mäenpää
Pörrö
Ansu
Ingrid Hämäläinen
Bertta Laine
Hannele Salava
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Larmo Lehtola
Pekka Tiainen
Aarno Jaakkola
Palstapuutarhuri
Elina Kämppi
Nelly & Mishka
Simo H
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Marja L
Kaksi yhdessä
Paavon naapuri
Harri Jalo
Eino Lindroos
Raimo Ilmari Paavola
Pekka Paperi
Antero Nummiranta
Sirpa Mittilä
Tauno Wallendahr
Matti Laitinen
Aarni Miettala
Sakari Kuismin
Kai Kontturi
Raika Kontturi

Espoo

Hannu Kautto

Tommi Lievemaa
Punapaita
Jaana Nurmi
Katariina Nurminen
Pave & Elviira
Araska
Leipäpappi

Vantaa

Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen
Hilja Pietiläinen

Tuusula

Markku Nieminen

Kerava

Abdullah Tammi

Porvoo

Anneli Suni
Matti Wahrman
Yrjö Nieminen
Kalevi Wahrman
Hannu Henttonen
Raimo Järvelä
Hannu Hämäläinen
Pertti Pitkänen
Pekka Kokkinen
Kaija Siippainen
Tommi Wahrman
Pirkko Nokkala
Teresia Wahrman
Saga Wahrman
Vera Wahrman
Aune Manelius
Tuukka Wahrman

Loviisa

Hannu Ikonen

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti
Esko Rintala

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Maarkus Uutela
Jarmo Vikman
Mauri Rintala
Reino Intovuori
Kirsi Ruohomäki
Silja Molkänen
Raimo Paavola
Teuvo Turunen

Raisio

Matti Järvinen
Soile Lahti
Rauha Helenius
Nadja Järvinen
Esa Haaristo
Heikki Laaksonen
Jukka Kaunas

Markku Huhtala
Virrat

Mirjam Virkki
Heikki Hauta-aho
Kirsti Hauta-aho

Hämeenkyrö

Kalle Toivola
Jorma Kangasniemi
Marja Kangasniemi
Timo Kangasniemi

Ikaalinen

Pentti Mansikkamäki
Kalevi Kalliomäki

Jämsä

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman
Lahti

Vaasa
Henri Autero

Oulu

Paavo Junttila

Somalia, Bosaso

Mikko Aalto

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Mauno Harjunpää
Riitta Vainionpää
Rainer Andersson
Toivo Hakkarainen
Eija Tolonen
Merja Andersson
Maire Wilkman
Anita Salven
Hannu Kukkonen
Johan Wiman
Arvo Keiskander

Mats Nordlund
Heikki Häkkinen
Heikki Rajamäki
Taina Tarvonen
Mikko Anttila
Jorma Talikka
Pentti Katainen
Eero Saareinen
Reino Halttu
Ritva Toimi
Mary Andersson
Seppo Keränen
Esa Salomaa
Reijo Karttunen

Kaikille uusliberalistisen EU-politiikan vastustajille hyvää Vappua. Yhdistäkäämme voimamme ensi vaiheessa demokraattisen muutoksen puolesta.
Heikki Männikkö

Kansan ääni ja Kansan äänen julkaisijajärjestöt toivottavat lukijoilleen sekä kaikille avustajille ja toimittajille hyvää Vappua ja kirkastuvia kevätpäiviä.
Kansan ääni

Leikkauspolitiikalle ja Nato-intoilulle jyrkkä EI – Suhteet Venäjään normalisoitava – kansalaisten hyvinvointi etusijalle. Hyvää Vappua!
Tommi Lievemaa

Timo Lehtimäki
Reino Sipiläinen

Loimaa

Juha Kieksi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Tampere

Kauko Kyllönen
Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Pentti Möttönen
Juhani Brander
Taavi Lintunen
Hannu Tiainen
Martti Satri
Risto Koivula

Lempäälä

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Pieksämäki

Cilla Heiskanen

Kuopio

Juhani Tanski

Sonkajärvi

Asko Julkunen

Lapinlahti

Viljo Heikkinen

Savonlinna

Juha Bilund

Joensuu

Pauli Eskelinen
Ari Sulopuisto
Raimo Ruttonen

YHÄ ENEMMÄN

Syksy luhistui kosteaksi, loskaiseksi kaamokseksi. Joulukuussa kävin sienessä. Lumi ylsi hetken nilkkoihini.

Pilkkiaannonot jäivät kairaamatta, sukset tervaamatta. Karhut, kimalaiset, kyyt eivät talvehdi hiihtoputkissa.

Kuka varasti meiltä talven, vieritti lumirajan pohjoisemmaksi?

Kevät juoksi varkein sisään. Krookukset kukkivat jo maaliskuussa. Muuttolinnut sekoilivat taivaalla. Katupöly tunkeutui kurkkuuni aivan liian aikaisin.

Vain Vivaldin neljä vuodenaikaa soivat puhtaasti korvissani.

Maapalloa piiskaavat yhtiökulutuksen tappavat tuulet. Ne ylläpitävät mässäilyä ja köyhyyttä. Jos tyydyimme vähempään, voimme nähdä vielä joskus korjautuvan – sään.

Matti Laitinen
6.3.2015

...julkisten palvelujen puolesta, yksityistämiselle SEIS

Monsanto – ruoan viikatemies

Torjunta-aineiden aiheuttamasta syöpäalttiudesta on vakava esimerkki Argentiinan eniten viljeltyiltä alueilta Cordobasta. Siellä lento-myryktyttiin vuosina 2004-2009 suuria alueita ja samalla viljeltiin GMO-tuotteita. Muuntogeeniset viljelyskasvit ovat aiheuttaneet terveydellisen katastrofin; ihmisten syöpäsiintymien määrä kaksinkertaistui tuona aikana. Samalla esiintyi myös geneettisiä vaurioita. Tutkijat ovat täysin varmoja, että syynä ovat lento-myryktykset ja GMO-kasvit.

Vaikka Euroopassa geenimanipuloidut ruoat ja tuotteet ovat vielä harvinaisia, niin järjestö Friends of the Earth Europe on tehnyt 18 Euroopan maassa tutkimuksen, joka osoittaa, että kaikissa kooken 18 maassa otetuissa virtsanäytteissä esiintyi myös kyseistä ainetta. Tällä hetkellä on 14 eri tuotetta jonottamassa hyväksyntää EU:n byrokratian rattaissa. Järjestö vaatii EU:ta tutkimaan, kuinka glyfosaatti on joutunut kehoon ennen kuin mitään uusia GMO-tuotteita hyväksytään.

Tavoitteena maailman ruokatuotannon hallinta

Vihdoinkin aletaan herätä Monsanto touhuihin sen pyrkimyksissä maailman ruokatuotannon täydelliseen hallintaan. Monsanto on biogeenetiikkaan erikoistunut yritys, joka perustettiin 1901. Sillä on yli 18 000 työntekijää 50 maassa ja moninaisia

Muutama viikko sitten pystyivät kansalaiset lukemaan iltapäivälehdistä Maailman terveysjärjestön huolesta geenimanipuloidun ruoan sekä torjunta-aineiden altistavasta vaikutuksesta syöpäsairauksiin. Tutkimukset kohdistuivat hyvin suosittuun torjunta-aine Roundupin sisältämään glysofaattiin, jonka uskotaan aiheuttavan syöpää. Roundupia valmistaa amerikkalainen biogeenetiikan yritys Monsanto. Tutkimukset osoittavat, että myrkyllinen aine ei poistu ihmisoluista samalla tavalla kuin monet muut aineet, se pysyy kehossa ja sen vaikutus alkaa näkyä ehkä paljoo myöhemmin.

keinoja pyrkimyksiensä toteuttamiseen. Monsanto sanoo lajikkeidensa ja tuotteidensa, joita se pyrkii patentoimaan, olevan puhtaita ja syyttömiä. Historia puhuu toista kieltä ja edellä olevien kaltaisten tutkimusten mukana tulee enemmän tietoa haitoista, joita yritys on pyrkinyt peittämään kaikin keinoin.

Monsanto on hakeutunut lähes kaikkialle maailmassa, myy tuotteitaan ja tekee yhteistyösopimuksia tai vain ottaa haltuunsa maata eri keinoilla. Suomessa se sai luvan tehdä kenttätutkimuksia GMO-punajuurelle, Ruotsissa perunalle. Viimeisin maa, jonne se on hakeutunut voimalla on Ukraina, jonka valtavat maanviljelysalueet ovat maassa tehdyn kumouksen jälkeen Monsanto käsissä yhä enenevässä määrin. Monsanto voi tehdä kokeita Ukrainassa kohta täysin vapaasti. Takana on kaiketi Monsanto Euroopan markkinoiden avautuminen Ukrainan kautta.

Tämä jättimäinen kemian yritys, joka muun muassa myi USA:n armeijalle levistomyrky Agent Orangea, joka tappaa vieläkin

väkeä Vietnamissa, on hyvin voimakas ja varakas yritys. Monsanto ei kaihdakaan keinoja murskata vastustajiansa. Se käyttää valheellista mainontaa, lahjoo poliitikkoja tai valehtelee suoraan tuotteistaan. Yritys salakuljettaa tuotteitaan rajojen yli, levittää niitä muiden pelloille ja vie viljelijät oikeuteen, jolloin vastustajat useimmiten sortuvat Monsanto patenttijuttuun. Yritys kartoittaa ympäristöaktivisteja ja se kyseenalaistaa tutkijoiden tuloksia, sillä suurin osa tämän päivän GMO-tutkimuksista ovat yrityksen omia tutkimuksia.

Monsanto ei kaihdakaan likaisia keinoja

Roundup ei ole Monsanto ainoa haittatuote. Se on tuonut maailmalle myös Posilacin, nautan kasvuhormonituotteen, jolla on myös paljon sivuvaikutuksia eläimissä; utaretulehduksia, geneettisiä kasvumutoksia, bakteereja maidossa ja poikimishäiriöitä. Aineen epäillään olevan vaikuttajana rintasyöpään sekä eturauhasen ja paksusuolen syöpään.

Kuva: Seppo Aaltonen

Monsanton vastainen mielenosoitus 25.5.2013 keräsi suuren joukon nuoria protestoijia Helsingin keskustaan. Muistutettiin mm., että "luonnon monimuotoisuus on elämän ehto".

Monsanto on myös Bollgardin, puuvillalajikkeen luoja. Kasvi sisältää botuliinibakteerin myrkygeenin. Tämä aiheutti lahottajabakteerin esiintymisen tuotteessa. Sen seurauksena tuhannet intialaiset tekivät itsemurhan, kun elinkeino katosi ja he velkaantuivat Monsantoille. Eli yritys pyrkii myös maailman maanviljelyssiementien omistajaksi ja myyjäksi.

Monsanto on myös hankkimaan itselleen maa- ja vesialueita luvallisesti tai luvatta, sillä niiden takaaminen sille on tärkeää. Se yksinkertaisesti pilaa vesiä, puhdistaa ne ostettuaan ne ja myy kalliilla kuluttajille. Useimmat suuret maanviljelysalueet ovat vähävetisillä alueilla, siksi veden saanti on tärkeä

asia yritykselle. **Taistelu Monsantoa vastaan on kasvamassa**, kun havaitaan sen tuotteiden haitat. Yli 30 maata on kieltänyt sen tuotteet, mutta sillä on suuret tukijat ja keinoja lisätä mahtiaan. Sillä se, joka hallitsee ruokaa ja vettä, hallitsee maailmaa. Suomessakin on liike, joka haluaa yrityksen pois maasta. Yhä useamman vain toivoisi osallistuvan tähän kamppailuun, sillä ihmisten on helppo aktivoitua puhtaana juoman ja ruoan taakse, kun vihollinen haittoinen on ensin paljastettu. Suomella on hyvät mahdollisuudet itse huolehtia näistä tärkeistä asioista ilman Monsanto kaltaisia yrityksiä.

Esä Salomaa

On tehtävä kokonaisvaltainen verouudistus

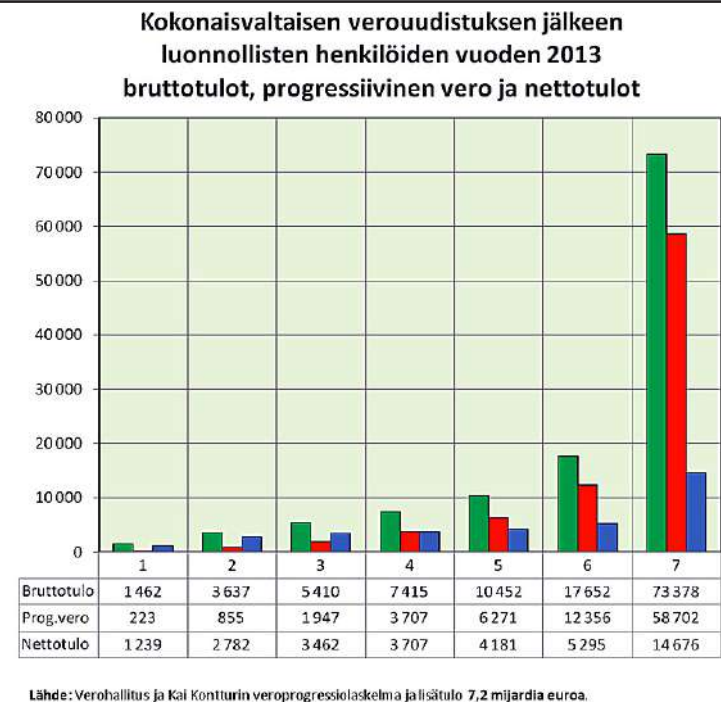
Vielä 1993 yritykset maksoivat veroistaan 50 % veroa. Nyt enää 20 %. Tästä yhteiskunta on menettänyt verotuloja 2013 vuoden tulosten mukaan 5,5 miljardia euroa. Se on valtion lahja yrityksille, jotka sijoittavat voittojaan ulkomaille. Samaa linjaa on toteutettu myös yksityisten suurituloisten verotuksessa.

Yli 55 000 euroa ansaitsevien verotus on lähes naurettavan alhainen heidän maksukykyensä verraten. Esimerkiksi 300 000 euroa ja sen yli ilman ylärajaa ansaitsevat maksoivat tuloistaan veroja vain 31,7 %. Tässä ryhmässä (4100 tulonsaajaa, 0,1 % kaikista) keskimääräinen kuukauden bruttotulo oli 73 378 euroa ja nettotulo 50 128 euroa. Ryhmässä alle 35 000 euroa ansainneiden (3 348 601 tulonsaajaa, 73,1 % kaikista) kuukauden keskimääräinen bruttotulo oli 1 462 euroa ja nettotulo 1 239 euroa.

Henkilöverotus on sikäli merkillinen, että kaikki tulolähteet verotetaan eri tavalla. Siksi kokonaisvaltainen verouudistus vaatii, että kaikki palkka-, eläke-, pääoma- ja muut tulot yhdistetään yhdeksi verotettavaksi määräksi ja vero muutetaan progressiiviseksi niin, että jokainen osallistuu kestävyysvajeen hoitamiseen ja hyvinvointiyhteiskunnan pelastamistalkoisiin.

Kaaviossa (liite) ensimmäisenä ovat kuukauden keskimääräiset bruttopalkat, vihreä pylväs, toisena uudistettava progressiivinen vero, punainen pylväs, ja kolmantena käteen jäävä nettopalkka, sininen pylväs. Pylväiden alla ovat niitä vastaavat luvut eu

Valtion ns. kestävyysvaje johtuu täysin holtittomasta veropolitiikasta eli siitä, että yrityksiä ja yksityisiä suurituloisia kapitalisteja paa-potaan suorastaan puolijumalina. Yritysvero on aina peritty voitosta, joka on jäänyt sen jälkeen, kun yritykset ovat vähentäneet tuloistaan kaikki mahdolliset ja mahdollottomat kuluerät. Tästä johtuu, että yritysten verotuksella ei ole mitään tekemistä kilpailukyyn kanssa.

roa kuukaudessa. Uudistus merkitsi sitä, että 1-2 tuloluokan verotus säilyisi nykyisellään. Korotus koskisi vain niitä, joilla on todella varaa. Tuloluokassa 3 vero lisääntyisi 424 euroa kuukaudessa, 4:ssä 1 408 euroa, 5:ssä 2 720 euroa, 6:ssa 6 074 ja ylim-mässä 35 453 euroa kuukaudessa.

Ylimmässä tuloluokassa kuukauden nettotulo olisi vieläkin lähes 12-kertainen alimman tuloluokan nettotuloon verraten. Itseasiassa uudistus rasittaisi vain

8,6 % kaikista tulonsaajista. Se kuitenkin toisi yhteiskunnan kassaan 7,2 miljardia euroa. Nyt se menee valtion lahjana pienelle suurituloisten joukolle.

Rahaa on niin, että kaikki puheet kestävyysvajeesta ovat pelkästään suurituloisten kapitalistien ja heidän äänitorviensa aikaansaannosta.

Kai Kontturi

Kauppätiede ei ole kansantaloustiedettä

Jyväskylän yliopiston tuore kauppatieteen professori Kimmo Alajoutsijärvi suomii Taloussanomien haastattelussa varsin suorasanaisesti kauppatieteilijöitä Euroopan ja maailman talousongelmista. Hänen sanomansa kertoo siitä, että kansantalouden suunnitteluun ovat tunkeutuneet markkinavoimat, jotka ovat saaneet keskeisen aseman kansantalouden suunnittelussa. Itse kansantaloustiede ja sen hyvinvointiin tähtäävät pyrkimykset ovat saaneet alistua kauppatieteille ja sen matemaattisille yhtälöille, vaikka jo Keynes aikanaan korosti, että kansantaloustiede ei ole matematiikkaa eikä ilmaistavissa matematiikan yhtälöin.

Neljännän valtiomahdin eli median syyksi voi laittaa sen, mikä totuus kasvaa yhteiskunnassa vaikutusvaltaisimmaksi. Media on osoittanut kansantaloustieteelle ja -tieteilijöille toimitusten takaovea ja sisään on marssitettu ekonomit, kauppatieteilijät ja kirjava joukko analyttikkoja tulkitsemaan kulloistakin taloudellista tapahtumaa ja tekemään markkinoiden edellyttämiä johtopäätöksiä poliittisille toimille ja -toimijoille. Markkinoiden "totuus" on tuonut kansantalouksien ohjeeksi monetarismia, leikkauksia, höyläyksiä ja kestävyysvajeita, jotka media on suodattanut ja siedättänyt kansan ja puolueiden hyväksymiksi toetuksiksi.

Nyt ovat menossa todelliset säästöviikot, koska tulevaan hallitukseen ei tule kelpaamaan puolue, joka ei ole ns. kestävyysvajeen nimissä valmis "säätämään" 6 miljardia

euroa vaalikauden aikana. Kansantalouden termein säästäminen tarkoittaa aina kansantalouden supistumista ja työttömien lisääntymistä, hyvinvoinnin purkamista ja köyhien määrän kasvua, kuten olemme jo edellisten hallitusten jäljiltä saaneet havaita. Pahoinvoinnin lisääminen on saanut vastuunkannon nimen kauppatieteen termein, kansantaloustieteessä voidaan puhua vastuuttomuudesta tai ymmärtämättömyydestä kansaa ja sen hyvinvointia kohtaan.

Kansantaloutta on vaikea hoitaa finanssipoliittisin ja sisäisen devalvaation (mm. palkkojen alennukset) keinoin, jossa yksityiset pankit toimivat "rahan luojina". Tarvittaisiin omaa valuutta ja oma keskuspankki, että taloudellisten toimet olisivat vaikuttavia ja kohdistuisivat tasa-arvoisemmin kaikkiin kansalaisiin ja erilaisten tulojen nautinto-oikeuksiin. Tämä on sanoma, joka välittyy mediapimentoon jäävältä kansantalouden tutkimukselta.

Professori Alajoutsijärvi näkee, että kauppatieteilijöiden ja poliitikkojen symbioosi on helppoine matemaattisine totuuksineen aikaansaanut finanssikriisit, finanssi-kapitalismin kasvun ja itsenäistymisen omaksi tuotannonalukseksi, jolla ei ole tekemistä maailman kanssa. Tällä "helpolla säästämisellä" menemme tuleviinkin vaaleihin, sivuuttaen kansantaloustieteen tutkimuksen, median – ennen kaikkea Ylen – vaikutuksesta. Yleä kaiketi voi pitää pahimpana syntisenä koska sen sivistyksellinen tehtävä on määritelty Yleisradiolaissa.

Hannu Ikonen Liljendal/Loviisa

70 vuotta sitten (24)

Berliinin operaatio johti natsi-Saksan ehdottomaan antautumiseen

Sotatoimi Berliinin valtaamiseksi alkoi aamuyöllä 16.4.-45. Sen teuttivat yhdessä 1.V-VR, 1.UR ja 2.V-VR. 2.V-VR liittyi operaatioon vasta 20-23. 4. Tämä vaikeutti operaatiota, mutta useistakin syistä alkamisajankohtaa ei voitu muuttaa. Hyökkäys aloitettiin yöllä voimakkaalla tykistön, kr-heitinten ja "katjushojen" tulivalmistelulla. Varsinainen hyökkäys aloitettiin ilmatorjunnan valonheitinten valossa. Näin hyökkäykseen saatiin yllätyksmomentti (katso KÄ 2a/15).

Muutamaa tuntia ennen ilmavoi-
mien ja tykistön tulivalmistelua kaik-
kien yksiköiden komentajat tarkasti-
vat vielä joukkojensa taisteluvai-
muuden. Joitain minuutteja ennen ope-
raation alkua Zukov siirtyi keskeisten
sotaneuvoston jäsenten ja komenta-
jien kanssa 8.KaA:n tähytyspaikalle
seuraamaan taistelun alkuvaiheita.
Päivällä tähytyspaikalta näkyi koko
Oderin läheinen maasto. Nyt vallitsi
täysi pimeys ja oli aamusumua.

Yllätyshyökkäys valonhei-
tinten valossa

Tasan klo 05.00 tuhansien tykkien,
kr-heitinten ja Katjushojen laukauk-
set valaisivat maaston ja pian kajah-
ti voimakas ammusten, kranaattien
ja lentopommi- räjähdysten jyly-
nä. Tulivalmistelun ensi sekunteina
vihollisen ampui joitain konekivää-
risarjoja. Sitten kaikki vaiken. Puo-
len tunnin tulivalmistelun jälkeen ei
kuulunut vihollisen laukauksia. Siit-
tä pääteltiin vihollisen puolustusjär-
jestelmien lamaan tunteen täydelli-
sesti. Aloitettiin yleishyökkäys. Sen
merkiksi ammuttiin tuhansia erivä-
risiä raketteja. Heti syttyivät 200 m
välein asennetut 140 ilmatorjunnan
valonheitintä, jotka valaisivat hyök-
käysalueen, sokaisivat vihollisen ja
osoittivat panssareille ja jalkaväelle
hyökkäyskohteet. Tykistö voimisti ja
siirsi tultaan jalkaväen ja panssari-
den hyökätessä vihollisen aseisiin.

Vihollispuolustus lamaan-
nutettiin

Aamun valjetessa neuvostojoukot
olivat ylittäneet vihollisen ensim-
mäisen aseman ja aloittivat rynn-
äkön toista asemaa vastaan. Vi-
hollinen ei voinut käyttää yöllä teh-
okkaasti ilmavoimia ja aamulla
hyökkäivät neuvostojoukot olivat
jo niin lähellä vihollista, että

omiaan vaarantamatta ilmapommi-
tuksia etummaisista neuvostojoukko-
ja vastaan ei voitu käyttää. Puna-Ar-
meijan ilmavoimat lensivät taistelu-
alueella aaltoina pommittaen koh-
teita, joihin tykistö ei yltänyt. Ensim-
mäisenä hyökkäyspäivänä lennettiin
6550 taistelulentoa ja tykistö ampui
1,24 miljoonaa laukausta. Vihollisen
puolustus lamaanutettiin 8 km sy-
vyteen.

Vihollisen vastarinta voi-
mistui Seelovin kukkuloilla

Neuvostojoukot etenivät 16.4. a-
mulla kaikkialla rintamalla. Vähitel-
len päivän edetessä ns. Seelovin
kukkuloilta alkoi voimistua vihollis-
en tykistön ja kr-heitinten vastais-
ku ja Berliinin suunnalta lensivät natsi-
en pommituskonealivueet. Seelo-
vin kukkulat muodostivat Berliinin
kaakkoispuolella luonnonesteen,
joka vaikeutti tehokkaasti tykistön ja
ps-voimien toimintaa ja esti tähystä-
mästä syväälle vihollisen puolustus-
seen. Täällä saksalaiset aikoivat py-
säyttää neuvostojoukkojen hyök-
käyksen. Operaation ensimmäise-
nä päivänä selvisi, että siellä vihollis-
en puolustus oli säilynyt kohtuul-
lisen eheänä. Tässä vaiheessa iskun
vahventamiseksi ja vihollisen puol-
ustuslinjan murtamiseksi suunnattiin
taisteluun Katukovin ja Bogda-
novin 1.- ja 2.KaPsA. Ilmapäivällä n.
klo 15.00 Zukov joutui ilmoittamaan
päämajaan, että Seelovin kukkulat
saadaan vallattua vasta seuraavana
päivänä 17.4. Päämaja ilmoitti 1.UR:n
ylittäneen Neissen ja käski tukea ps-
armeijoiden iskua ilmavoimilla.

Seelovin kukkulat vallattiin

Illalla päämajasta vaadittiin Seelo-
vin kukkuloiden valtaamista 17.4.
ja luvattiin lähettää 1.UR:n Rybalkon
ja Leljušenkon ps-armeijat hyök-

käämään Berliinin suuntaan.
3.KaPsA:n tuli edetä Zossenin
kautta Berliiniin etelästä ja
4.KaPsA:n Potsdamiin. Samalla
komennettiin Rokossovskia
nopeuttamaan 2.V-VR:n Oderin
yltystä.

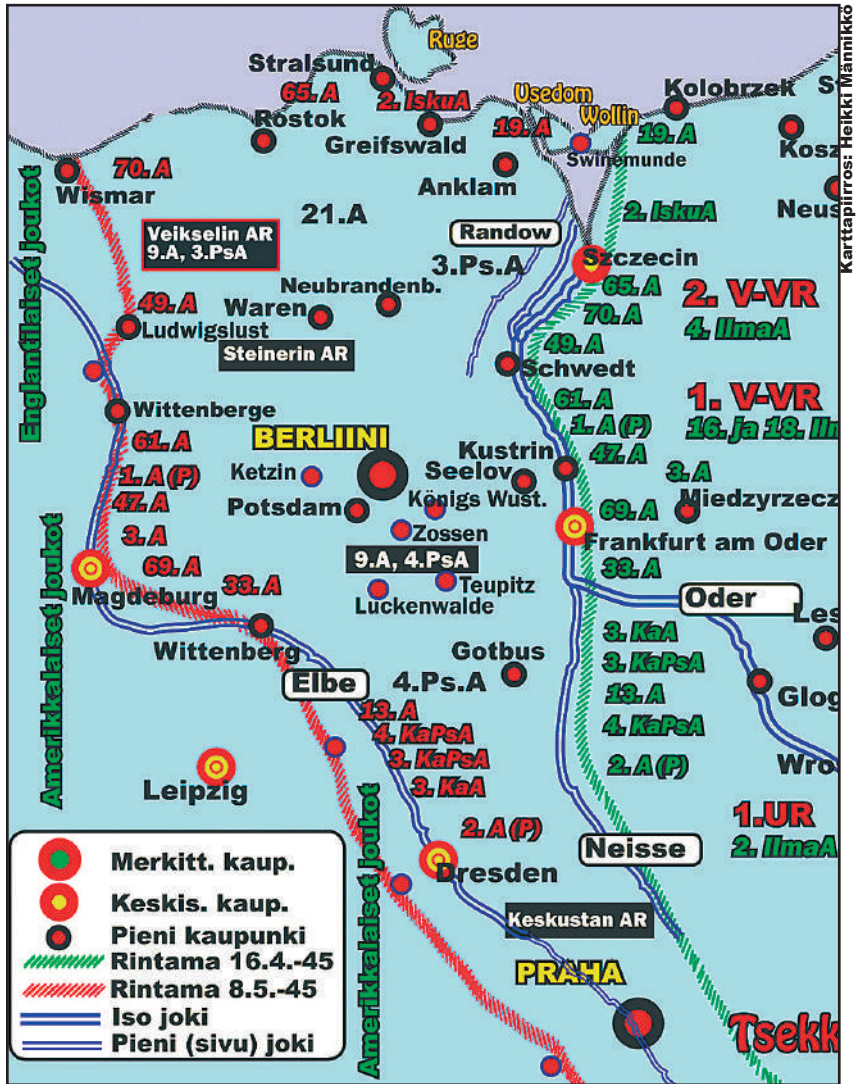
Kovat taistelut raivosi-
vat 17.4. kaikilla 1.V-VR:n
rintamakaistoilla. Taisteluun
lähetetyt ps-armeijat alkoivat
murtaa vihollisen puolustusta
Seelovin kukkuloiden alueella.
Natsit alkoivat vetäytyä ja
18.4. aamuun mennessä Seelo-
win kukkulat oli vallattu. Fasistit
asettivat silloin neuvosto-
joukkoja vastaan kaikki käy-
tettävissä olevat reservinsä
jopa Berliinin puolustuksesta.
Kestämättä Puna-Armeijan
hyökkäystä fasistit alkoivat
kuitenkin vetäytyä Berliini-
in ulomalle puolustuskeh-
lälle. Ensimmäisenä päivänä
1.V-VR:n ps-armeijat taistelivat
kiinteässä yhteistyössä
yleisarvojen kanssa kykenemättä
irtaantumaa rintaman edelle.

Berliiniä puolustavat
natsijoukot saarrettiin
kahteen mottiin

Vihollisen puolustus oli 1.UR:n
kaistoilla heikompaa ja 19.4.
aamulla molemmat rintaman
ps-armeijat alkoivat edetä,
3.KaPsA Zossenin- ja 4.KaPsA
Luckenwalden (Potsdam)
suuntaan. Zossenin alueella
vastarinta voimistui ja 1.UR:n
joukkojen eteneminen hi-
dastui. Operaation 5. päivänä
20.4. 1.V-VR:n 3.IskuA:n kau-
kutykistö alkoi tulittaa Berliiniä
ja alkoi rynnäkö- kaupunkiin.
21.4.-45 1.V-VR:n 3.IskuA:n,
2.KaPsA:n, 47.A:n ja 5.IskuA:n jou-
kot murtautuivat Berliinin esikaup-
punkeihin ja alkoi taistelu itse kau-
pungissa. Samaan aikaan mm. rinta-
man 61.A sekä Puolan sotaväen 1.A
etenivät Berliinin pohjoispuolitse El-
belle kohdatakseen siellä liittolais-
joukot. Vihollisen puolustuksen nu-
jertamiseksi päätettiin lähettää 1. ja
2.KaPsA, 8.KaA, 5.IskuA, 3.IskuA sekä
47.A taisteluun suoraan kaupunkiin
voimakkaan ilma- ja tykistötulen se-
kä panssarivoimien tukemana. 23.-
24.4. nämä 1.V-VR:n joukot taistelivat
jo kaupungin keskustassa ja Berliinin
eteläosissa operoivat 1.UR:n
3.KaPsA:n joukot. Berliiniä puolus-
tavat natsijoukot joutuivat saarroksii-
in 25.4. kun 1.UR:n ja 1.V-VR:n jou-
kot kohtasivat Berliinin länsipuolella
Ketzinin alueella. 3.IskuA eteni Ode-
rin-Spreen kanavan linjaa Königs
Wusterhausenin alueelle. Sieltä se
kääntyi etelään Teupitzin suuntaan
ja yhtyi 25.4. 1.UR:n oikean sivustan
kanssa ja Wendisch-Buchholzin
alueella olevat vihollisvoimat joutuivat
saarroksiin.

Taistelut siirtyivät kohti
Berliinin keskustaa

Kaupungin puolustus oli heikenty-
nyt alueilla, joilta joukot oli lähetetty
puolustamaan Seelovin kukkuloita.
Päävastarintapesäkkeet kiertettiin.
Kaupungin keskustaa lähestyttäessä
vastarinta voimistui. Vihollinen käytti
hyödykseen kaupunkirakennetta:
tunneliverkostoa, kivitaloja, pommi-
suoja ym. Hyökkäystä jatkettiin tau-
koamatta, ettei vihollinen ehdi jär-
jestää puolustusta uusissa kohteis-

Karttapiirroksen on merkitty vihreällä vinokatkoviivalla rintama 16.4. Berliinin
operation alussa. Vihreällä on merkitty keskeisimpien Puna-Armeijan yksiköiden
senhetkinen sijainti. Punainen vinokatkoviiva (liittoutuneiden demarkaa-
tiolinja) näyttää suunnilleen rajan, jolla sijaitsi Puna-Armeijan ja länsiliittoutuneiden
ennalta sovittu etenemisa-alue. Piirroksen on punaisella lisätty neuvostoa-
rmeijan yksiköiden (tai niiden osien) sijainti voitonpäivänä 9.5. Berliiniin sijoit-
tujen yksiköiden tai niiden osien sijaintia ei ole merkitty. Tässä vaiheessa Pra-
ha oli vielä saksalaisten käsissä ja taistelut siellä jatkuivat vielä runsaan viikon.

sa. Taisteluryhmytykset porrastettiin.
Päivällä hyökkäsi ensimmäinen- ja il-
lalla toinen porras. Jokaiselle Berliini-
in hyökkävälle armeijalle oli mää-
rätty omat kaistat. Hyökkäyksen pää-
taakan kantoivat eri aselajeista muo-
dostettavat rynnäköryhmät ja osat-
tot. Jalkaväen ja ps-voimien jokais-
ta hyökkäystä tuettiin ilmavoimien
ja tykistön massa-iskuilla. Berliinin
taistelujen kolmantena päivänä Tuo-
tiin Slesian asemalta erikoislevitet-
tyä rataa pitkin linnoitustykkejä, jotka
avasivat tulen kaupungin keskusta-
ta kohti. Niiden jokainen ammus
painoi puoli tonnia. Kiivaita taistelua
käyden 5.IskuA jatkoi 24.4. etene-
mistä Berliinin keskustaan kohti Ale-
xanderplazia, keisari Wilhelm-in pa-
latsia, Berliinin raatihuonetta ja val-
takunnankanslia.

**Berliinin puolustus hajosi täy-
dellisesti.** Kaupungin keskustassa
taistelut yltyivät 25.4. ja lujista tuki-
kohdistaan käsin vihollinen teki sit-
keää vastarintaa. Natsijohdon kom-
mentit, toiveet ja käskyt muuttuivat
epärealistisiksi. Hitler antoi käsky-
jä "armeijoilleen" rientää puolusta-
maan Berliiniä tietämättä, että neu-
vostojoukot olivat ne jo tuhonneet.
Viimeisenä toiveenaan natsijohto
päätti siirtää Elbeltä kaikki joukot
Berliiniin. Siinä vaiheessa kaikki tä-
mä oli jo myöhäistä.

Punainen lippu nostettiin
valtiopäivätaalon katolle

Kaupunkitaisteluissa neuvostojou-
kot kärsivät suuria menetyksiä, mut-
ta ryntäsivät eteenpäin kohti Berliin-
in keskustaa, missä hitleriläisten

ylin johto majaili. Kaupungin kes-
kustassa alkoivat 29.4. ankarat taistelut.
Suora hyökkäys katuja pitkin
Raatihuoneelle oli mahdotonta. Sil-
loin sinne päätettiin hyökätä viereis-
ten talojen seinien lävitse. Pioneerien
panostamiin talojen seinien rä-
jäytettiin aukot, joihin rynnäköjou-
kot tunkeutuivat. Läheiset talot puh-
distettiin ja Raatihuoneen rautaportit
rikkottiin rynnäkötykkeillä ja tykistöä.
Sotilaat ryntäsivät rakennukseen ja valloitti-
vat sitä huone kerrallaan. Berliinin
keskustassa hyökkäsivät yhteistyös-
sä 5.IskuA, 2.KaPsA ja 3.IskuA. Niitä
tuki 16.IlmaA. Valtiopäivätaalla ver-
inen taistelu käytiin 30.4. Sitä puo-
lustivat n. 6000 sotilaa vahvuiset
SS-valiojoukot aseistuksenaan ps-
voimia, rynnäkötykkeitä ja tykistöä.
Valtiopäivätaalon välittömän rynnä-
kön suoritti 3.IskuA:n vahvennettu
150. Idritsin Div., jonka johdossa oli
kenraali V.P. Štatinov. Divisionaa tu-
ki mm. 23.ps-prikaati. Klo 15.00 men-
nessä valtiopäivätaalon katolle nos-
tettiin voiton merkiksi punainen lip-
pu, vaikka talossa vielä taisteltiin. Va-
punpäivän 1.5. päättyessä taloa puo-
lustaneet 1500 natsisotilasta antau-
tuivat. Silloin Saksa oli täydellisesti
murskattu. Natsien käsissä oli enää
eläintarha ja hallintokortteli, jossa si-
jaitsivat valtakunnankanslia ja Hitle-
rin bunkerit.

"Vain ehdoita antautumi-
nen riittää"

Vapunpäivänä 1.5.-45 aamuyöllä klo
03.50 tuotiin 8.KaA:n komentopaik-
alle Saksan maavoimien yleisesi-

Tilanteesta, jossa punainen lippu asetettiin Berliinin valtiopäivätaalon
katolle onnistui neuvostoliittolainen valokuvaaja Jevgeni Haldei nap-
paamaan useita kuvia, joista monet ovat levinneet hyvin laajalle. Kuva
lehdessä "Sosialismin teoria ja käytäntö".

70 vuotta sitten (24): Berliinin operaatio johti natsi-Saksan ehdottomaan antautumiseen...

Jatkoa sivulta 12

kunnan päällikkö jalkaväenkenraali Krebs. Hän ilmoitti omaavansa valtuudet neuvotella aselevosta. Asiaa ilmoitettiin Zukoville. Krebsin ilmoituksen mukaan Hitler oli edellisenä päivänä tehnyt itsemurhan. Ilmoituksen tehnyt 8.A:n komentaja Tšukov luki Göbbelsin Neuvostoliiton korkeimmalle sotilasjohdolle osoittaman kirjeen. Siinä ilmoitettiin Hitlerin luovuttaneen kaiken vallan Dönitzille, Göbbelsille ja Bormanille. Ilmoituksen kuultuaan Zukov lähetti välittömästi sijaisensa armeijakenraali Sokolovin Tšukovin kommentoipaikalle. Ohjeena Sokolovilla oli, että Krebsiltä vaaditaan natsi-Saksan antautumista ehdotta. Heti tämän jälkeen Zukov soitti Moskovaan Stalinille, joka herätettiin. Zukovin ilmoitukseen Stalin totesi. "Vihdoin kunnan leikki loppui! Vahinko, ettei onnistuttu sieppaamaan häntä elävänä. Missä Hitlerin ruumis on?" Keskustelun lopuksi Stalin sanoi, että ei saa käydä mitään neuvottelua Krebsin eikä muidenkaan hitleriläisten kanssa. Vain ehdotta antautuminen riittää.

Pohjois-Saksan valtaus alkoi pitkällä marssilla

Maaliskuun 30. p. 2.V-VR:n joukot valtasivat Gdanskin. Välittömästi rintaman joukot alkoivat valmistautua marssille 350 km länteen osallistuakseen Berliinin operaatioon. Alhaisen suorituskyvyn vuoksi rautateitse siirrettiin vain panssarit ja kaikki telaketjuilla kulkeva kalusto. Kaikki muut siirrettiin jalkamarsseilla, pyöräajoneuvoilla, hevostäpöillä ym. Ensimmäisenä 5.4. lähtivät liikkeelle 49., ja 70.A:n joukot ja sen jälkeen muut armeijat. Viimeisenä lähti 19.A, koska sen tehtävänä oli tuhota viimeisiä saksalaispesäkkeitä Gdanskin pohjoispuolella (KÄ 2a/15). Yleisjoukkojen päivämarssi oli 40-45 km. Autokolonnat siirtyivät päivällä 30-40 km ja yöllä 20-30 km tunnissa. Hevoset kulkivat 35-45 km/vrk ja jalkamarsseilla taitettiin 30-35 km/vrk. Rokossovski kutsuttiin päämajaan, jossa tarkennettiin 2.V-VR:n tehtävät. Kun 1.V-VR:n ja 1.UR:n hyökkäys Berliiniin alkoi 16.4., niin 2.V-VR:n osalta alkamisajankohdaksi asetettiin 20.4.-45. Aikataulu oli kireä ja lisää ajokaluksia päämaja ei voinut antaa.

"Kaksi Dnepriä ja niiden välissä Pripet"

Oderin alajuoksulla 2.V-VR:n joukot ottivat haltuunsa alueen, jota 1.UR:n 61.A oli tähän saakka valvonut. Rintaman joukkoja erotti vihollisesta Oder-joki, joka sillä kohdalla oli ha-

Kuva: Heikki Männikkö

Sota pyyhkäisi Valko-Venäjän yli kahdesti ja kolme vuotta kestänyt fasistimiehitys raunioitti maan. Siellä tiedetään, mitä fasismi on. Voitonpäivää juhliivat kaikki ihmiset; eläkeläiset, nuoret, työläiset, veteraanit ym. hyvin värikkäasti. Kuva Voitonpäivän marssilta vuonna 2011 Minskissä.

rautunut kahdeksi joeksi, Ost-Oderiksi ja West-Oderiksi. Niiden välissä oli kostea jokiluhta. Lähes ylitysemättömän vesistön leveys oli 5-6 km. Sotilaat löysivät tilanteelle osuvan määritelmän: "kaksi Dnepriä ja niiden välissä Pripet". Jokiluhdalla oli vanhojen suojojen jäännöksiä, joita saattoi käyttää hyväksi. Marsseilla olleet joukot alkoivat saapua paikalle ja miehittää hyökkäyskajatojaan. Hyökkäysvalmistelut aloitettiin välittömästi. Lentäjät valokuvasivat vastarannan vihollispuolustuksen, joka West-Oderin länsipuolella ulottui 10 km syvyyteen, käsitti kolme asemaa, joissa jokaisessa oli 1-2 taisteluhautaa. Joen rantaa pitkin oli sijoitettu 10-15 m välein taisteluhautaan yhteydessä olevat konekivääripesäkkeet. Sotavankien tietojen perusteella Oderin takana asutuskeskukset oli 40 km syvyydeltä muutettu tukikohdiksi. Lisäksi fasisteilla oli rintaman hyökkäyssuunnalla toinen puolustusvyöhyke, joka kulki Randow-joen länsirantaa 20 km Oderista.

Ala-Oderin ylitys oli vaikea sotilaallinen operaatio

Tiedustelun mukaan suurimmat vihollisvoimat olivat juuri neuvostojoukkojen pää-iskun suunnalla, joka sijaitsi 45 km levyisellä kaistalla Stettin-Schwedt. Iskun suuntaa ei voitu enää muuttaa. Hyökkäys piti suorittaa 65., 70. ja 49.A:n voimin. Stettinin pohjoispuolelta kapean salmen yli hyökkäsi 2.IskuA. Pohjoisempaan rannikkoa pitkin Stettinin lahden pohjoispuolitse Dievenow-salmen kautta hyökkäsi 19.A. Läpimurron jälkeen armeijoita tuli vahvistaa ps-ak:illa. West-Oderin puolustuksen murttamisen jälkeen hyökkäyksen

piti edetä ensi vaiheessa linjalle Neuenkirchen-Demmin-Malchen-Waren-Wittenberge (Elbe). Iskusuuntaan muodostettiin 150 "putkea" rintamakilometrillä käsittävä tykistöryhmittä, joka auttoi jalkaväkeä Oderin ylityksessä ja vihollisjoukkojen murttamisessa koko taktiseen syvyyteen. 4.IIIskuA tuki hyökkäystä ilma-iskuilla. Oderin ja jokiluhdan kokonaisleveys oli kuusi kilometriä. Tulivalmistelussa tykistön osuutarkkuus tällä etäisyydellä oli alhainen. Myöskään tykistöä ei tarpeeksi nopeasti voitu siirtää jokialueen länsirannalle, jolloin jalkaväki joutui alussa taistelemaan ilman tykistöä. Vastuu tulituesta annettiin ilmavoimille. Pioneerijoukot siirsivät rannalle ponttoneja, satoja veneitä sekä puutavaraa laiturien ja siltojen rakennustarpeiksi. Yön pimeydessä eräät yksiköt siirtyivät itäisen Oderin yli jokiluhdalle ja ottivat siellä suojojen haltuunsa. Näille sillanpäille siirrettiin vähittäin joukkoja. Berliinin suunnalta oli Oderin alajuoksulle kuulunut 16.4. lähtien tykistön jyly, kun 2.V-VR oli 19.4. saanut hyökkäysvalmistelunsa loppuun.

Ylitys alkoi ilmavoimien ja tykistön voimakkaalla tulivalmistelulla

Hyökkäystä vasten yöllä pommikoneet moukaroivat taukoamatta West-Oderin länsirannan vihollis-asemia. Erikoisosastot olivat jo ennen hyökkäystä ottaneet haltuunsa West-Oderin länsirannalla pieniä sillanpäitä-asemia ja kävivät taistelua niiden laajentamiseksi ja koko jokiluhdan haltuunottamiseksi. Suojapadoille siirrettiin lisää joukkoja. Ponttoneja laitettiin käyttöön. Upottavien lettojen yli rakennettiin telateitä ja veneet pidettiin valmiina. Stettinin ja Schwedtin välisellä 47 km alueella armeijat valitsivat 4 km levyisen läpimurto-kaistan. Tykistövalmistelu alkoi klo 07.00 aamulla. Veden nousun vuoksi Batovin 65.A:n armeijassa tykistövalmistelu aloitettiin jo 06.00. Tykistövalmistelun aikana kaikki uivat ylimenovälineet laskeettiin vesille.

Tulen ja savuverhon suojassa vallattiin sillanpäät

65.A onnistui siirtämään West-Oderin länsirannalle nopeasti suuren ryhmän jalkaväkeä aseistukseensa konekiväärejä, kr-heitimiä ja 45 mm tykistöä. Maihinnousuajalot seurasivat toisiaan ja myös lossit otettiin käyttöön. Länsirannan suojoista taisteltiin raskaasti, sillä ilman niitä oli mahdotonta purkaa

losseilta raskasta kalustoa. West-Oderin länsirannalla toiminta-alue laajeni sitä mukaa, kun sinne saatiin lisävoimia. Pioneeriyksiköt alkoivat jv-yksiköiden avulla rakentaa ponttoni- ja lautasiltoja. Vihollinen toi vastahyökkäykseen ps-voimia ja West-Oderin länsirannalla Puna-Armeijan karkijoukot taistelivat ilman panssaritukea ja saattavaa tykistöä. Klo 13.00 mennessä 65.A:n kaistalla otettiin käyttöön kaksi 16 tonnin kantoista lautasiltaa ja iltaan mennessä oli länsirannalle siirretty 31 pataljoonaa aseistukseensa mm. 50 kpl 45 mm tykkejä sekä 70 kpl 82 mm ja 120 mm kr-heitintä. Oli myös vallattu 6 km leveä ja 1,5 km syvä sillanpää. Natsit lähettivät vastahyökkäykseen ps-voimia, jotka tuhottiin suora-ammunta tykeillä.

Popovin 70.A ylitti joen 4 km levyisellä kaistalla, jolla tykistön ja kr-heitinten tiheys oli 220 "putkea" rintamakilometrillä.

Tykistö-tulen suojassa veneillä ym. ylimenovälineillä soudettiin vastarannalle. Soutajia lukuun ottamatta veneiden miehistö tulitti vihollista konekivääreillä ja kevyillä aseilla. Ensimmäisen hyökkäyspäivän iltaan tullessa 70.A:n kaistalla Ost-Oderilla toimi yhdeksän pikasiltaa, neljä lautasiltaa ja yksi yli 50 tonnin silta. West-Oderilla liikennöi kuusi amfibiaautojen hinaamaa lautta ja länsirannalle alkoi saapua tykistöä.

Ylitys jatkui taukoamatta vastarinnasta huolimatta

Grišin 49.A ei onnistunut ylittämään jokea. Armeijan kaistalla jokiluhtaa halkoivat kanavat. Yhtä niistä tiedustelu oli luullut West-Oderin pääuomaksi. Kaikki tykistön tulivalmistelu oli suunnattu kanavan varteen. Jalkaväen edetessä West-Oderille sai se vastaansa murhaavan tulen. Jokea oli mahdoton ylittää.

Jälleen seuraavana yönä Veršin 4.IIIskuA moukaroivat vihollisen asemia mm. 49.A:n kaistalla ja aamusta 21.4. taistelut jatkuivat koko rintamalla. Kaikki tykistön tulivalmistelu oli suunnattu kanavan varteen.

Ratkaisua hyökkäystä silmällä pitäen sillanpäissä oli vielä liian vähän voimia. 49.A:n kaistalle tarkoitettiin kaksi moottoriponttonipataljoonaa ohjattiin 65.A:n kaistalle. Ost-Oderilla saatiin käyntiin 30- ja 50-tonnin sillat sekä 50 tonnin lossi. 70.A eteni myös kaistallaan. West-Oderilla toimi 13 iskuportaan ylimenokalustoa ja viisi lossia. 49.A:n ei vielä onnistunut saada merkittävää jalansijaa West-Oderin länsirannalla yhtä sillanpäättä lukuunottamatta. Armeijan hei-

kon menestyksen vuoksi hyökkäyksen painopiste siirrettiin kokonaan rintaman oikealle sivustalle.

Vihollisen vastahyökkäykset myöhästivät

65.A sai 22.4. toimintakuntoon 60 tonnin uivan sillan ja kykeni kuljettamaan West-Oderin yli kaiken raskaan kalustonsa. Vihollisen vastarinta kuitenkin voimistui. Myös 70.A jatkoi etenemistään ja joukkojen siirtämistä länsirannalle. Myös 49.A veti päävoimiaan samoille ylimenopaikoille. Rintaman käsissä oli jo 35x15 km sillanpää. Mietittiin, miten suoraan liikkeestä murretaan vihollisen puolustuslinja Randow-joella. Päätettiin käyttää koko 4.IIIskuA:n iskuvoimaa ja alistaa ps-ak:t suoraan armeijankomentajien käyttöön. Oli esitettävä vihollista pureutumasta Randow-joen taaemmalle puolustuslinjalle.

Aamulla 25.4. kävivät hitleriläiset vastahyökkäykseen

ottaen taisteluun huomattavan osan reservistään. Vihollinen kuitenkin myöhästyi. Neuvostojoukoilla oli Oderin länsirannalla voimat, joita vihollinen ei voinut pysäyttää. Vastahyökkäykset lyötiin takaisin. Neuvostojoukot saavuttivat 25.4 Randow-joella 20 km leveydellä läpimurron ja vihollisen paikalle tuomat voimat murskattiin.

2.V-VR suoritti tehtävänsä loppuun

2.V-VR:n murskatessa vihollisen puolustuksen Oderin alajuoksulla, saartoi 1.V-VR Berliiniä. Onnistunut Oderin ylitys esti vihollista siirtämästä reservejä Berliiniin. Tämän jälkeen 2.V-VR aloitti sotatoimen saartaakseen hitleriläisten 3.PsA:n etelästä ja lounaasta sekä estääkseen niitä yhtymästä Berliinin ryhmytyseen ja vetäytymästä länteen. Suunnitelman mukaan: 1) 65.A iski luoteeseen ja painoi Stettinin-Neubrandenburgin-Rostokin linjan koillispuolen saksalaisjoukkoja merelle. 2) 2.IIskuA hyökkäsi Anklam-Stralsund suuntaan puhdistaa Useedom ja Rügen saaret. 3) 70.A hyökkäsi suuntaan Waren-Krakow-Wismar. 4) 49.A täytti entisen tehtävänsä edeten Elbellä ja 5) 19.A eteni rannikkoa pitkin Swinemündeä kohti.

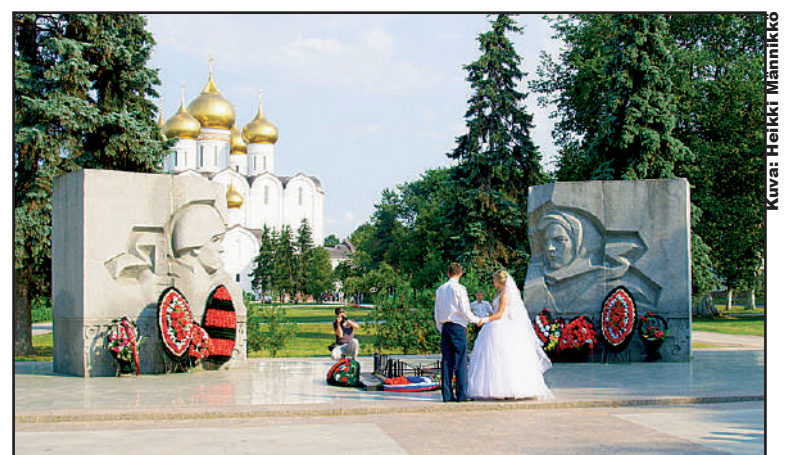
Stettin vallattiin 26.4. 65.A:n rynnäköllä.

70.A eteni Wismarin ja Rostokiin tuhoten edetessään kaikki hitleriläisyksiköt mm. Hampurin-, Brandenburgin ja Greifenhagenin pataljoonat.

Jatkuu sivulle 15

Saksassa Elbe muodosti ns. demarkaatiolinjan, jolle länsiliittoutuneet etenivät lännestä ja neuvostojoukot idästä. Neuvostojoukot ja USA:n joukot saivat yhteyden toisiinsa huhtikuun lopulla mm. 1945 Torgaun ja Riesan kaupungeissa. Kuvassa USA:n ja Neuvostoliiton sotilaiden tapaamistilaisuus Elbellä. Kuva S.N. Sirovin kirjasta "Stranitsi istorii".

Kuvat Heikki Männikkö

Jaroslavl 250 km Moskovasta koillisesta säästyi miehitykseltä. Sinne saakka fasistit eivät koskaan päässeet etenemään. Sodan muisto kuitenkin elää, koska koko neuvostokansa kärsi sodan johdosta suurista menetyksistä. Tuntemattoman sotilaan ja voiton monumentille tuovat häärparit edelleenkin kukkatervehdyksensä. Taustalla Uspenskin katedraali.

Neuvostoliittoa ei "yllätetty" II maailmansodassa

Halhin Golin sota romutti Saksan ja Japanin yhteisstrategian

Ulko-Mongolian ja Kiinan rajalla keuhkulla 1939 Japanin Mantshurian armeijan sekä Neuvostoliiton pansarijoukkojen (500 kpl parhaita BT-7-vaunuja) ja Mongolian ratsuväen (50000 ratsumiestä käsi- ja konetuliasein) välillä käyty Halhin Golin sota tunnetaan nykyisin yleisesti II maailmansodan eräänä ratkaisutaisteluna. Japani ryhtyi yllätykseksi hyökkäykseen tarkoituksenaan katkaista Liittoutuneiden huoltoyhteydet Mongolian kautta Kiinaan Maon ja Kuomintangin joukoille.

Saksan intressinä houkuttella liittolaisensa hyökkäämään Siiä- ja Keski-Aasiaan oli, että Japanin armeija turvaisi Saksan armeijan joutumasta mottiin Kaukasuksen tai Kaspienmeren taakse tämän hyökkäessä NL:n öljyntuotantoalueelle Bakuun, joka oli suunnitellun Barbarossan ydinkohteita. Saksa ja Japani olisivat näin jakaneet Aasian kahtia itä-länsi-suunnassa.

Taistelu päättyi näiden Japanin joukkojen tuhoon ja maa vetäytyi yhteissuunnitelmasta hyökkäystä NL:n öljykentille. Sen sijaan Japani käänsi katseensa Tyynelemerelle ja Etelä-Aasiaan. Näin Halhin Gol oli myös Pearl Harboriin johtaneita tekijöitä. Halhin Gol oli selkkauksena Talvisodan suuruusluokkaa: väkeä oli liikkeellä vähemmän, mutta yhteistappiot olivat samaa luokkaa, pyssyt olivat isompia ja geostateginen merkitys suunnaton.

Stalin astui Puolassa ja Suomessa harkitusti Hitlerin virittämään ansaan

Halhin Golin tappion kenttien vielä savutessa Hitler tarjosi Neuvostoliitolle Molotov-Ribbentropin "sopimusta", johon äärimmäisen yllättävään vetoon NL:lla ei ollut varaa olla tarttumatta. Se ei ollut mikään "liitto", vaan kahden vihamielisen sotilasliiton välinen "normaalitila" silloin, kun ne eivät sodi. Tarjouksen syy oli Halhin Gol. Hitler ei voinut laskea seuraavana kevää-

Kolme alueellista sotaa Mongolian Halhin Gol, Suomen Talvisota ja Syyrian "Operaatio Exporter" paaluttivat Saksan ja NL:n yhteenoton areenan ja strategiat. Nämä sodat vaikuttivat Ranskan, Belgian, Hollannin, Norjan ja Kreikan valtausten lisäksi siihen, keiden kanssa, mitä kautta ja millä hetkellä Saksa hyökkää Neuvostoliittoon.

Japanin tunkeutumisella Mantsuriaan aiottiin luoda sillanpää Kiinan valtaamiseksi ja Neuvostoliiton voimavarojen anastamiseksi. Tähän sitä rohkaisi Hitler-Saksan pyrkimys vetää raja Uralille, jolloin Saksa ja Japani olisivat jakaneet Neuvostoliiton. Tälle suunnitelmalle tuli piste, kun Neuvostoliiton ja Mongolian joukot tuhosivat japanilaisen armeijan Halhin Golin taistelussa kesällä 1939.

nä hyökkäävänsä menestyksellisesti NL:oon, kun Japani ei ole siellä vastassa, ja vielä Ranskan hyökkäys selkään uhkaa.

Suomella oli tässä tarjouksessa tärkeä rooli, sillä Hitler tarjosi sitä samalla kaavalla kuin Stalin ("Jartsev"/Rybkin) oli edellisenä kesänä tarjonnut Suomelle etupiirijakoa "v baltijskom rezhime" (in the Baltic region), joka tarkoittaa Itämeren tai Baltian alueella. Stalin oli kyllä jo muutenkin saanut tietää, että tuo ehdotus oli heti vuodettu Hitlerille. Ajatus siitä, että Suomesta voisi tulla Saksan toiseksi tärkein Barbarossa-liittolainen Japanin jälkeen, tuolloin tuskin kuitenkaan oli Hitlerillä päällimmäisenä...

Pilsudskin suunnitelmasta tuli Hitlerin hyökkäysjärjestely ja -houkutin...

Puolassa ansan oli oikeastaan virittänyt Pilsudski siirtämällä länsirajan saksalaisperäisiä schlesialasia ja

muita natsimielisiä itäslaavilaiseen Länsi-Ukrainaan ja rakentamalla sinne sähkö- ja tietoliikenneyhteyksiä saksalaisen firmojen avulla. Siviilin infrastruktuurin desantit olivat desanteista tehokkaimpia ja vaarallimpia, ja huonommin Saksan armeijassa olevien NL:n tiedottajien kautta tiedossa kuin sotilasvakoajat.

Puola miehitti Länsi-Ukrainaa ja Itä-Liettuaa laittomasti Versaillesin rauhan rajoihin nähden. Hitlerin sodanjohto oli varma, että Englanti ei julistaisi sotaa Puolan takia, koska se ei voisi tehdä mitään sotilaallisesti sen hyväksi, kun ei ollut enää Tšekoslovakiaakaan lentotukialueeksi.

Mutta hän luuli, että Englanti puolustaisi Suomea NL:a vastaan, koska sillä oli täällä taloudellisia intressejä kuten Petsamon nikeli, ja koska Suomen johdossa oli sekä Saksan lavastamia että "oikeita" (kuten Hitler luuli...) "englantilaismielisiä". Näin muka syntyisi ti-

lanne, jossa Neuvostoliitto joutuisi sotatilaan Englannin ja mahdollisesti Ranskankin kanssa, Saksa korkeintaan Ranskan kanssa, jonne se aikoi hyökätä. Hitlerin molemmat arvaukset menivät kohtalokkaalla tavalla pieleen.

Talvisodassa Neuvostoliiton ykkösprioriteetti oli mitä ilmeisimmin toteutunut aselepolinja. Kun Hitler vielä luuli uhkailemalla saaneensa rajan aikaiseksi, hän ei osannut epäillä mitään vielä kierompaa, kuin itse oli tekemässä... Hitlerin tiedot maailman menosta olivat kuitenkin onnettoman huonot verrattuna Neuvostoliiton johdon tietoihin, koska hän oli tuhonnut ja hyljennyt maan tieteen. NL:n oli kuitenkin varauduttava muihinkin vaihtoehtoihin. Suomen itsenäisyyttä se ei olisi uhanut, mutta politiikassa olisi voinut tulla täyskäänös.

Hitlerin valitsema "pohjoisen ulottuvuus" Norjan miehityksen, Suomessa olevien joukkojen (200000 miestä) ja vielä Baltian valtaus merkitsivät, että Moskovan Volgan ja Kaukasuksen todellisiin ratkaisutaisteluihin oli yksi miljoona omaa hyvin koulutettua miestä vähemmän kuin ilman näitä manööverejä.

Liittoutuneiden "Operaatio Exporter" Syyriassa 8.6. - 14.7.1941 oli "Lännen Halhin Gol"

Myös tässä tuntemattomimmassa valmistelevalsa ratkaisutaistelussa estettiin Akselivaltojen yritykset tunkeutua Neuvostoliiton öljyalueelle Bakuun, tällä kertaa etelästä, tai ainakin pommittamasta sitä pelistä pois yhteydessä Hitlerin Barbarossa-hyökkäykseen.

Huhtikuun alussa 1941 Rashid Ali al-Gailani ja fasistimielinen Jerusalemien suurmufti Haj Amin al-Husseini panivat toimeen sotilasvallankaappauksen Bagdadissa brittimielistä hallitusta vastaan. Churchill rysäytti Irakiin joukot meritse Intiasta, lentoteitse Egyptistä ja maitse Palestiinasta. Toukokuun loppuun mennessä 1941 Irakin kapinalliset

natsi-Saksan, fasisti-Italian ja Vichyn Ranskan tarjoamasta aseavusta huolimatta tuhoitiin ja brittimielinen hallitus palautettiin valtaan.

Välittömästi Irakin voiton jälkeen Churchill otti tuhotakseen jäljellä olevat Akselin asemat itäisellä Välimerellä ja määräsi hyökkäyksen sekä Palestiinasta että Irakista Vichyn Syyriaa vastaa 8.6.1941. Kuukauden ankara taistelu toi Syyrian ja Libanonin Liittoutuneiden valtopiiriin.

Damaskos lentokenttineen vallattiin 21.6. yhtä päivää ennen Barbarossan alkua

Operaatiota johtivat Vapaan Ranskan komentaja kenraali Georges Catroux Kansainliiton mandaattorina (vt. valtionpäämiehenä), Syyrian kansanrintaman johtaja Shukri al-Quwatli, operatiivisina komentajina Englannin Välimerenlaivaston komentaja marsalkka Henry Maitland "Jumbo" Wilson ja idässä Irakin taistelujakin komentanut sotamarsalkka William Slim (Intia). NL:n Taka-Kaukasian sotilaspiirin komentaja oli kenraali Dmitri Kozlov (NL mm. aseisti kansanrintamaa, kurdeja ja armenialaisia). 18000 australialaista motorisoitua aavikkojääkäriä paikalle marssitti kenraali John Lavarack, jonka tiedustelupäällikkönä toimi Moshe Dayan, Palestiinan juutalaisten eräs johtaja. Hän haavoitui silmään vaikeasti ensimmäisessä taistelussa 8.6. John "Pasha" Glubb komensi Arabilegioonaa (Jordania).

Vichyn puolella taisteli alkusi 45000 sotilasta, toisella puolella 35000 sotilasta ja paljon aseistettua kansaa. Vapaa Ranska kaksinkertaisti hyväksytyistä loikkareista miehmääränsä 6000:sta 12000:en.

Elokuun lopussa 1941 Brittiläisen imperiumin ja NL:n joukot valtasivat Iranin. NL:n valvomalle Iranin kurdialueelle perustettiin Qazi Muhammedin johdolla historian toistaiseksi ainoa kurdivaltio, jonka amerikkalaiset kuitenkin hajottivat otettuaan vallankaappauksella Iranin valvontaansa 1946.

Risto Koivula

Fasismien nousu ja Voitonpäivän merkitys

Tänä vuonna 9.5 vietetään Voitonpäivän 70-vuosisuhlaa. Silloin monissa maissa juhliitaan voittoa fasismista. Kyseisenä päivänä vuonna 1945 Natsi-Saksa antautui historian hirveimmän sodan, toisen maailman sodan seurauksena. Toisessa maailmansodassa kymmeniä miljoonia sai surmansa. Sodan raskaimmat taistelut käytiin Neuvostoliiton alueella – yli 70 % Natsi-Saksan sotilaista kaatui juuri Neuvostoliiton alueella. Neuvostoliitossa sota vei yli 25 miljoonaa ihmishenkeä. Fasistien teot tuomittiin kansainvälisessä sotarikostuomioistuimessa Nürnbergissä. Nykypäivänä historian väärentäjät yrittävät rinnastaa fasismien voittajaa Neuvostoliittoa Natsi-Saksaan ja Stalinia Hitleriin. Todellisuudessa vertaus on onneton, koska Neuvostoliitto ei ole koskaan nojautunut rasistiseen ideologiaan eikä julistanut tuhoavansa muita kansoja kuten Hitler ja Natsi-Saksa.

Toisessa maailmansodassa monet kansat suorastaan taistelivat olemassaolostaan. He voittivat

taistelun ja pystyivät nujertamaan fasismien ja vapauttamaan Euroopan ja koko maailman rasistisesta ideologiasta pelastaen kansoja tuholta, mutta hinta on ollut äärimmäisen kallis – miljoonia ihmishenkeä, moni perhe on kokenut surun läheisten menetyksen johdosta. Asunnot ja infrastruktuuri oli tuhattu, monet historialliset rakennukset hävitetty.

Tänä vuonna Voitonpäivällä ja fasisminvastaisella taistelulla on erityinen merkitys Ukrainan tapahtumien valossa, erityisesti järkyttävän Odessan tragedian jälkeen, jossa lännen tukemat Ukrainan natsit polttivat elävältä ja raa'asti murhasivat kymmeniä viattomia ihmisiä. Kiovan fasistijuntta on myös käynnistänyt teloitustoiminnan Donbassissa ja aloittanut täysmittaisen sodan omia kansalaisia vastaan – ts. ukrainalaisten ja venäläisten kansanmurhan. Tällä hetkellä Ukrainassa vallitsee suoranaisten terrori – eri mieltä olevista tehdään luettelo (Ukrainan sisäministerin avustajan mainostamat nettisivut Mirovtvorec – Rauhan tekijä) ja ko. ihmisiä eliminoidaan.

Tämän vuoden puolella Ukrainassa on jo murhattu toistakymmentä tunnettua opposition edustajaa – poliitikkoja ja toimittajia. Jopa YK:n pääsihteeri ilmaisi huolestuneisuuttaan Ukrainan oppositiohenkilöiden murhien johdosta. Länsimaiden poliitikkojen reaktio on ollut erittäin vaisu.

Merkillistä, että YK:ssa 21.11.2014 USA, Kanada ja Ukraina (vain 3 maata) äänestivät Venäjän ja muutamiin muiden maiden ehdottamaa päätöslauselmaa vastaan, joka tuomitsee natsismin ja ksenofobian. Suomi sekä muut EU maat äänestivät tyhjää eli tavallaan antoivat natsismitteille hiljaisen tukensa. Selvä enemmistö YK:ssa kannatti Venäjän ehdotusta. Eli voiko tästä päätellä, että natsismi ja ksenofobia kuuluvat länsimaisiin arvoihin? Lännessä viljely natsismi on jo sytyttänyt maailman sodan, joka vei yli 50 miljoonaa ihmishenkeä ja aiheutti valtavat tuhot monissa maissa, erityisesti Euroopassa ja Venäjällä. Suomi joutui silloin väärään leiriin.

Puolalainen europarlamentaarikko ja presidenttiehdokas Janusz Korwin-Mikke paljasti, että

Ukrainan vallankaappaus ja Kiovan Maidan protestit v. 2013–2014 olivat USA:n erikoisoperaatio, ja että tarkka-ampujia valmennettiin Puolassa. Hän myös kertoo monien tietävän, että "Venäjän aggressio" on myytti. Janusz Korwin-Mikke on varma, että Ukrainan konfliktin kautta Yhdysvallat yrittää saada aikaan suursodan. Hän myös varoittaa, että Euroopan maiden tuki USA:lle Ukrainan konfliktissa voi johtaa aseelliseen yhteenottoon Venäjän kanssa ja todennäköisesti maailmansotaan. Myös Suomen presidentti **Sauli Niinistö sanoi, että "sokka on irti"**.

Yhdysvallat on velkojensa tukahduttama ja on menettämässä asemiaan mm. sen takia, koska useat maat ovat jo luopumassa dollarin käytöstä keskinäisessä kaupassa, erityisesti BRICS maat.

USA:n strateginen instituutti on paljastanut suunnitelman, jonka mukaan Venäjän rajoilla järjestetään erilaisia konflikteja, joissa eurooppalaiset ja venäläiset sotisivat keskenään, ja Yhdysvallat pysyisi virallisesti syrjässä, mutta varustaisi osapuolia ("USA:n strategia Uk-

rainan jälkeen: Virosta Azerbaidzhanin): Tällä tavalla USA pystyisi heikentämään kilpailijansa ja kohentamaan talouttaan, kuten tapahtui ensimmäisen ja toisen maailmansodan seurauksena.

Ennen toista maailmansotaa USA kärsi syvästä lamasta (Great Depression), mutta maailmansodan jälkeen, kun sodan tuhoista kärsineet Eurooppa ja Neuvostoliitto makasivat käytännössä raunioissa, Yhdysvallat nousi supervallaksi. Ukrainan konflikti, jossa nyt amerikkalaisten tukema junta on käynnistänyt sodan ja virallisesti julisti toisen maailmansodan natsikollaboraattorit sankareiksi, palvelee USA:n intressejä.

Eli länsimaiden, erityisesti USA:n tuella fasismi nostaa jälleen päätään ja on aloittanut aggressiivisen hyökkäyksen levittäen vihaa, tuhoa sekä suursodan uhkaa. Olemme jälleen haasteiden edessä, joten Voitonpäivä ei ole vain historiaa ja menneisyyttä, vaan myös nykyhetkeä ja tulevaisuutta.

Rudolf Rabinovits

Pohjois-Korean ruokatilanteessa on edelleen parannettavaa

KDKT on vuoristoinen maa. Vuoristo peittää 80 % maa-alasta. Talvet ovat pitkiä ja kylmiä. Kesät ovat kuumia ja sateisia. Vuoden sademäärästä saataa kesä-syyskuussa 60 %. Kuivuus on tyypillistä keväälle, syksyille ja talville. Nämä ulkoiset olosuhteet asettavat ankarat rajat maatalouden harjoittamiselle Pohjois-Koreassa.

Varaosista on edelleen puutetta

KDKT:n eteläosissa harjoitetaan kaksisatoviljelyä, jolloin kesän kasvukauden aikana ehditään saada kaksi satoa. Pohjoisessa on tyydyttävä yhteen. Kaksisatoviljely edellyttää, että sadonkorjuu, maanmuokkaus ja kylvö on toteutettava ajallaan. Muutoin sadon määrä ja laatu heikkenee. Tähän liittyy tämän hetken maatalouden haavoittuvuus.

Maan muokkaukseen tarvittavia koneita ei ole riittävästi. Tämä johtuu varaosien puutteesta. Vain 60 % peltopinta-alasta ehditään muokata koneellisesti. Loput käännetään härkien vetämillä auroilla, mikä on liian hidasta optimaalisen sadon saavuttamiseksi. Esimerkiksi polttoaineen kulutuksessa on laskua 15 % vuodesta 2013 vuoteen 2014, mikä kertoo osaltaan maatalouden koneellistamisen ongelmista.

Lannoitteiden käyttö kasvaa

Sen sijaan lannoitteiden käyttö on tasaisesti kasvanut vuodesta 2009

(450 000 tonnia) vuoteen 2014 (750 000 tonnia). Tämä kertoo teollisuuden uudelleen vireytymisestä ja osaltaan myös energian saannin parantumisesta, sillä typpilannoitteiden tuotanto on erittäin paljon energiaa kuluttavaa teollisuutta. Toki lannoitteiden tuonnilla on myös osuutensa. Typpilannoitteiden puute on ollut ehkä keskeisin KDKT:n maatalouden ongelmista ja sikäli tämä positiivinen kehitys on tulevaisuuden kannalta erittäin merkittävää.

Kuivuus maatalouden vaiavana kesällä 2014

Kesän 2014 ongelma oli kuivuus. Kuivuudesta johtuen myöskään keinokastelua ei voitu käyttää tarvittavaa määrää. Vuosina 2012 - 2013 kastelutavoitteet on kutakuinkin saavutettu (noin 3,7 miljoonaa kuutiota), mutta vuoden 2014 toteuma oli vain noin 1 miljoonaa kuutiota. Tästä johtuen osa riisinviljelyalasta jäi kokonaan kylvämättä ja sitä yritettiin paikata muilla viljelykasveilla. Riisin tuotanto laski noin 10 % ja muiden viljojen noin 18 %. Tätä vajuusta onnistuttiin kompensimaan maissilla, jonka sato kasvoi yli 17 %. Maissisadon pelasti hallituksen mobilisoima joukkoliike, jossa teollisuustyöläiset ja virkamiehet lähtivät maatyöläisten avuksi kastelemaan maissipeltuja. Kastelu toteutettiin pienillä traktoripumpuilla ja käsipelillä. Myös perunasato kasvoi vajaa 17 % edellisestä vuodesta, joka osoittaa, että perunanviljelyn haasteita on onnistuttu

ratkaisemaan ja ennen kaikkea lannoitus on saatu kohdalleen.

Kaupallisen elintarviketuonnin osuus kasvaa

Kotimaisen tuotannon vajuudesta johtuen viljan tuontitarvetta on edelleen noin 300 000 tonnia. Tarve on kuitenkin laskenut merkittävästi vuodesta 2005, jolloin tarve oli liki miljoona tonnia. Vuosittaista vaihtelua tuontitarpeessa on ollut sääolosuhteista riippuen, esimerkiksi 2011 tarve oli noin 700 000 tonnia. Trendi on kuitenkin alaspäin. Toinen trendi on kaupallisen tuonnin lisääntyminen. Vajaassa 10 vuodessa kaupallinen tuonti on kasvanut noin 100 000 tonnista noin 300 000 tonniin. Tämä kertoo osaltaan teollisuuden viriämisestä ja valuttatulojen saannista viljakauppaa varten.

Samaan aikaan ulkomaisen avun tarve on laskenut, mutta ei poistunut. Kahdenvälinen apu (Kiinasta ja Venäjältä) on ollut miltei koko ajan YK:n antamaa apua merkittävämpää. YK:lla on ollut vaikeuksia hankkia rahoitusta omalle apuohjelmalleen.

Ruuanjakelua on jouduttu vähentämään

Ruuan vähentymisen vuoksi hallitus on joutunut laskemaan ruuanjakelua tavoitteesta (207 kg/vuosi/hlö) 174 kg:aan. Tämä tarkoittaa 1640 kcal/päivä, mikä vastaa erittäin kevyttä työtä tekevän, ei kasvu-

Viime päivinä on ollut uutisia Korean demokraattisen kansantasavallan (KDKT) elintarviketilanteen heikentymisestä. Hallitus on joutunut alentamaan ruuanjakelujärjestelmän kautta jaettavaa päiväännosta. Ongelmat johtuvat viime kesän kuivuudesta. Sen sijaan lannoitustasoja on saatu koko ajan kohotettua, mikä taas kertoo teollisuuden elpymisestä. Samasta asiasta kertoo myös kaupallisen tuonnin lisääntyminen.

Riisin puintia KDKT:ssa vuonna 1953 perustetulla osuustoimintatilalla.

iässä olevan toimistotyöläisen kuluista. Toki vapailta markkinoilta on saatavissa täydennystä, mutta siihen ei kaikilla ole varaa. Hallitus on arvioinut avustustarpeeksi 107 000 tonnia kuluvalle kaudella.

Taloussakotteiden purkaminen on avain Korean ruokaongelmaan

KDKT tarvitsee siis edelleen apua. Avun saantia haittaavat KDKT:n huono maine, joka on luotu ja sitä ylläpidetään ilman KDKT:n omaa syytä. Luopumalla taloussakotteista voitaisiin helposti lisätä KDKT:n taloudellista aktiiviteettia, mikä mahdollistaisi ruuan oston kansainvälisiltä markkinoilta ongelmallisina vuo-

sina. On hyvin vaikea kuvitella, että KDKT pääsisi kokonaan omavaraiseksi ruuan suhteen erittäin haasteellisten ilmasto-olosuhteiden vuoksi. Lisäksi kasvihuoneilmiön voimistumisen arvellaan lisäävän ilmastollista epävakautta Korean niemimaalla tulevina vuosina

Juha Kieksi

Kirjallisuutta:

GIEWS Update, The Democratic People's Republic of Korea, outlook for food supply and demand in 2014/15. FAO

Global Food Security Update, Issue 17, March 2015. WFP.

70 vuotta sitten (24): Berliinin operaatio johti natsi-Saksan ehdottomaan antautumiseen...

Jatkoa sivulta 13

Fedjunin 2. Isku A ja Batovin 65. A saavuttivat nopeasti Itämeren rannikon tuhoten ja ottaen vangiksi kaikki vastassa olleet vihollisyksiköt. Grišinin 49. A:n päävoimat siirtyivät 70. A:n ylityspaikalta West-Oderin länsirannalle ja iskivät vihollisen sivustaan sekä selustaan. Grišinin joukot tuottivat viholliselle raskaan tappion ja etenivät Elbelle Wittenbergeen sekä Ludvigslustiin. Samalla ne katkaisivat kaikkien pohjoisesta Berliiniin suuntaavien joukkojen taipaleen. Rintaman hyökkäys jatkui niin voimakkaana, että 27.4. jälkeen hitleriläiset eivät kyenneet pureutuman ainoallekaan linjalle. Neuvostojoukkojen hyökkäysnopeus oli 25-30 km vuorokaudessa. Panfilovin III KaPsAK sai 3.5.-45 Wismarin lounaispuolella yhteyden Ison Britannian 2. A:n joukkoihin. 70. ja 49. A:n kärkijoukot saavuttivat 4.5.-45 liittoutuneiden kanssa sovitun demarkaatiolinjan. Romanovskin 19. A ja Fedjunin 2. Isku A:n osat taistelivat vielä vuorokauden ja puhdistivat Wolli-, Usedom- ja Rügen saaret hitleriläisistä.

Viimeinen rynnäkö kohti valtakunnankansliaa

Taistelut Berliinissä lähestyivät loppuaan. Vapunpäivän aamuna 05.00 Zukovin 8. A:n esikuntaan lähettämä Sokolovski ilmoitti Krebsin kanssa käydyistä keskusteluista. "Ne kiereilevät" sanoi Sokolovski. Krebsin mukaan antautumisesta voi päättää vain Dönitsin johtama Saksan uusi hallitus. Siksi olisi sovittava aselevosta. Krebsille annettiin aikaa klo 10.00 mennessä suostua ehdoista antautumiseen ja saada siihen Bormannin ja Göbbelsin suostumus. Vastaus-

ta ei kuulunut. Klo 10.40 kohdistettiin keskustan alueelle, jossa oletettiin Bormannin, Göbbelsin ja muiden natsijohtajien majoilevan voimakas rumputus. Sokolovski tiedotti klo 18.00 "saksalaisen johdon" neuvottelijoidensa välityksellä ilmoittaneen, että Göbbels ja Borman torjuvat vaatimuksen ehdottomasta antautumisesta. Tämän jälkeen aloitettiin viimeinen rynnäkö kohti valtakunnankansliaa, jonne viimeiset natsien jäännökset olivat pesiintyneet.

Osa fasisti-Saksan johtoa pääsi pakenemaan

Pimeyden saavuttua 1.5. iltana 3. Isku A:n komentajalta saatiin ilmoitus 20 ps-vaunun yrittävän pako kaupungista luoteeseen. Ryhmä havaittiin aamuyöllä 2.5. Berliinin ulkopuolella. Taistelun jälkeen se tuhottiin. Kaatuneiden joukossa ei havaittu natsijohtajia, mutta kaikkia ei voitu tunnistaa. Valtakunnankansliassa otettiin vain joitain kymmeniä vankeja. SS-miehet, upseerit ja natsijohdon jäännökset olivat kyenneet pakenemaan maanalaisia käytäviä pitkin. Valtakunnankansliasta löydettiin Göbbelsin koko perheen ruumiit. Merkkejä Hitlerin hävitetyistä ruumiista ei kuitenkaan löydetty. Kuitenkin silloin koottujen todisteiden perusteella ei ollut syytä epäillä Hitlerin itsemurhan todenperäisyyttä.

Taistelut Berliinissä päättyivät varuskunnan antautumiseen

Yöllä 2.5. klo 1.50 Berliinin puolustusosaston radioasema ilmoitti lähettävänsä neuvottelijat Bismarckstrasen sillalle ja lopettavansa sotatoimet. Myös 2.5. klo 06.30 saatiin tieto, että 47 KaD:n kaistalla oli

antautunut esikuntineen vangiksi LVIPsAK:n komentaja kenraali Weidling, jonka mukaan Hitler oli joitain päiviä aikaisemmin nimittänyt hänet Berliinin puolustuksen komentajaksi. Weidling suostui antamaan joukoille käsken vastarinnan lopettamisesta. Hän luki 2.5. aamulla radiossa kehotuksen antautumisesta ja vastarinnan lopettamisesta. Iltapäivällä 2.5. klo 15.00 Berliinin varuskunnan jäännökset yli 70000 sotilasta antautuivat vangeiksi.

Natsi-Saksan lopullinen antautuminen

Liittoutuneet ja Saksalaiset allekirjoittivat 7.5. Reimsissä ilman Neuvostoliiton edustajia asiakirjan ehdottomasta antautumisesta. Tätä ei Neuvostojohto hyväksynyt. Sovittiin, että Reimsin asiakirjaa pidetään ennakkopöytäkirjana. Saksan täydellistä antautumista koskeva asiakirja allekirjoitettiin kaikkien fasisminvastaiseen taisteluun osallistuneiden liittoutuneiden läsnä ollessa. Berliiniin saapuivat 8.5. Saksan valtuutetut ja liittoutuneiden ylimmän johdon edustajat. Neuvostoliiton johdon edustajat. Neuvostoliiton johdon valtuuttamana Berliiniin saapui A.J.Vyšinski mukanaan kaikki Saksan antautumista koskevat asiakirjat, sekä ilmoitti liittoutuneiden ylimmän sodanjohdon jäsenet.

Neuvostoliiton ylimmän johdon edustajaksi oli nimetty Zukov. Liittoutuneiden ylintä sodanjohdotta edustivat Englannin ilmavoimien marsalkka Arthur W. Tedder, Yhdysvaltain strategisten ilmavoimien komentaja, kenraali Carl A. Spaatz ja Ranskan armeijan ylipäällikkö, kenraali Jean de Lattre de Tassigny. Flensburgista englantilaisten upseerien vartioimana saapuivat kenraalisotamarsalkka Keitel. laivastoami-

raali v. Friedenburg ja ilmavoimien kenraalivertsi Stumpf. Heillä oli Dönitsin antamat valtakirjat allekirjoittaa Saksan antautuminen ehdoitta. Allekirjoitustilaisuus oli järjestetty Karlshorstissa entisen pioneerikoulun tiloissa Berliinin itäosassa. Ennalta sovitusti liittoutuneiden edustajat kokoontuivat 8.5. klo 23.45 Zukovin huoneessa, joka sijaitsi salin vieressä, johon allekirjoitustilaisuus oli järjestetty.

Toukokuun 9. päivä on Voitonpäivä

Tasan klo 24.00 fasisminvastaisen liittouman edustajat astuivat saliin istuutuen pöydän ääreen, jonka vieriseen seinään oli kiinnitetty Neuvostoliiton, Yhdysvaltain, Englannin ja Ranskan valtakunnanliput. Saliin pitkien pöytäin ääreen istuutui Puna-Armeijan kenraaleita sekä luokkien eri maiden lehtimiehiä. Tilaisuuden avasi Zukov. Puheenvuoronsa lopuksi hän käski kutsua saliin Saksan yllijohdon edustajat. Siisään astuivat Keitel, Stumpf ja Friedenburg. Saksalaisia kehoitettiin istuutumaan heille varattuun pöytään. Zukov kysyi heiltä: "onko teillä asiakirja ehdoista antautumisesta, oletteko perehtyneet siihen ja onko teillä valtuudet asiakirjan allekirjoittamiseen. Keitel vastasi myönteisesti ojentaan liittoutuneiden edustajien nähtäväksi Dönitsin allekirjoittaman valtuuskirjan.

Zukov kehotti valtuuskuntaa tulemaan pöydän ääreen ja allekirjoittamaan asiakirjan kaikki viisi kappaletta. Keitel, Stumpf ja v. Friedenburg allekirjoittivat asiakirjat vuoron perään. Toukokuun 9. päivä klo 00.50 päättyi istunto, jossa otettiin vastaan saksalaisten asevoimien

ehdoista antautuminen. Voitonpäivän tilaisuus jatkui tämän jälkeen juhlaillallisiin, tanssiin ja lauluun.

Toimitti: Heikki Männikkö

Lähteaineisto:

Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A. Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta, Istoriä vtoroj mirovoj vojny : 1939-1945 : v 12-h tomah, Tekijä: Gretshko A. A.

Jälkisanat:

Toukokuun 9. päivä on Voitonpäivä. Varsinainen neljä vuotta jatkunut kirjoitussarja, jossa on seurattu Itärintaman tapahtumia toisessa maailmansodassa päättyy. Kuitenkin taistelut Euroopassa eivät vielä päättyneet tähän, vaan jatkuivat vielä mm. Tšekkoslovakiassa. Kesän numerossa 3/15 seuraa vielä sarjan jälkikirjoitus.

Grigori Deborinin teos tarjoaa edelleen nopean lähestymistavan 70 vuoden takaisin tapahtumiin.

KATSAUS MEDIAN MAAILMAAN

Karjalan "palauttajien" äänenkannattajassa **Karjalan Kuvalehdessä 1/2015** haastateltiin varatuomari Kari Silvennoista mm. mahdollisista Pariisin rauhansopimuksen 1947 muutosoikeuksista. Kyse oli tässä tapauksessa sovitusta valtakunnanrajoista.

Silvennoinen: "Totta kai, se oikeus on aina olemassa. Paras hetki ottaa tällainen asia esille on silloin, kun on itse vahvoilla. Tarton rauha on siitä oiva esimerkki. Olimme vaupsodan jälkeen vahvoilla, miehitimme Petsamo ja muita laajoja alueita Itä-Karjalassa. Uskon, että voitamme tulevan Venäjän aloittaman sodan, jos vain selkeästi kuulumme lännen riveihin. Sen jälkeen otetaan Karjala takaisin."

Että sillä lailla. Karjalan Kuvalehden päätoimittaja Veikko Saksi sitä vastoin kuvaili **Iltalehden verkkosivuilla 20.3.2015** samaa asiaa win-win-hengessä ja vakuutti, ettemme ole revanssihenkiisiä. Kumpaa tulisi uskoa? Win-win-periaate tarkoittaa yleensä molemmille osapuolille edullista sopimusta, jossa molemmat "voittavat". Nämä molemmat olisivat tietenkin Suomi ja Venäjä. Näin päätoimittajan kaavailuissa. Venäjän kanta nojaa kuitenkin Pariisin sopimukseen. Mitä Venäjä voittaisi sen muuttamisella win-win-tempulla? Ei mitään. Veikko Saksi puhuu virkansa puolesta, mutta Silvennoinen paljastaa koko tausta-ajatuksen.

Nyt olisi vain saatava Venäjä aloittamaan sota. Meilläähän ei olisi mitään hätää – lännen riveissä. Tässä pitää olla kuitenkin tarkkana, ettei kävisi niin kuin entiselle kassimiehelle puistonpenkillä, että "Karjala" tulee yllättäen takaisin – yläkautta rinduksille.

* * * *

Helsingin Sanomat 14.4.2015 uutisoi otsikolla "Verkkolehti: Suomalainen haavoittui Itä-Ukrainassa". Tiedon suomalaisen vapaaehtois-taistelujan haavoittumisesta oli välittänyt yhdysvaltalainen **The Daily Signal-verkkolehti**. Lehden toimittaja oli tavannut 22-vuotiaan Suo-

mesta tulleen miehen Mariupolissa sairaalassa. Tämä oli haavoittunut jalkaan Shyrokyynessä lähellä Mariupolia. Mies on taistellut pahamaineisessa usnatsilaisessa Azov-pataljoonassa Itä-Ukrainan aluepuolustusjoukkoja vastaan. Suomessa on tietoa, että kyseisessä pataljoonassa on kuusi suomalaista, joista kolme tunnetaan. **Ruotsin TV:n 30.1.2015** antaman tiedon mukaan samassa pataljoonassa taistelee kymmenen ruotsalaista usnatsia.

Ukraina hyväksyi hiljattain nämä oligarkkien ja ulkomaiden rahoittamat vapaaehtoisten ääri-nationalistien muodostamat pataljoonat armeijansa virallisiksi osiksi. Ja mikä oli hyväksyessä, kun nämä joukot muodostavat reilusti yli puolet Ukrainan asevoimista Itä-Ukrainan rintamalla. Kouluttajia niille on tullut satoja USA:sta, Iso-Britanniasta, Kanadasta. Puolasta jne. Materiaaliapua virtaa useista maista, Liettuaa myöten. Mistä on kysymys? Ei ainakaan Minskin sopimuksen noudattamisesta.

Mielenkiintoista on, että Lähitään lähteneistä islamistitaistelijoista ollaan niin meillä kuin muuallakin huolestuneita, mutta usnatsijoukkoihin vieraan valtion alueelle siirtyneistä vaietaan lähes täysin. Lähitään lähteneiden teon laillisuutta arvioidaan tarkkaan, mutta miten on usnatsien laita? Ovatko he suorastaan sankareita, kun taistelevat Novorossijan venäjänkielisiä vastaan? Vai harjoittavatko he pohjoismaista puolustusyhteistyötä Itä-Ukrainan alueella, kuten Kaarle XII:n aikoihin? HS:n uutisen kohokohta oli, kun yhdysvaltalainen verkkolehti ei ollut julkaissut suomalaisen haavoittuneen toiveesta tämän kuvaa tai nimeä, "jottei tieto kulkisi miehen äidille Suomeen!"

* * * *

Aiemmin suhteellisen edistyneen ja länsi-imperialismin vastaisena julkaisuna tunnettu **Voima-lehti** on **uuden päätoimittajansa Teemu Matinpuron** luotsaamana näyttännyt ajatuksen täydellisesti länsimedian rakentamaan ansaan, ainakin mitä tulee käsityksiin Venä-

jästä ja Ukrainan tilanteesta.

Lehden numerossa 2/2015 toimittaja lida Siimes haastattelee ukrainalaista taiteilijaa ja "Ihmisoikeusaktivistia" **Vasil Tsherepaninia** "Maidanin professorina". Kaksisivuisessa jutussa professori päästelee sinisilmäiselle toimittajalle uskomattomia tarinoita Venäjästä ja Ukrainan tahtumista.

Siimes kirjoittaa mm.: "Tsherepaninin mielestä Maidan paljasti jotain hyvin tärkeää ja päinvastaista kuin mitä propagandakoneisto on kertonut. "Maidan oli parasta lääkettä fasismia vastaan." Ukrainassa oli nouseva äärioikeisto - "tosin Länsi-Euroopassa sekin taitaa olla paljon isompi". Maidanin jälkeen äärioikeisto menetti kuitenkin kannatusta. He saivat vain vähän yli kaksi prosenttia äänistä."

Kansan äänen vuoden 2014 numeroissa on osoitettu edellisen kaltaiset sadut täysin paikkansa pitämättömiksi. Viime syksyn Länsi-Ukrainan parlamenttivaaleissa ei juuri muita valittukaan yli 400-jäseniseen parlamenttiin, kuin eri ryhmiin kuuluvia äärioikeistolaisia ja -nationalisteja. Avoimesti usnatseina ja fasis-teina esiintyviä on näiden joukossa huomattava määrä. Yhtään vasemmistolaisia tai työväenpuoluetta edustavaa ehdokasta ei päässyt parlamenttiin. Näiden vaalityö oli tehty mahdolliseksi. Äänikynnystä ei päästy ylittämään. Kommunista puoluetta ja kommunisteja vainottiin. Siitä huolimatta he saivat yli 600 000 ääntä. Tämä ei kuitenkaan riittänyt.

"Ihmisoikeusprofessoreita" eivät tällaiset totuudet hetkauta. Riippuvuus USA: ja muun länsimaailman rahoituksesta ja tuesta Ukrainan kansainväliselle äärioikeistohallitukselle menee kaiken edelle.

* * * *

Voima-lehdessä 3/2015 IPS:n toimittaja Jose Adan Silva kirjoittaa otsikolla "Nicaragua veljeilee Venäjän kanssa". Jutussa ollaan huolestuneita siitä, että presidentti Daniel

Ortega pelaa "kansainvälistä peliä Venäjän hyväksi ja Yhdysvaltoja vastaan". Tekstin lähtökohtana on, että Nicaragua on päättänyt ostaa Venäjältä hävittäjiä. Silva väittää tätä perustellun huumeiden vastaisella taistelulla (asevoimien komentajan sanomana?). USA:n Latinalaista Amerikkaa kohtaan harjoittaman politiikan tietään tällaiset perustelut vaikuttavat epäuskottavilta. Juttu päättyy näin: "Nicaragua on antanut tukensa Venäjän politiikalle Ukrainassa ja Krimillä. Vastineeksi se on saanut avokätistä apua ja lainoja. Venäjä lukee nyt Nicaraguan tärkeimpien sotilaallisten liittolaistensa joukkoon Latinalaisessa Amerikassa Venezuelan ja Kuuban ohella."

Kysymyksiä edellisen johdosta: Tukeeko Voima-lehti Yhdysvaltojen pyrkimyksiä jatkuvasti sekaantua Latinalaisen Amerikan maiden sisäisiin asioihin? Oliko väärin, että esimerkiksi Chilen presidentti Salvador Allende haki aikoinaan tukea myös Kuubasta ja muista sosialistisista maista?

* * * *

Samassa lehden numerossa Kansan Uutisista tuttu Venäjänvastainen **kolumnisti Antti Rautiainen** oli huolestunut, kun Pietarisssa oli järjestetty 22.3.2015 "Euroopan konservatiivifoorumi". Tilaisuuteen osallistui erilaisia radikaaleja kansallismielisiä ryhmiä ja puolueita eri puolilta Eurooppaa. Yhteinen piirre näillä lienee ollut nationalistinen oikeistohenkisyys. Rautiainen nimesi tilaisuuden järjestäjäksi Venäjän oikeistopopulistisen Synnyinmaa-puolueen. Kolumnisti irvaili samalla myös tulevia Voitonpäivän 70-vuotishuhlia: "Joka vuosi järjestetään suuret juhlat natsi-Saksan kukistumisen muistoksi. Sitten kutsutaan tämän päivän natsit Venäjälle kokoustamaan." Länsi-Ukrainan natsit tuskin sentään oli kutsuttu paikalle, koska foorumin luonne oli tietävästi näiden vastainen.

Edellinen voi tietenkin herättää mielessä ristiriitaisia ajatuksia, mutta on nähtävä, että nyky-Venäjä on kapitalistinen maa ja samalla suuri maa, missä lähes kaikki on nykyisin mahdollista. Tällainen ei tietenkään olisi käynyt sosialismin aikana. Näin ollen voisikin ihmetellä toisin päin, että miksi ne, jotka osallistuivat ul-

koapäin Neuvostoliiton hajottamiseen ja oikeistoaatteiden maahan tuomiseen, ovat nyt huolissaan siitä, että monenlaiset oikeistovoimat ovat saaneet jalansijaa Venäjällä. Siihenhän oli pyrittykin. Kannattanee vielä todeta, että kolumnisti Rautiainen on yksi niistä monista kirjoittajista, jotka vähättelevät jatkuvasti ukrainalaisen nationalismin ja fasismin nousua.

* * * *

Sama Voima-lehden numero 3/2015 jatkoi Venäjän-vastaista Ukrainan-teemaansa kahden ja puolen sivun verran **Novaja Gazeta-lehden** artikkelilla "Parempi liennyttää kuin kuolla". Lehti on Venäjän länsiliberaalien "riippumattomien" julkaisu, joka keskittyy lähinnä Venäjän nykyjohtoon arvosteluun. Artikkelin on suomentanut Kirsti Era.

Vladimir Pastuhovin laatima juttu ei paljoakaan jää jälkeen edellä mainitusta "Maidanin professori"-tarinasta. Otteita tekstistä:

"...Venäjä on anastanut Krimin ja osan Donbassin alueesta, jonne se on nostanut valtaan miehittäjien nukkehallituksen." (Pastuhov kuvaa tässä Ukrainassa esilläpidettyä näkemystä)

"...Ukraina on joutunut hyökkäyksen kohteeksi, joten sillä on täysi oikeus kaikkeen välttämättömään apuun miltä tahansa kolmasiltailta."

Ja esimerkki mahdollisista tulevista rauhanehdoista kirjoittajan mukaan: "Separatistit ja Donetsk ja Luganskin kansantasavaltojen virkamiehet on armahdettava. Armahdus ei kuitenkaan voi koskea henkilöitä, jotka ovat syöllistyneet sotarikoksiin." Pastuhov ei mainitse tässä yhteydessä kuitenkaan mitään Länsi-Ukrainan usnatsipataljoonien todistetuista sotarikoksista esimerkiksi Itä-Ukrainan siviilejä kohtaan. Ja muutenkin kirjoituksen näennäinen objektiivisuus rakoilee joka kappaleessa. Voima-lehti seuraa Novaja Gazetan jalanjälkiä uskollisesti. Näennäisedistyksellisyys lakkaa heti, kun aletaan käsitellä teemoja, joiden linja on valmiiksi määritelty länsimedioissa iltapäivälehtiä myöten.

Jaakko Ahvola
15.4.2015

Maltan neutraliteetti uhattuna

Saksan kommunistien lehti Unserer Zeit haastatteli **Maltan kommunistisen puolueen puoluesihteerä Victor Degiovannia**.

Unserer Zeit: Maltalla on Laborhallitus. Miten se suhtautuu EU:n kriisiin ja sen merkitykseen Maltalle?

Victor Degiovanni: Vastaus kysymykseen on, että EU taistelee työväenluokkaa vastaan ja toteuttaa uusliberaalista politiikkaa. Labor toimii yhteistyössä sosialidemokraattisen blokin kanssa taloudellisissa kasvukysymyksissä, jonka voidaan katsoa käytännössä tukevan uusliberalismia. Ajankohtaiset tilastot osoittavat, että köyhät vain köyhyvät ja työpaikat ovat uhattuina. Maltalla ovat Laborhallitukset hakeutuneet keskusta-oikeisto suuntaan. Tämä koskee vähimmäispalkkojen korotusta ja ve-

rotusta. Rikkaiden veronalennukset ja energiasektorin yksityistäminen puhuvat omaa kieltään Laborhallituksen nykylinjasta.

Unserer Zeit: Ajankohtainen Maltaa koskeva kysymys on neutraliteetti. Sinun mukaasi perustulaisissa on maininta siitä. Mitkä ovat taustat?

Victor: Kysymyksessä täytyy viitata historiallisiin taustoihin. Malta oli 800 vuotta siirtomaa. Napoleonin jälkeen Englanti oli vuoteen 1964 siirtomaaherra. Malta oli Englannin sotilastukikohta. Huomattava osa maltalaisista työskenteli tavalla tai toisella miehittäjien palveluksessa. Toisen maailmansodan jälkeen NATO otti haltuunsa sotilastukikohdat. Labor voitti 1971 vaalit. Heidän strategiaansa kuului satsata laivojen korjaamiseen, turismiin, kevytteollisuuteen ja palvelujen tuottamiseen. Reformipolitiikka sivuutti monarkian

ja Maltasta tuli tasavalta. Perustuslain pykälä sääti puolueettomuuden. Malta otti etäisyyttä suurvaltoihin kylmän sodan aikana. Kansallispuolue voitti vaalit 1987. Libyan sotaa käytettiin verukkeena puolueettomuudesta luopumiselle.

Unserer Zeit: Mikä oli puolueen päätehtävä silloin ja oliko teillä vaikutusvaltaa?

Victor: Puolueen päätehtävä oli jäsenmäärän lisääminen ja siten saada aktiivisempi rooli yhteiskunnassa. Vielä nytkin on puolue liian pieni ja taloudellisesti heikko. Tehtävät ovat vaikeita heikoissa taloudellisissa olosuhteissa. Olemme yhteistyössä muiden ryhmien kanssa TTIP ja Palestiina-kysymyksessä sekä paikallisissa kysymyksissä kuten työtaisteluissa, ympäristökysymyksissä ja muissa sosiaalisissa kysymyksissä. Vaikka puolueemme on aina ollut pieni, niin 80-luvulla kuitenkin pys-

tyimme kaikesta huolimatta vaikuttamaan Laborin linjauksiin. Sosialidemokraatit pelkäsivät enemmän kommunisteja kuin Kansallispuoluetta. Siksi he usein omivat meidän parannusesityksiämme työ- ja sosiaaliehtojen parantamiseksi.

Unserer Zeit: Löytyykö kansan keskuudesta solidaarisuutta Afrikan pakolaisille ja mitä tekee hallitus?

Victor: Solidaarisuus on lisääntynyt ja katsomme, että lapsia ei saa sijoittaa kokoamisleireille. Kommunistit puolustavat lasten oikeuksia. Siirtolaisten asema on heikko Maltalla kuten koko Euroopassa. Työnantajat käyttävät heitä sääliä hyväksien. Siirtolaisille ei anneta ihmisarvoista elämää, vaikka heille annetaan liikkumisvapaus. He jäävät yhteiskunnan alaluokkaan. Suurin osa siirtolaisista joutuu laittomuuksien uhreiksi. Työelämässä heitä syrjittään ja heitä kohdellaan ei toivot

tuina ihmisinä. Kansa kokee heidät usein uhkaksi. Samaa kohtelua eivät saa Itä-Euroopan valkoihoiset siirtolaiset, vaikka he työskentelevät pienemmällä palkoilla. Osalla väestöstä on rasistinen asenne afrikkalaisiin.

Unserer Zeit: Maltan Kommunistinen puolue ei kuulu Euroopan vasemmistoliittoon. Mikä siihen on syynä?

Victor: Puolueemme on KKE:n "Aloite ryhmässä" aktiivisesti mukana. Olemme tukeneet KKE:tä viime vaaleissa. Se ei kuitenkaan tarkoita lähenemistä Euroopan vasemmistoon. Asiasta voi päättää vain puoluekokous, mutta näköpiirissä ei ole kurssin muutosta. Meillä ei ole edellytyksiä nyt osallistua EU-vaaleihin.

Viktor Deglovannin haastattelun saksankielestä käänsi Waino Pietikäinen

Ukrainan "dekomunisoimisen" uusi yritys

Paketti sisältää vielä kolme muuta lakia, jotka samoin hyväksyttiin muutamassa minuutissa. Ne ovat lakeja "Vuosien 1917-1991 kommunistisen totalitaarisen järjestelmän repressiivisten elinten asiakirjojen saatavuudesta", "Natsismista saavutetun voiton ikuistamisesta vuosina 1939-1945 käydyssä Toisessa maailmansodassa" sekä "Ukrainan itsenäisyyden puolesta XX vuosisadalla taistelleiden oikeudellisesta asemasta ja muiston juhlimisesta".

Kansanedustajat kiirehtivät hyväksymään repressiiviset lait ennen fasismista saavutetun Voiton vuosijuhlaa sen pelossa, että voiton juhliminen saattaa muodostua kiihokkeeksi kansanjoukkojen esiintymisille. Me palaamme vielä tähän aiheeseen, mutta käsitelkäämme näitä luomuksia nyt yksityiskohtaisemmin.

Lait puhuvat puolestaan

Ensinnäkin lakien nimet puhuvat itse omasta puolestaan. Tässä yhteydessä kannattaa mainita vain yksi asia - jos lait tullaan todellakin toteuttamaan käytännössä, niin näistä asiakirjoista voidaan varmasti löytää eräitä mielenkiintoisia yksityiskohtia "Ukrainan itsenäisyystaistelijoiden" moraalisen ulkomuodosta.

Laki voiton ikuistamisesta tuo mukanaan eräitä uusia aineksia. Ensinnäkin neuvostoliittolainen "totalitääriininen" nimi "Suuri Isänmaallinen sota" vaihdetaan eurooppalaiseksi "Toiseksi maailmansodaksi". Toiseksi voittoa nimitetään taaskin eurooppalaiseen tapaan natsismista saavutetuksi voitoksi eli saksalaisesta fasismista - sen ajan muita fasistisia järjestelmiä ei tavallaan oteta huomioon. Ja viimein Euroopan tapaan otetaan käyttöön voiton juhla myös 8. toukokuuta, vaikka Kiovan ajan mukaan Saksan antautumissopimus allekirjoitettiin kuitenkin 9. toukokuuta. Voiton päivää 9. toukokuuta ei uskallettu kuitenkaan peruuttaa (vaikka sitä suunniteltiinkin), kun jouduttiin tekemisiin sen tosiasian kanssa, että sosiologisten tutkimusten mukaan ukrainalaisten valtaenemmis-

Ukrainan parlamentti eli Korkein Rada on hyväksynyt useampia lakiehdotuksia, joita Ukrainan lehdistössä nimitettiin lakipaketiksi Ukrainan "dekomunisoimisesta". Valitettavasti hyväksyminen ei tapahtunut "ensimmäisessä käsittelyssä", kuten eräät lehdet tiesivät kertoa, vaan saman tien myös lopullisessa muodossaan. Paketti hyväksyttiin ilman minkäänlaista asian käsittelyä. Sen peruslaki kuuluu: "Kommunististen ja kansallissosialististen (natsilaisten) totalitaaristen järjestelmien tuomitsemisesta Ukrainassa sekä niiden symbolien propagandan kieltämisestä". Korkeimman Radan kotisivun tietojen mukaan laki hyväksyttiin... viidessä ja puolessa minuutissa!

Sergei ja Jelena Skvortsov tarkastelevat Neuvostosotilaiden muistomerkkiä Kivikossa Helsingin vierailullaan 6.1.2015.

taaristen järjestelmien tuomitsemisesta Ukrainassa sekä niiden symbolien propagandan kieltämisestä". Lain esipuheessa on paljon viittauksia Euroopan Neuvoston ja ETYJ:n päätöksiin. Se vastaa samanlaisia lakeja, jotka on hyväksytty Itä-Euroopan eräissä maissa ja mm. Neuvostoliiton jälkeisessä Baltiassa.

Muistot tuhoetaan

Eikä se ainoastaan vastaa, vaan jopa parantelee niitä. Jos esimerkiksi Baltiassa ei saa "ainoastaan" kieltää "Neuvostojärjestelmän rikoksia", niin Ukrainassa on nykyään jopa tuomitava tämän järjestelmän "rikollisen luonteen" kieltäminen. On muutettava kaikki nimet, jotka liittyvät "totalitaariseen järjestelmään" eli katuojen, aukoiden, kuntien, kaupunkien ja asutusten nimet. Joku on laskeutunut, että on muutettava 25 kaupungin ja kahden läänin Dnepropetrovskin ja Kirovogradin nimet.

On hävitettävä muistomerkit ja muistolaatat kaikille kommunistijohtajille, alkaen puolueen piirisihteereistä! Ja mitäpä näistä muistomerkeistä - näitä samaisia piirisihteereitä ei saa edes siteerata! Muuten eräs mielenkiintoinen asia - itse-

näisen Ukrainan ensimmäisen presidentin Leonid Kravtshukin muistoa ei saa ikuistaa, koska hän oli Ukrainan Kommunistisen puolueen keskuksimiehen sihteerin. Eikä häntä saa myöskään siteerata.

Ja tietenkään laki kieltää esitelmistä julkisesti kommunistisia symboleja ja mm. myös muiden sosialististen maiden symboleja aina Albanian Kansantasavaltaa myöten. Kielletään myös itse nimi "kommunistinen puolue". Diplomaattisten vaikeuksien voittamiseksi kylläkin esitetään varaus, että tämä kieltö ei koske muiden maiden voimassa olevia symboleja.

Osoittautuu, että 9. touko-

kuuta veteraaneilla ei ole oikeutta kantaa neuvostokunniamerkejä. Lain rikkomisesta seuraa jopa viiden vuoden tuomio tai organisoituneeseen ryhmään osallistumisesta jopa kymmenen vuoden tuomio.

Natsismi sivuutetaan lähes täysin

Ohimennen repressiivisessä laissa tavallaan tuomitaan myös "natsilainen totalitaarinen järjestelmä", mutta on ilmeistä, että se on vain tekosyy. Esimerkiksi seikkaperäisesti kuvataan, missä yhteydessä ei saa käyttää kommunistisia symboleja, mutta natsilaisista symboleista kielletään vain ne, jotka kuuluivat suoranaisesti hitleriläiselle puolueelle. Siinä ei ole mitään ihmeellistä - muuten kiellettyjen joukkoon saattaisi joutua myös Banderan nykyisten ihailijoiden symbolit, joista löytyy stilisoitu hakaristi. Ja mistä taistelusta natsilaisideologiaa vastaan voidaan puhua, jos nykyisen lain tekijöiden joukossa on mm. kansanedustaja Shuhevitsh, jonka isä oli sekä yhteistyössä saksalaisten miehittäjien kanssa että myös palveli SS-joukoissa, jotka Nürnbergin tuomioistuimen päätöksellä julistettiin rikolliseksi järjestöksi (kaikki, jotka kuuluivat kyseiseen järjestöön, ovat jo ainoastaan tästä syystä sotarikollisia).

Sivulliselle tarkkailijalle saattaa syntyä kysymys: mitä tekemistä kaikella tällä on ns. "arvokkuuden vallankumouksen" kanssa? Valasta syösty Janukovitshhan ei ollut kommunisti ja hän myös joutui josain määrin kärsimään Neuvostovaltan takia saatuaan kaksi tuomiota kriminaalirikoksistaan. Neuvostovaltaakaan Ukrainassa ei ole ollut 25 vuoteen ja nykyisten vastoinkäymisten vyöryttäminen sen niskoilta on kerrassaan tyhmää.

Petljuralaiset ja banderalaiset nostetaan kunniiaan

Valitettavasti näillä asioilla on yhteistä. Kiovan nykyisten johtajien, jotka nousivat valtaan ääri-nationalistien tuella ja jotka nojautuvat Lännen antamaan tukeen, on jollain ta-

voin puolustettava Venäjän vastaista suuntaansa. Mitä jos yhtäkkiä muutkin alueet seuraavat Krimin ja Donbassin esimerkkiä?

Venäjän vastainen Ukraina tarvitsee "itsenäisyystaistelijoita" ja koska tämän asian puolesta taistelivat ainoastaan vain petljuralaisten tapaiset ääriantikomunistit (Petljura oli kansalaissodan aikainen ukrainalaisten nationalistien johtaja, joka kunnostautui mm. joukkomittaisilla juutalaisvastaisilla hulinoillaan) ja banderalaiset, niin heistä on nyt tehtävä sankareita. Samalla poistettiin ihmisten muistista neuvostovaihe, jolloin Ukraina yhdessä Venäjän kanssa kuului Neuvostoliiton kansojen veljesperheeseen. Kaikki tämä sopi mainiosti yhteen Neuvostoliiton jälkeisen porvariston täysin luonnolliseen vihaan kommunismia ja sosialismia kohtaan, jonka etuja heijastavat sekä Ukraina että Venäjän hallitavat järjestelmät.

Mutta jos Venäjän viranomaisten on pakko ottaa huomioon kansan valtaenemistön mielipide ja toteuttaa dekomunisoimista varovaisesti ja kiirehtimättä, vaihtamalla esimerkiksi Leninin patsas sotapäällikkö Zhukovin patsaaseen ja vaikeimmalla siitä, että Zhukov oli useita vuosia NKP:n keskuskomitean jäsen, niin Ukrainan nykyjohtajilla on suuri kiusaus yrittää ratkaista tämä kysymys kertakaikkisesti ja lopullisesti.

Tosiasiasa todellinen oppositio on kukistettu ja demoralisoitu, maassa raivoaa poliittinen poliisi, joka muistuttaa menetelmillään Pinochetin suojelupoliisia. Yksistään tämän poliisin vankina Harkovassa on noin tuhat ihmistä, joita kidutetaan jatkuvasti.

Kansanedustajat ja kansa

Mutta kaikki ei ole niin yksinkertaista, mistä todisteena ovat samaisen Korkeimman Radan kansanedustajat. Niin, antikommunistinen laki hyväksyttiin yksimielisesti ja kukaan ei uskaltanut äänestää vastaan, mutta toisaalta 422:sta kansanedustajasta istuntoon jätti saapumatta yli kolmannes kansanedustajista (115 henkeä) ja läsnäolijoista 53 ei osallistunut äänestykseen. Sannalla sanoen 40 % kansanedustajista ei antanut tukea laille ja Oppositioryhmä kääntyi jopa Poroshenkon puoleen kehoituksella olla allekirjoittamatta lakia.

Näin menettelivät kansanedustajat, mutta tavallisten kansalaisten keskuudessa lain tuki oli ilmeisesti vielä alhaisempi. Itä-Euroopan ja Baltian eräissä maissa, missä huomattava osa väestöstä oli otanut vastaan sosialistisen järjestelmän ulkoisen puuttumisen tuloksena, väestö voitiin nyt kuitenkin ostaa puolelle ilman erityisiä ongelmia keskustelemalla siitä, että pitää muka palata "normaalille kehitystielle" tuomitsemalla "kommunistiset kokeilut".

Ukrainassa tämä versio saattaa epäonnistua eikä ilmeisesti turhaan Poroshenkon hallinnon päällikkö ilmoittanut yllättäen, että ei voi toistaiseksi sanoa mitään antikommunistisen lain kohtalosta - pitää ensin harkita ja tutkia asiaa perusteellisesti (lain astumiseksi voimaan tarvitaan Ukrainan presidentin allekirjoitus).

Kyse on nimittäin siitä, että

paitsi Länsi-Ukrainan muutamia läänejä Ukrainan väestön enemmistö ei ole koskaan erottanut itseään Venäjältä. Venäjän kansan tavoin myös Ukrainan kansa antoi kokonaisuudessaan tuen punaisille Kansalaissodassa ja puhuminen siitä, että Moskova pakotti ukrainalaiset hyväksymään Neuvostovaltaa, ei pidä paikkansa. Sitä paitsi Ukrainasta lähtöisin olleet henkilöt asettuivat Neuvostoliitossa korkeisiin virkatehtäviin (riittänee mainita Hrustshev ja Brezhnev). Kyse on myös väestön enemmistön elintasosta, joka Neuvosto-Ukrainassa oli 3-4 kertaa nykyistä korkeampi.

Näin ollen hyvin monilla ihmisillä sekä Kaakkois- että Keski-Ukrainassa ei ollut mitään Leniniä, Kirovia, Dzerzhinskiä, Neuvostovaltaa eikä sosialismia vastaan. Ja toisaalta Banderan ja yleensä Länsi-Ukrainan asukkaat - galitsialaiset - otetaan vastaan varovaisesti pitämällä heitä vieraina, vaikka virallisen propagandan vaikutuksesta "Venäjän aggressio" tuomiinkin.

Muistoja tullaan suojelemaan

Yritykset riistää historiallinen muistokokonaisuudesta vuosisadasta herättää näissä ihmisissä vakavaa tyytymättömyyttä - olihan niin, että Leninin muistomerkkejä suojelivat viime vuonna muutkin kuin vain kommunistit. Valitettavasti tiukkojen poliisirepressioiden kaudella tuskin voidaan odottaa joukkomittaisia protestisiintymisiä, mutta kuten aivan oikein totesivat Oppositioryhmän kansanedustajat kirjeessään Poroshenkolle, lain hyväksyminen hajottaa vielä entisestään Ukrainaa. Eikä vain maantieteellisesti - kansan vieraantuminen vallasta voimistuu ja lisääntyvien taloudellisten vaikeuksien oloissa se on valtiotalle erittäin vaarallista.

Tuki kommunisteille

Mahdollisuuksia sille, että hyväksytty antikommunistinen laki ei astu voimaan, on kuitenkin olemassa, vaikkakin nämä mahdollisuudet ovat hyvin pienet. Tietysti tässäkin tapauksessa yritykset dekomunisoimista Ukraina tulevat jatkumaan, vaikkakin toisenlaisissa ja hienostuneemmissa muodoissa. Nyt on hyvin tärkeää pysäyttää kommunistien vastaisten repressioiden voimistuva vyöry. Kommunistit ympäri maata ovat pakotettuja toimimaan puolijulkisesti tai kokonaan maanalaisesti ja murhattujen aktivistien määrä on jo useita kymmeniä.

Oma osuus tässä asiassa kuuluu myös kansainväliselle solidarisuudelle. NKP:n johto kehoittaa kommunismin ja sosialismin kannattajia, kaikkia hyvän tahdon ihmisiä, esittämään protestinsa antikommunistista repressiologia vastaan, joka loukkaa jopa porvarillisen demokratian kaikkia normeja.

Tapahtumien kehityksestä riippumatta me tulemme olemaan Ukrainan kommunistien puolella, työn ihmisten puolella. Yritys dekomunisoimista Ukraina, johon Hitler ryhtyi vuonna 1941, epäonnistui tyystin. Myös nykyinen yritys tulee epäonnistumaan.

**Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-)sihteerin
19.04.2015**

Magnolia kukkii Krimillä.

tö ei pidä 8. toukokuuta Voiton päivänä.

Laki "Ukrainan itsenäisyyden puolesta XX vuosisadalla taistelleiden oikeudellisesta asemasta ja muiston juhlimisesta" mm. samaistaa "itsenäisyystaistelijoita" Suuren Isänmaallisen sodan veteraaneihin. Tuolloin "Ukrainan itsenäisyystaistelijoita" pidetään lähinnä huomattavissa banderalaisissa (niiden johtajan Stepan Banderan nimen mukaan), jotka olivat yhteistyössä saksalaisten miehittäjien kanssa.

Mutta palatkaamme lakiin "Kommunististen ja kansallissosialististen (natsilaisten) totali-

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

On vääritys vallassa

Vääritydellä ei ole enää mitään rajaa, kun laillisesti Suomen valtiota varustetun omaisuuden haltijat joutuvat siirtämään kirjansa Ruotsiin vältyäkseen verotukselta.

Aina niin valppaat oikeudenmukaisuuden vaalijat, aamupäivällä ilmestyvät iltapäivälehdet, kertoivat taanoin järkyttävän tarinan yrittäjävasta, joka joutui sinivalkoinen sydän murtuneena muuttamaan ulkomaille säälimättömän verottajan alkaessa ahdistella hänen sukunsa miljoonaomaisuutta. Eihän niitä saa verotuksella pienentää, kun yrittäjä voi sijoittaa rahansa ja työllistää.

Suomessa oli 1980-luvun alkuun asti valtion omistama Televa, puhelinlaitteita valmistava elektronikkatehdas. Yksityinen yrittäjyys Nokian hahmossa havaitsi Televassa valtion varoilla pitkälle kehityksen tuotannonalan. Ja kuten tunnettua, yksityinen on aina parempaa kuin valtion omistama teollisuus. Niinpä valtio myi Televan työntekijöineen Nokia Oy:lle. Kaupasta päättävänä ministerinä oli Ulf Sundqvist, apunaan kansliapäällikkö Bror Wahlroos. Isä Wahlroos oli antavana osapuolena, ei omasta omaisuudestaan, vaan valtion.

Brorin Nalle

Nuorempi Wahlroos, tämä finanssi-nero Björn oli saavana osapuolena. Tällä kertaa vuorossa oli Paavo Lipposen hallitus ja valtionvarainminis-

terinä nykyinen korkeasti kunnioitettava tasavallan presidentti, Sauli Niinistö. Toisena valtionvarainministerinä, ei minkään sortin sosialisti, vasemmistoliiton puheenjohtaja Suvi-Anne Siimes. Tämä lahjoitti Niinistön suosituksesta Björn Wahlroosille Suomen valtion omistaman Postipankin. Niinistön ei tarvinnut itse keksiä tätä, se oli Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n ja Maailmanpankin toivomusloite. Björn bin Wahlroos on tunnetusti kätevä käsistään ja omaisuus onkin paisunut useiden pankkioperaatioiden ansiosta verottajaa kiinnostavan suureksi. Maataloustukia vastustava, yksi suurimmista tukia saavista, kartanonomistaja Wahlroos päätti siirtää henkikirjansa Ruotsiin veropöytäkolaiseksi.

Suomi on oikeusvaltio. Täällä saa varastaa laillisesti yhteiskunnan omaisuutta ja välttää yhtä laillisesti varastetun omaisuuden verottamisen. Riippumaton vapaa lehdistömme, TV ja radio, välittävät Suomen kansalle Wahlroosin ohjeita kilpailukyyn parantamiseksi. Neuvokoon mieluummin ruotsalaisia, kun on kerran saanut siellä suojapaikan varastetulle omaisuudelleen.

Lait ovat niiden, joilla on omaisuuden tuoma valta. Laki suojelee omaisuutta.

Viljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti

Sodan jälkeisestä ajasta nykypäivään

Sotien jälkeen ei odoteltu ulkomaisia investoijia. Hankkeet aloitettiin omin voimin ja omalla rahalla, valtiovalan ohjauksella. Oli menetetty sodissa kuolleina ja vammautuneina parasta työvoimaamme. Ulkomainen vierastyövoima (sotavangit) oli palautettava kotimaahansa. Oli rintamamiesten ja karjalaisten asuttaminen, tehtiin julkiset rakennukset ja nyt tyhjilleen jääneet koulut. Valtion toimesta rakennettiin monet tuotantolaitokset Kemirat, Rautaruukit ja Outokummut, muutama mainiten. Luotiin sosiaaliturvajärjestelmä, jota nyt on purettu. Ulosviennissä taisi olla suurinta sotakorvaustuotteiden vienti.

Valtion tuotantolaitokset myyty

Valtion Vapon toimesta ojitettiin metsät ja rakennettiin metsiin metsäautotieverkostot helpottamaan puun ottoa metsistä. Saavutukset olivat suuria sen aikaisilla tuotantovalineilla, sillä ei ollut ensimmäisillä vuosikymmenillä automaatioita eikä tietokoneita. Metsätöitä tehtiin ilman monitoimikoneita pitkään. Nyt kehittyneiden tuotantovoimien aikana valtiolle tulevat tulot eivät riitä edes teiden kunnossapitoon ja valtion omistamien tuotantolaitosten myyntirahatkin ovat hävinneet tuntemattomuuteen. Mihin uppoavat valtavat ALV:n tuottamat verora-

hat? Jäljellä on vain valtavat velat.

Ei ollut juurikaan ulkomaista työvoimaa, ei edes marjojen poiminnassa metsistämme. Päinvastoin meiltä riitti työvoimaa Ruotsiin ja moniin Neuvostoliiton hankkeisiin. Olihan niitä työvoiman puutteen ennustajia silloinkin. Kostamuksen hankkeen edellä jopa SAK:n silloinen puheenjohtaja Oivio huusi: "Ei Kostamus urakkaa pidä ottaa, ei meillä piisaa työvoimaa itsellekään". Kekkonen puuttui asiaan ja Kostamus urakat otettiin. Vielä jäi meillä väkeä työttömyyskortistoonkin.

Valtion velat?

Onko nyt tärkeintä maksaa valtion velat pois, ettei velkaa jäisi tuleville sukupolville? Samanaikaisesti olla antamassa kansalaisomaisuutemme ulkomaalaisten omistukseen muun muassa malmirikkaudet ja valtion metsienkin myynnistä puhutaan. Tällaisesta politiikasta seuraisi se, ettei tulevilla sukupolvilla olisi velkaa, vaan ei muutakaan kuin tyhjat taskut. Heidät olisi ajettu alkuperäisten kansojen asemaan. On tärkeää, että meidän veromarkoilla rakennettaisiin tiet Sokliin ja norjalainen YARA saisi ajaa maailmanmarkkinoille maataloutemme tarvitseman fosforimalmin.

Nyt maailman siirryttyä globaalitalouteen EU:n ja euron kautta olemme menettäneet itsenäisyytemme maamme kehittämiseen.

Vaikka meillä on monet raaka-aineet ja taito tehdä, niin ostamme monet tuotteet ulkoa, kun muka saamme vähän halvemmalla. Sitten tuonnin aiheuttamat ongelmat kuten työttömyys maksetaan omilla veromarkoilla.

Rikkaiden omistus kasvaa

On annettu valta ulkomaisille raharuhdinneille, jotka omistavat jo 50 % maailman varallisuudesta yhden prosentin väestönosuudellaan. Heidän omistussuhteensa ja sieltä kautta heidän määräysvaltansa kasvaa koko maailman herruuteen. Siitä myös johtuu Venäjän ahdistelu, kun se ei ole antanut luonnonrikkauksiaan muiden lepsujen tavoin "vapaille" markkinoille myytäväksi, vaikka Venäjä saatiin siirtymään kapitalistiseen talousjärjestelmään. Kapitalismissa kun kaikki vanhan äidin ruumista myöten pitäisi olla vapaasti myytävissä, jos sen joku haluaa ostaa. Tämä on koettu Suomessakin, tuottavat laitokset on myyty ulkomaalaisille raharikkailla.

Jos emme osaa irtaantua EU:sta ja itsenäistyä omaehtoisesti kehittämään maatamme omiin tarpeisiimme, joudumme ulkomaan raharuhdinneiden mielivallan halvaksi työvoimaksi ilman minkäänlaista sosiaaliturvaa.

Teuvo Taskinen Siilinjärvi

Venäjä-pakotteet

Kun Krim liittyi kansanäänestyksen jälkeen Venäjään ja Itä-Ukrainan kriisi, tai sota paremmin sanoen alkoi, alkoivat myös EU:n ja Yhdysvaltain masinoimat pakotteet ja sen jälkeen Venäjän vastapakotteet. EU:n ja Yhdysvaltain keinot ovat vähissä, kolmatta maailmansotaa ei aloiteta Ukrainan takia. Kasvojen pelastamiseksi keksittiin nämä pakotteet, joitten tehoon ei usko kuin Alexander Stubb. Hirmuisen iso propagandamyly jauhaa, kuinka pakotteet vievät Venäjän turmioon ja konkurssiin jne.

Pieni ja urhoollinen Suomikin haluaa olla joukossa mukana, vaikka käytännössä osallistumalla Venäjä-pakotteisiin, Suomi ampuu kuvannollisesti polveensa. Ystävälliset naapurisuhteet on tuhottu, kauppasuhteita menetetty ja vahinkojen korjaus kestää vuosikymmeniä. Osa ei korjaannu koskaan.

Yhdysvalloilla on kokemuksia pakotteiden tehosta. Sosialistista Kuubaa on saarretty ja kiusattu pakotteilla jo yli 50 vuotta. Saartoa on tehostettu Kuuban johtajien salamurhayrityksillä, on kylvetty myrkyjä tupakkapelloille, räjäytetty matkustajakone, tehty pommi-iskuja turistikohteisiin, eli tehty mitä kaikkea maailman demokraattisin valtio voi keksiä.

Saksalla on taas saarrosta kokemusta. Leningradin 900 päivän saarto ei tuottanut tulosta. Jälleen on Saksa asialla Venäjällä, mutta uskon taas pettymyksen tulevan Merkelille, kuten tuli Hitlerillekin aikoinaan.

Realismin taju olisi erälle lännen johtajille tarpeellinen lahja, mutta mistä sitä olisi saatavilla?

Reino Welling Kaupunginvaltuutettu Jämsänkoscelta

Kuka kaatoi Gaddafin?

Välimerellä hukkuu 900 Eurooppaan pyrkivää siirtolaista. Hukkuneiden määrä on vuodessa kymmenkertainnut. Rikollisjärjestöt hallitsevat ihmismalakuultusta käyttäen sitä keinona siirtolaisten ja heidän perheidensä taloudelliseen kiristämiseen.

Rahan vuoksi ihmisiä kidutetaan ja jätetään hukkumaan. Tällainen politiikka on uusliberalismia. Siinä muistuu mieleen Marxin sanat alkuperäisestä kasaantumisesta, kun pääomat

hankittiin tappamalla ja orjuuttamalla ihmisiä.

Olisiko tämä onnistunut Gaddafin aikana? Gaddafin kaataneet "kansanliikkeet" ja niitä tukenet länsivallat halusivat kaataa uusliberalismin vaihtoehdoisen politiikan. He myös tiesivät, mihin se johtaa.

Kysykää myös olisiko Olof Palme hyväksynyt maansa EU-jäsenyyden?

Jartsev

Ihmisarvoisempaan yhteiskuntaan

Ihminen on biologinen ja psykososiaalinen kokonaisuus, joka elää aktiivisessa vuorovaikutuksessa ympäristönsä kanssa. Hän muuttaa ympäristöään, mutta samalla hän on myös itse muutoksen kohde, koska hän on vain osa luontoa – ei sen herra. Ihminen on siitä merkillinen eläinlaji, että hän kykenee tuhoamaan sekä elinympäristönsä että myös itsensä lajina.

Ihminen kasvaa ihmiseksi vain ihmisyhteisössä. Hän oppii uusia asioita mallintamalla ja tekemällä oppien. L.S. Vygotskin mukaan: "Ihminen omaksuu ihmisyhteiskunnan tiedolliset, taidolliset ja esteettiset saavutukset oman toimintansa kautta." Ihmisäly on luonteeltaan yhteisöllistä. Tieto siirtyy sukupolvelta toiselle sosiaalisen perimän kautta. Ihmisen kasvatuksen neljä pääkanavaa ovat: koti, koulu, kaverit ja tiedotusvälineet. Jos media asettuu kasvatuksen pääkanavaksi, seuraukset ovat nykyisen kaltaiset.

Ihmiselle on ominaista tietoisuus ja tahto. Valta on ihmisten välinen suhde. Vallankäyttö on ihmisen tietoista valtaa hallita toista ihmistä, hänen tahattomien ja tahallisten tekojen valvomista ja tarpeen vaatiessa myös niiden tukahduttamista. Sama periaate on sovellettavissa myös yhteisöihin. Päämäärä ja keinot sanelevat tietoisien tahtotoiminnan arvolatauksen eli onko toimenpide oikein vai väärin.

Nykymaailmassa vallankäyttö on lähes järjestään yksisuuntaista-

vuorovaikutusta, jossa toinen alistaa ja toinen alistuu. Yksilöllisen vallan määrä on sidoksissa yhteiskunnalliseen luokka-asemaan, yksilön kykyihin ja taitoihin (sekä psyykkisiin että fyysisiin) sekä sukupuoleen, etniseen taustaan ja kuulamiseen johonkin marginaaliryhmään (vammaiset, lapset ja vanhukset). Yksilötasolla yksisuuntainen vallankäyttö ilmenee mm. koulu- ja työpaikkakiusaamisena.

Vastuu on ihmisen kiinnostusta ja etenkin halua vastata puheidensa ja tekojensa aiheuttamista seuraamuksista. Vastuullisuus liittyy suhtautumiseen toisiin ihmisiin, omaan itseensä, muihin elollisiin olentoihin, ympäristöön, työhön, esineisiin ja omaisuuteen. Rehellinen ja vastuunsa kantava ihminen seisoo puheidensa ja tekojensa takana. Nykymaailmassa kulutuksesta on tullut ihmisen elämän tärkein sisältö. Jokaisella ihmisellä on eettinen vastuu tekemistään valinnoista. Maamme kansallisuusmuutoksen yksityistäminen on valinta, jonka tekijät pitäisi saattaa vastuuseen teostaan.

Itsetunto on minuuden kunto

Ihmisen luonteenpiirteet, kognitiiviset kyvyt, sosiaaliset taidot ja synty-mätausta luovat perustan hänen itsetunnolle. Itsetunto eli omanarvontunne on ihmisen subjektiivinen tunne hänen omasta toiminnallisesta suoriutuvuudestaan ja sosiaalisesta selviytyvyydestään sekä hänen it-seluottamuksensa ja itsenäisyytensä määrästä. Itsetunto on minuuden

kunto, joka sekä nousee että laskee inhimillisessä toiminnassa. Itsetuntoa on kahdenlaista, sitä mitä ihminen on itselleen ja sitä millainen vaikutelman hän antaa itsestään muille. Itsetunto ei ole sukupuolisidonnainen.

Heikko itsetunto johtaa kalvavaan huonouden ja riittämättömyyden tunteeseen. Suomalainen yhteiskunnan synnyttänyt kasvava yhteiskunnallinen eriarvoisuus tuottaa kansalaisilleen kasvavia itsetunnon ongelmia syrjäytymisen, osattomuuden ja työttömyyden myötä. Kun ihminen ei saa toteuttaa osallisuuttaan yhteiskunnassa oman toimintansa kautta, siitä aiheutuu mielenterveysongelmia, jotka ilmenevät mm. ahdistuksena, väkivaltaisina tekoina, itsetuhoisuutena ja masentuneisuutena.

Kapitalismi on osoittautunut ihmiskunnan ja luonnon kannalta tuhoisaksi yhteiskuntajärjestelmäksi, jossa osalle ihmiskuntaa ihmisarvoisen elämän ja itsekunnioituksen saavuttaminen on poissuljettua. Se on myös huono vallankäyttöympäristö, joka mahdollistaa yksityisen omistusoikeuden nimissä laillistetun riiston ja mielivallan käytön. Kapitalistit eivät pysty ottamaan vastuuta ihmiskunnan tulevaisuudesta. Kapitalismi on taloudellista narsismia, joka loukkaa vastuuttomuudellaan ihmiskunnan enemmistön ihmisarvoa ja jossa yhteiskunta on valjastettu vain tuotantoa varten.

Matti Laitinen 16.3.2015 Helsinki

Tukea Kansanäänelle

Kai Kontturi 50 e, Viljo Heikkinen 18 e, Tea Färm 5 e, Paavo Junttila 26 e, Heikki Männikkö 33 e, Anja Saarikko 6 e, Esko Rintala 13 e, Reino Welling 9 e, Paavo Heikkinen 25 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Hannu Ikonen 10 e, Heikki Ervasti 38 e, Eira Kärki 25 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Juha Kieksi 5 e, Jaakko Ahvola 30 e, Larmo Lehtola 10 e, Ari Sulopuisto 6 e, Kesäpuutarhuri 6 e, Markku Nieminen 8 e, Raimo Paavola 6 e, Lana Kortie 20 e ja Tarja Männikkö 10 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Kokouksia ja tilaisuuksia

Kutsu STP:n liittokokoukseen

STP:n liittokokous pidetään la 6.6. -15 alk. klo 11.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki. Paikalle pääsee mm. raitiovaunuilla no. 6 ja 8 sekä Hämeentien busseilla, joista jäädytään pois Ristikotien pysäkillä. Esillä sääntömääräiset asiat mm. hallituksen valinta, toiminta- ja tilikertomuksen-, toimintasuunnitelman- ja talousarvion hyväksyminen sekä kannanotot ja poliittinen tilannekatsaus. Paikan päällä mahdollisuus liittyä jäseneksi.

Tervetuloa!
Suomen Työväenpuolue STP rp. Hallitus

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous pidetään torstaina 28.5.2015 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 klo 17.00. Käsitellään vuosikokousasiat, kuullaan poliittinen tilannekatsaus ja hyväksytään kannanotot. Tervetuloa kaikki jäsenet ja ystävät. (äänioikeus vain jäsenillä).

STP:n Turun seudun osaston vuosikokous

STP:n Turun seudun osaston vuosikokous pidetään torstaina 28.5.-15 klo 13.00 Jyrkkälän asukastuvalla os. Jyrkkälänkatu 4. Esillä sääntömääräiset vuosikokousasiat. Tervetuloa.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään maanantaina 11.5. 2015 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 17.00.

Kokouksessa käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, vaaliarviota sekä kesän ja syksyn tulevaa toimintaa. Esillä ovat myös vuosikokousasiat. Tervetuloa.

STP:n Helsinki-ryhmän kokous pidetään maanantaina 11.5. 2015 Hermannin kerholla heti EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokouksen jälkeen n.klo 18.00. Käsitellään ajankohtaiseen toimintaan liittyvät asiat. Tervetuloa.

Hermannin Naisten vuosikokous pidetään keskiviikkona 27.5.2015 Hermannin kerholla klo 14.00. Tervetuloa.

Suomen porvaristo ja Saksa

Suomalaisporvarit ja oikeistodemarit eivät ole koskaan Suomen itsenäisyyttä korkeaan arvoon kohottaneet. Saksa on ollut ja on edelleen ihannemaa välittämättä siitä, onko Saksaa hallinneet keisarit, natsit vai merkelit. Kuningaskin Suomelle oli Saksasta löytynyt, mutta tuli pieni matka matkaan eli Saksan tappio ensimmäisessä maailmansodassa.

Kun päästiin 1930-luvulle, alkoi kiinteä yhteistoiminta Natsi-Saksan kanssa, päämääränä tietenkin Neuvostoliiton hävittäminen ja Neuvostoliiton valtaviin luonnonvarojen hallinta. Porvarien apuna hääri 1930- ja -40 luvuilla Suomen sosialidemokraattinen puolue. Lienee ollut ainoa eurooppalainen demari puolue, jolla oli kiinteät ja lämpimät suhteet Saksan Kansallissosialistiseen puolueeseen.

Suomen häviö toisessa maailmansodassa pakotti katkaisemaan suhteet Saksaan. Pitkin hampain ja alkuvaiheessa leikkisotaa käyden saksalaiset karkotettiin Suomesta. Eräät oi-

keistopiirit ja saksamieliset kenraalit olisivat halunneet sotia Natsi-Saksan rinnalla katkeamaan loppuun asti. Onneksi järkeviä poliitikkoja löytyi riittävä määrä ja aloitettiin käytännöllisesti katsoen Suomen itsenäisyys 19.9.1944 joka päättyi 1.1.1995.

Erilaisten tapahtumien ja sattumusten kautta eletään jälleen Saksa-ihannoinnin kultaista aikaa. Saksan Merkel saapui kertomaan, miten täällä on eletävä. Presidentti Niinistöä pidin hetken aikaa järkeväksi ihmisenä. Kyllä hän kuitenkin on toisten johdettavana. Ei riittänyt Saulin rohkeus lähteä Moskovaan toisen maailmansodan päättymisen 70-vuotisjuhlaan. Vai olisiko tullut häpeän tunne, olihan Suomi Natsi-Saksan liittolaisena, piti saada Karjalat ja Kuolan niemimaat ym. Ei saatu, ei edes Saksan korvausta Lapin hävittämisestä. Siihen taas oli syynä Suomen johtajien selkärangattomuus.

Reino Welling
valuutettu
Jämsänkoscelta

Työn asema Euroopassa tänään?

VAPUNPÄIVÄN TILAISUUS

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 pe 1.5.15 alk. klo 14.00.

Ohjelmassa mm:

Vappupuhe: Heikki Männikkö. Järjestöväen musiikiohjelmalla, sketsejä ym. Vappulounaalla nakkeja, perunasalaattia, silliä ja hyviä voileipiä, kahvia ja teetä.

Venäläisiä kansanlauluja esittävät Duo Tulitsan
Tatjana Krylova ja Slava Druzhinin

Tervetuloa kaikki paikalle

Varaa lounasta varten 6 euroa

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle yhtenäinen tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisain Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Järj. Kommunistien liitto ja DSL.

"Pyhäkoulu" kokoontuu seuraavan kerran 24.5.2015. Silloin käsittelemme marxilaisen maailmankatsomuksen erilaisia variaatioita. Heikki Männikkö alustaa trotskilaisuudesta. Tämän jälkeen jatkamme dialektisen ja historiallisen materialismin käsittelyä 7.6.

Sopivia perusteoksia ovat Viktor Afanasjev: "Filosofian alkeet", Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti, V.I.Lenin: "Penikkatauti", M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: Filosofian Historia (Moskova, Progress, 1982), Karl Marx: Pääoma ja Nevalainen- Peltonen: Kansantaloustiede.

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
[http://lievema.blogit.uusisuomi.fi//](http://lievema.blogit.uusisuomi.fi/)
[http://antifasistit.blogspot.fi//](http://antifasistit.blogspot.fi/)
[http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi//](http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/)

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry
<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys
Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet- uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT toimii

Vappuna 1.5 klo 9.00 SFT osallistuu kunniakäyntiin Luokkasodan 1918 Punaisten valtakunnallisella muistomerkillä Helsingin Eläintarhassa.

Voitonpäivänä 9.5 SFT järjestää kunniakäynnin viime sodan aikana teloitettujen sodan ja fasisminvastustajien sekä neuvostosotilaiden hautamuistomerkeille:

Kokoontaan klo 10.30 Myllypuron metroaseman läheisen TB-huoltoaseman edustalla, mistä on kuljetus Kivikkoon, entisen Malmin ampumaradan alueen neuvostosotilaiden muistomerkillä, jolle lasketaan kukat klo 11.00.

Kokoontaan klo 14.00 Malmin hautausmaan pääportilla, josta siirrytään kulkueena sodan- ja fasisminvastustajien muistomerkillä hautausmaan korttelissa nro 23.

Sunnuntaina 10.5 klo 15.00 SFT järjestää yhdessä KTP:n kanssa fasistisesta Saksasta saadun Voiton 70. vuosipäivän tilaisuuden Kirjan talolla Helsingissä, osoitteessa Kirjatyöntekijäntätkä 10.

Perjantaina 15.5 aikaan SFT järjestää kunniakäynnin Tapaninkylän Puustellinmetsässä 15.5.1918 teloitettujen luokkasodan Punaisten teloituspäikälle. Päivästä ja kellonajasta ym. ilmoitetaan myöhemmin.

Keskiviikkona 20.5 klo 17.00 SFT:n opintokerho kokoontuu Hermannin kerholla, Hämeentie 67, jatkamaan Suomen vanhan työväenliikkeen historian tutkimista vuoden 1906 tilanteesta, jolloin porvarillinen suojeluskarti ja Punakaartilaiset ottivat ensi kerran aseellisesti yhteen.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievema

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPAIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkójulkaisu)

Krimin kevät on toivoa täynnä

Pakotteet tekevät ulkomaisten ihmisten elämän hankalaksi – paikalliset kärsivät vähän.

Krimin pääkaupungissa Simferopolissa näkyy Voiton päivän odotus. Suuren Isänmaallisen Sodan loppumisesta on kulunut 70 vuotta ja kadun varsilla ja ikkunoissa on julisteita ja lasten piirroksia tulevasta juhlasta. Krim on Venäjään liittymisen jälkeen saanut rahaa Moskovasta. Simferopolin lentoasemaa kunnostetaan. Keskustan pääkatedraalia kunnostetaan itsensä Venäjän federaation presidentti Vladimir Putinin suojeluksessa. Kauppoja ja ravintoloita on runsaasti. Torit pursuavat tavaraa. Retiisit ovat jo kypsyneet ja ovat oman maan tuotteita. Pakotteet eivät heti katukuvassa pistä silmään. Pääsiäisen rauhassa ja aurin-gossa ihmisten elämä näyttää harvinaisen mukavalta.

Emäntäni Tatjana Ustimenko kertoo krimiläisten kärsivän huonosta omatunnosta, sillä he kuvittelevat aiheuttaneensa pakotteet ja kärsimystä Venäjälle. Minkäänlaista halua takaisin Ukrainaan ei ole. Krimin päätyminen osaksi Venäjää on Ustimenkon mielestä luonnollista. "Inhosin mennä elokuviin, kun venäläiset elokuvat dubattiin ukrainaksi. Kouluissa piti opettaa ukrainan kieltä, vaikka kukaan ei sitä halunnut. Kukaan ei kaipaa Ukrainaa eikä Kiova. Kaikki meidän rahanme menivät Kiovaan", hän valittaa. Ustimenko pitää skandaalina, että niinkin monipuolinen ja rikas alue kuin Krim, kuuluu Venäjän köyhimpien alueiden joukkoon Tshukotkan kanssa.

"Krimin maatalous kärsii veden puutteesta", hän sanoo. Ukraina ei ole katkaissut Krimille ainoastaan junayhteyksiä, vaan myös veden. Kodeissa on varmuuden vuoksi boilerit, jos kuuma vesi loppuu. Keittiössä on kylmävesisäiliö, sillä välillä kylmä vesi on loppu.

Ukrainan aika näkyy vieläkin Simferopolissa. Autojen rekisterinumerossa vilahtelee Ukrainan rekisterikilpiä. Ihmiset eivät ole vielä

Krimillä paistaa aurinko ja lämpöä on 19 astetta. Magnoliat kukkivat. Huhtikuun puolella välissä tällainen lämpö on Krimilläkin epätavallista. Jo lentokoneessa Moskovasta Simferopoliin selvisi, että on muutakin kummallista. Vierustoveri, harkovalainen tyttö oli matkalla isovanhempiansa luo Kertshiin Krimille. Hän joutuu matkustamaan Moskovasta, koska liikenneyhteydet Ukrainasta Krimille eivät toimi. Krim on tällä hetkellä saaroksissa. Sinne ei pääse järkevästi millään muulla tavalla kuin lentämällä Moskovasta.

Kuvat: Leena Hietanen

Voitonpäivän odotus näkyy Krimillä kauppojen näyteikkunoissa.

rekisteröineet uudelleen autoaan Venäjän rekisteriin. Joissakin kauppojen ovissa on edelleen Ukrainan kieltä.

Ulkomaalaiset katosivat

Länsimaiden asettamat pakotteet Venäjää ja Krimiä kohtaan näkyvät Krimin yliopistossa. Yliopistossa on maksullinen lääketieteellinen tiedekunta, jossa opiskeli 2000 ulkomaista opiskelijaa. "Amerikkalaiset, kanadalaiset, eurooppalaiset ja yksi suomalainen poistuivat Krimiltä, sillä he haluavat työskennellä kotimaissaan. Pakotteet eivät sitä mahdollista", yliopiston Venäjän kielen opettaja Elena Ponomarenko sanoo.

Rahan saanti ulkomailta Krimille on myös vaikeaa. Muodollisesti alueella eivät toimi kansainväliset luottokortit. Elena Ponomarenko vakuuttaa samaa kuin Tatjana Ustimenko. "Venäjä ei ikinä miehittänyt Krimiä. Me emme ole väkisin osana Venäjää", hän nauraa. Hänen mieles-

tään elämä mullistui Krimillä vuonna 2004, kun Ukrainassa tapahtui oranssi-vallankumous.

"Nationalistit nousivat valtaan Jushtshenkon avulla. He saivat Yhdysvalloilta rahaa 5 miljardia dollaria muka demokratian kehittämiseen, joka ei ollut mitään muuta kuin nationalismin tukemista. Krimiläiset eivät voi koskaan olla nationalistien Ukrainan osana", hän sanoo.

Vaikka neuvostoaikana Krim oli osana Ukrainaa, Ponomarenko laskee Ukrainan aikakauden kestäneen Krimin historiassa vain 23 vuotta. "Neuvostoliiton aika oli normaalia aikaa Krimillä kuten Ukrainassakin. Ukrainan itsenäistyminen aloitti kaikki vaikeudet", hän sanoo. Ponomarenko uskoo ulkomaalaisten opiskelijoiden palaavan vielä Krimille. "Meillä on potentiaalia. Ennen tai myöhemmin he palaavat."

Leena Hietanen
Krim

Voiton päivää vietämme lauantaina 9.5.2015 klo 14.00 Hakaniemessä

Lauantaina 9.5.2015 tulee 70 vuotta siitä kun natsi-Saksa antautui ehtoita ja lopullisesti. Aamuyöllä Saksan ylijohdon edustajat Keitel, Stumpf ja Friedenburg allekirjoittivat sopimuksen ehtoita antautumisesta. Tähän päättyi verinen Hitler-Saksan aloittama 50 miljoonaa kuolonuhria vaatinut maailmansota. Tämä sota oli seurausta Saksan suurkapitalistien imperialistisesta pyrkimyksestä anastaa Neuvostoliitolta sen alueita ja voimavaroja. 70 vuotta sitten allekirjoitettu antautumissopimus loi perustan sitä seuranneelle rauhanpolitiikalle.

Tänään kuitenkin monet ylikansalliset kapitalistipiirit hamuavat uudelleen jopa aseiden avulla alueita ja taloudellisia resursseja. Toisen maailmansodan lopputulos halutaan unohtaa ja kieltää. Näin on menetelty useissa Euroopan maissa ja itse EU on muuttanut Voiton päivän Eurooppa-päiväksi.

Meillä Suomessa viritetään uudelleen avointa Venäjä-viha-

Kuva Voitonpäivänä 9.5.2012 järjestetystä tilaisuudesta. Silloin vastustimme voimakkaasti USA:n ja Israelin aikomusta hyökätä Iraniin. Puhumassa Petri Krohn. Lippu, jota Ville Rahikainen kannattelee on kopio lippu, joka nostettiin Berliinin valtiopäivätalon katolle.

mielisyyttä, jota tiedotusvälineet aivan avoimesti toittavat. Kaiken tämän varjolla hyväksytään estottomasti Ukrainassa natsimieliset toimet ja meillä Suomessa tilannetta käytetään kansalaisten mielipiteiden kääntämiseksi Nato-jäsenyyden kannalle. Tätä meidän tulee vastustaa.

Voiton päivänä lauantaina 9.5.-15 kokoannumme yhteiseen,

kansalaisten koollekutsumaan **Voitonpäivän tilaisuuteen** Maailmanrauhan patsaalle Helsingin Hakaniemeen. Hyväksymme siellä yhteisen medially ja päättäjille osoitetun Voitonpäivän veto-omuksen. Tilaisuudessa kaikilla on mahdollisuus käyttää lyhyt puheenvuoro.

Tervetuloa.
Järjestävä toimikunta.

Stop Talvivaara ympäristön puolesta

Talvivaara-kaivosyhtiö haki lupaa jätevesien juokuttamiseksi ympäröivään vesistöön. Yhtiö on ollut myynnissä ulkomaiselle sijoitusyhtiölle. Luvan tarkoitus on auttaa konkurssiyhtiö myyntikuntoon. Me ka tiedämme, että ulkomainen omistaja jättää ympäristöhaitat hoitamatta ja korjaa itse taloudellisen hyödyn. Stop Talvivaara on vastustanut luvan myöntämistä purkuputkelle liivavesien juoksumusta varten. Lupa kuitenkin myönnettiin. Julkaisemme tässä Stop Talvivaara-liikkeen kannanoton asiasta sekä biokemisti Jari Natusen kommentin

Mielenosoitus purkuputkea vastaan Helsingin Narinkkatorilla 16.4.-15

Purkuputkipäätös todistaa: Bioliuotuksen toimintaan ei uskota

Kun Talvivaaran kaivosta perustettiin, sen ympäristöluvassa kaavailtiin niin massiivista vedenottoa korvaamaan haihdutusta kasoilta, että vedenotto putki Nuasjärveen oli yhtenä vaihtoehtona. Bioliuotuksen lämmöntuotannon piti olla niin suurta, että vettä olisi tarvittu ulkopuolelta sateisimpinakin kesinä. Kaikki on mennyt aivan toisin. Haihdunta on jäänyt murto-osaan kuvitellusta ja liuoskierrossa on taas liikaa nestettä. Raffinaattia eli metallitehtaalta kiertoon palautettavaa nestettä on taas liikaa ja sitä aiotaan pumpata yhteen lohkon kaivoslouhoksessa.

Kiertoliuoksen tulviminen aiheutti edellisen suuronnettomuuden, sillakuutissa tilanteessa yhtiö pumppasi raffinaattia silloin kipsisakka-altaaseen, vastoin kaikkia lupia ja omin päin. Jos kasat toimivat ja ne haihduttavat kuten ympäristölupahakemuksessa luvattiin, tällaiseen ongelmaan ei törmättäisi uudestaan ja uudestaan. Ja kun ilmeisesti bioliuotus ei toimi kuten luvattiin, vesitasetta ei saada kuntoon. Purkuputki on julkinen signaali tästä.

Stop Talvivaara - kansanliike vesistöjen puolesta katsoo, että asiassa on palattava lailliselle tielle. Ympäristölupa on peruttava, sillä sen pohjana olleet tiedot ovat osoittautuneet vääriksi. Kainuun Ely-keskuksen tehtävänä on tehdä vaatimus luvan peruuttamisesta Aluehallintovirastolle.

Pyrkimys myydä kaivos ulkomaisille sijoittajille ja sysätä haitat, vahingot ja korvausvastuut valtiolle, kunnille ja yksityisille on surkea. Vihreän kaivosteollisuuden mallimaaksi liputtanut Suomi julistautuu ympäristöstään, vesistöistään piittaamattomaksi siirtomaaksi. Stop Talvivaara-liike vaatii kaivoskaupan peruuttamista ja kaivoksen hallitun alasajon aloittamista.

Vapaavuoren tarjoama yhtälö tulee liian kalliiksi maaillemme. Jätevetä tuottava kaivos ulkolaisessa omistuksessa, merkitsee siirtymistä ojasta allikkoon. Se ei ole isänmaallista kaivospolitiikkaa eikä elinympäristöjämme suojelevaa ympäristöpolitiikkaa

Biokemisti Jari Natusen kommentit purkuputkilupaan 24.4.2015

AVIn esitys sekoittumisvyöhykkeen pienentämisestä ei ole riittävä eikä uskottava. Viritys vaikuttaa hatusta vedetyltä ja tieteellisiä perusteluja ei esitetä.

Sekoittumisvyöhykkeen väitetään pienevän lisäämällä järvivettä purkuputkeen, menettelyssä kuitenkin purkuveden määrä monikertaistuu ja haitta-aineiden pitoisuudet ovat edelleen korkeita. Luvituksessa on kokonaan ohitettu m.m. vesiin ilmestynyt arseeni tai m.m. GTK nousseiksi havaitsemat lantanoidit tai ilmeinen metyylielohopea-riski, jotka ovat vaarallisia kertyviä aineita. Kaivoksella ei ole menetelmää arseenin tehokkaaksi poistamiseksi.

Asetuksen mukainen elohopean mittaus kaloista raja-arvona väistetään perusteluissa sanomalla, ettei voida tietää mistä kohtaa järveä kalat ovat tulleet. Raja-arvoa voitaisiin aivan hyvin käyttää, jos purkualueella tai lähistöllä elohopea nousisi kaloissa ja tämä on tärkeä indikaattori. Tämä perustelu tarkoittaa myös, että myönnetään kalojen voivan saastua sekoittumisalueelta laajemmalla alueella. Pätevä vaikutusarviointi sijasta AVI ryhtyy suorittamaan biologista koetta alueen ympäristöllä väestöllä. Kokeen tuloksia on tarkoitus selvittää myöhemmin tarkailun tuloksista.

Lupakäsittelystä jätettiin ilmeisesti pois AVIn itsensä vaatimat 11.3.2015 perustilan kannalta tärkeät syvänteiden ja Jormasjärven kattavat mittaukset, sekä selvitys kala-apajista ja muista kohteista, ainakaan näitä ei ole julkaistuu. Syyinä on ilmeisesti hakemuksessa mainittu 17.3.2015 tilaisuus, jossa hakija on esittänyt ilmeisen kiireistä hyväksymistä vedoten ostarjoukseen. Totean, että ympäristölle riskialtiita ratkaisuja ei tule tehdä hätäisesti kaupallisten vaatimusten perusteella. Jos ulkomainen sijoittaja sanelee lupien sisällön, menettely on erittäin korruptoitunut/turmeltunut. Pitäisi myös olla selvää, että mikään vastuullinen ja asiallisesti informoitu ostajataho ei oikeasti esitä tällaisia kestävämpiä vaatimuksia.